

मैत्र जावांचे

२०१९ - २०२० कार्यकारिणी

Happy
Diwali

UAEXCHANGE®

This Diwali, pay smarter and safer with Smart Pay - the leading WPS compliant payroll solution in the country.

smartpay.info@ae.uaeexchange.com
www.smartpaysolutions.com

SMART PAY®
Work smart. Pay smarter.

His Highness Sheikh Khalifa Bin Zayed Al Nahyan

President of United Arab Emirates and Ruler of Abu Dhabi

.....
शुभ दीपावली !
.....

We have moved!

Al Mankhool

only 5 minutes

Opp. Spinneys,
Before Park Regis Hotel
Sheikh Khalifa Bin Zayed Street,
Karama, Dubai - U.A.E

MPFS
MEMBERS 19-20
GET 10% OFF
ON DINE-IN
AT KARAMA*

Order Now
600 59 59 57
order.gypsychinese.ae
or Use QR code

OTHER BRANCHES

Dubai Marina,
Dubai - U.A.E.
(Delivery Only)

Food Court, Dalma Mall,
Mussafah Samaiyah,
Abu Dhabi - U.A.E

@gypsychineseuae

gypsychineseuae

*T&C apply

His Highness Sheikh Mohammed Bin Rashid Al Maktoum

Vice President and Prime Minister of United Arab Emirates & Ruler of Dubai

देवेन्द्र फडणवीस

मुख्य मंत्री
महाराष्ट्र

मंत्रालय
मुंबई-४०० ०३२
१९ सप्टेंबर २०१९

शुभेच्छा

दुबई येथील महाराष्ट्र मंडळातर्फे दीपोत्सवानिमित्ताने होत असलेले विविध सांस्कृतिक कार्यक्रम आपल्या परंपरांचे संवर्धन करणारे आहेत.

जगभरात पोहोचलेल्या भारतीयांनी आपले विश्वबंधुत्व जोपासतानाच संस्कृती संवर्धनासाठी केलेली धडपड दखल घेण्याजोगी आहे. त्यात विविध देशातील महाराष्ट्र मंडळांनी महत्त्वाची भूमिका बजावली आहे. दुबईतील महाराष्ट्र मंडळ ही एक अग्रणी संस्था असून या मंडळाने मध्यपूर्वेतील महत्त्वाच्या शहरातील मराठीजन एका सुत्रात बांधण्याचा यशस्वी प्रयत्न केला आहे. या मंडळाची उपक्रमशीलता कौतुकास्पद असून विविध सण आणि उत्सवांच्या निमित्ताने आयोजित सांस्कृतिक कार्यक्रमांच्या माध्यमातून संस्कृतीशी राखलेली निष्ठा प्रशंसनीय आहे. दिवाळी हा प्रकाशाचा आणि आनंदाचा सण आहे. यानिमित्ताने मंडळाने विविध कार्यक्रमांचे केलेले आयोजन औचित्यपूर्ण आहे.

मंडळाच्या सर्व सामाजिक आणि सांस्कृतिक कार्यक्रमांना मनःपूर्वक शुभेच्छा!

(देवेन्द्र फडणवीस)

दूरध्वनी : ०२२-२२०२ ५१५१/२२०२ ५२२२, फॅक्स : ०२२-२२०२ ९२१४
ई-मेल : cm@maharashtra.gov.in, वेब साईट : www.maharashtra.gov.in

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

AJMAN

NEW SANAIYA PHARMACY • NATIONAL CLINIC
AL SANAIYA DRUG STORES • AL SANAIYA CLINIC, NUAIMIA CLINIC
RIGHT HEALTH CLINIC JURF LLC • RIGHT HEALTH PHARMACY JURF LLC
RIGHT HEALTH CLINIC JURF 2 LLC
RIGHT HEALTH PHARMACY JURF 2 LLC

DUBAI

NEW SANAIYA CLINIC
NEW SANAIYA CLINIC (Branch)
NEW SANAIYA PHARMACY
AL SANAIYA MEDICAL CLINIC • AL SANAIYA PHARMACY
AL SANAIYA MEDICAL CLINIC (Branch)
AL MADINA AL SANAIYA PHARMACY
AL AZHAR CLINIC • AL AZHAR PHARMACY
RUBY CLINIC FZCO • RUBY PHARAMCY FZCO
AL AZHAR CLINIC (Branch)
AL AZHAR AL JADEEDA PHARMACY
GLOBALNET TPA (LLC)
AL AZHAR CLINIC (DIP 2)
AL MANZIL PHARMACY
AZHAR CLINIC 3
AL MANZIL AL JADEED PHARMACY
BIOHEALTH DIAGNOSTIC CENTER

SHARJAH

Al Azhar Medical Clinic • Al Azhar Pharmacy
SPICYLAND RESTAURANT (LLC), SHARJAH

DR. SANJAY PAITHANKAR

Tel: 06-7437633 Fax: 06-7430369
Head office: P.O.Box 3484, Ajman, UAE

प्रकाश जावडेकर
Prakash Javadekar

मंत्री
पर्यावरण, वन एवं जलवायु परिवर्तन और
सूचना एवं प्रसारण
भारत सरकार
MINISTER
ENVIRONMENT, FOREST &
CLIMATE CHANGE AND
INFORMATION & BROADCASTING
GOVERNMENT OF INDIA

शुभेच्छा संदेश

गेली अनेक वर्ष सातासमुद्रापार महाराष्ट्र परंपरा जपणाऱ्या महाराष्ट्र मंडळ, दुबई ह्या संस्थेला दिवाळी २०१९च्या हार्दिक शुभेच्छा !

दिवाळी हा अंधाराकडून प्रकाशाकडे जाण्याचा उत्सव असतो. पर्यावरणातील शुध्ति, स्वच्छता महत्त्वाची तशी मनाची स्वच्छताही महत्त्वाची असते, त्यामुळे जनमनातील अंधकार दूर करण्याचा असतो. इथेच न थांबता, आपल्या आनंदात दुसऱ्याला सहभागी करण्याचा उत्सव असतो. अशा ह्या दीपोत्सव प्रसंगी महाराष्ट्र मंडळ, दुबई साजरी करत असलेल्या दिवाळीस व त्यानिमित्ताने प्रकाशित होणाऱ्या स्मरणिकेस माझ्या हार्दिक शुभेच्छा.

(प्रकाश जावडेकर)

कमरा सं. 560, 'ए' विंग, शास्त्री भवन, नई दिल्ली-110 001
दूरभाष : +91-11-23386748, 23386742, 23384782, फॅक्स : +91-11-23782118, ई-मेल : minister.inb@gov.in
Room No. 560, 'A' Wing, Shastri Bhavan, New Delhi-110 001
Tel. : +91-11-23386748, 23386742, 23384782, Fax : +91-11-23782118, E-mail : minister.inb@gov.in

नितिन गडकरी
NITIN GADKARI

मंत्री
सड़क परिवहन एवं राजमार्ग;
सूक्ष्म, लघु एवं मध्यम उद्यम
भारत सरकार
Minister
Road Transport and Highways;
Micro, Small and Medium Enterprises
Government of India

शुभेच्छा

मला कळून अत्यंत आनंद झाला की महाराष्ट्र मंडळ, दुबई दरवर्षी प्रमाणे या वर्षही दिवाळी निमित्त सांस्कृतिक कार्यक्रमाचे आयोजन करित आहे.

शेकडो मैल दूर राहून, गेली ४६ वर्षे मराठी भाषा आणि संस्कृतीची ज्योत, दुबई येथे महाराष्ट्र मंडळ दुबई च्या माध्यमाने तेवत आहेत. आपल्या मातीशी, देशाशी व संस्कृतीशी असलेली नाळ तुटू नये म्हणून ह्या चळवळीचा मला गौरव वाटतो. केवळ सण साजरे करून मनोरंजन करणे हा उद्देश न राहता, भावी पिढीला आपली परंपरेची जाणीव करून देण्याचा हा प्रयत्न स्तुत्य आहे. परदेशात राहून मायदेशापासून दूर राहून हे कार्य करणे, ही कौतुकाची बाब आहे.

हे कार्य असेच चालू राहून, महाराष्ट्राच्या व भारतमातेच्या लौकिकात भर घालावा अशी इच्छा व्यक्त करतो आणि महाराष्ट्र मंडळाद्वारे आयोजित होणा-या दिवाळी कार्यक्रम व स्मरणिकेला माझ्या शुभेच्छा व्यक्त करतो.

नितिन गडकरी
(नितिन गडकरी)

स्थान :- नवी दिल्ली
दिनांक :- १७/०९/२०१९

चंद्रकांत (दादा) पाटील
मंत्री
महसूल व सार्वजनिक बांधकाम (सा.ऊ.वगळून)
महाराष्ट्र शासन

16 SEP 2019

शुभेच्छा

सालाबादाप्रमाणे दुबई स्थित महाराष्ट्र मंडळाच्यावतीने याही वर्षी "दिवाळी" सण मोठया आनंदात, उत्साहात साजरा करित असल्याचे वाचून मनस्वी आनंद वाटला.

मंडळाच्या माध्यमातून विदेशात आपली मराठी परंपरा, संस्कृती व कला याची जोपासना आपल्याकडून केली जात आहे, ही बाब आमच्या दृष्टीने अभिमानाची आहे. आपल्या देशाला अनेकविध कला व संस्कृतीचा वारसा लाभला आहे. आपल्या देशाचे लाडके पंतप्रधान, श्री. नरेंद्र मोदीजी यांनी संयुक्त अरब अमिरातीतील विविध देशांना भेटी देऊन भारताचे या देशांशी असलेले संबंध अधिक दृढ केले आहेत.

आपल्या संस्कृतीचे विविध देशांशी अदान-प्रदान होत असणे ही बाब वैश्विक शांतता प्रस्थापित करण्यास सहाय्यभूत ठरते असे माझे मत आहे. आपल्या मंडळाकडून आयोजित होत असलेल्या अशा विविध सांस्कृतिक कार्यक्रमांमुळे दुबई स्थित सर्व भारतीयामध्ये तसेच भावी पिढीमध्ये आपली संस्कृती व परंपरा रुजवली जाते. त्यामुळे अशा कार्यक्रमाचे आयोजनास एक अन्वय साधारण असे महत्त्व आहे. यानिमित्त आपण प्रकाशित करित असलेली स्मरणिका सर्वानाच प्रेरणादायी ठरेल.

आपल्या कार्यक्रमास व दिपोत्सव-२०१९ निमित्त आपणा सर्वाना मनःपूर्वक शुभेच्छा.

C.B.Patil
(चंद्रकांत पाटील)

श्री. सलिल जामखेडकर
महाराष्ट्र मंडळ
दुबई.

कार्यालय : ३०२, मंत्रालय (विस्तार), मादाम कामा मार्ग, मुंबई - ४०० ०३२.

✉ : cbpatil.minister@gmail.com ☎ + ९१ २२ २२०२ ४७५१ / २२०२ ५३९८

भारत का प्रधान कौंसल
दुबई

القنصلية العامة الهندية
دبي

CONSUL GENERAL OF INDIA
DUBAI

September 25, 2019

MESSAGE

I am happy that Marathi Parties & Function Services (MPFS), which is a non-profit socio-cultural association of Maharashtrian community in Dubai is bringing out a souvenir on the auspicious occasion of Diwali. MPFS members do admirable work in keeping the Marathi community connected with each other and with the large Indian community, including by celebrating various festivals. I convey my greetings and best wishes to MPFS and the entire Marathi community on the occasion of Diwali.

(Vipul)

Post Box No. 737

Plot No. 314, Al-Hamaria Diplomatic Enclave, Bur Dubai

Tel: +9714 3972000 Fax: +9714 3970453 Email: cgoffice.dubai@mea.gov.in Website: www.cgidubai.gov.in

अध्यक्षांचे मनोगत

नमस्कार मंडळी,

मंडळाचे सर्व सभासाद व त्यांचे कुटुंबिय, हितचिंतक, प्रायोजक यांना ही दिपावली व नुतन वर्ष सुखाचे व भरभराटीचे जावो, सर्वांना उत्तम आरोग्य लाभो व सर्वांचे योजलेले संकल्प सफल होवोत ही सदीच्छा व शुभेच्छा!

दरवर्षी नवीन कर्णधार आणि त्याच्या नेतृत्वाखाली नव्या-जुन्याचा संगम असलेला संघ ही आपल्या मंडळाच्या वार्षिक कार्यकारी समितीची गेल्या सेहेचाळीस वर्षांची परंपरा! या परंपरेतला एक पाईक म्हणुन आज ह्या दिवाळी अंकाच्या निमित्ताने आपल्या सर्वांशी हितगुज साधण्याची संधी मिळतेय याचा मला अत्यंत आनंद होतोय.

आमच्या समितीची वाटचाल २६ एप्रिलच्या श्री सत्यनारायण पुजेने झाली आणि आतापर्यंत सहा वेगवेगळ्या कार्यक्रमांचे आयोजन झाले. ह्या सर्व कार्यक्रमांना आपण साऱ्यांनी चांगला प्रतिसाद दिलाच आणि वेळोवेळी योग्य सुचना पण केल्यात. यावरच आधारीत आता आमच्या संघाचा पुढच्या नऊ कार्यक्रमांचा आराखडा तयार आहे.

यापुढे काही कार्यक्रम खास स्थानिक कलाकारांच्या कलागुणांना प्रोत्साहन म्हणुन घेण्यात येणार आहेत आणि आपल्या सर्वांना मी नम्र विनंती करतो की आपण जास्तीत जास्त संख्येने या सर्व कार्यक्रमांमधे सहभाग घ्यावा.

गणपति बाप्पा आणि विविध मराठी सांस्कृतिक कार्यक्रम या दोन्ही गोष्टी जगाच्या पाठीवर कुठेही मराठी माणसांना एकत्र आणतात आणि जणुकाही एक कुटुंबच आहे असे हे आपले

सेहेचाळीस वर्ष जुने मंडळ हे याचे एक उत्तम उदाहरण आहे.

कोणत्याही फायद्याची अपेक्षा न करता आणि वैयक्तिक महत्वाकांक्षा न ठेवता निस्वार्थीपणे मंडळाच्या कार्यासाठी झटणारे स्त्री-पुरुष सभासद कार्यकर्ते ही आपली सर्वात मोठी ताकद आहे आणि त्यांच्या सहकार्याने ही मंडळाची वाटचाल अखंड अशीच चालु दे ही बाप्पाच्या चरणी प्रार्थना.

परत एकदा सर्वांना दिपावलीच्या शुभेच्छा!

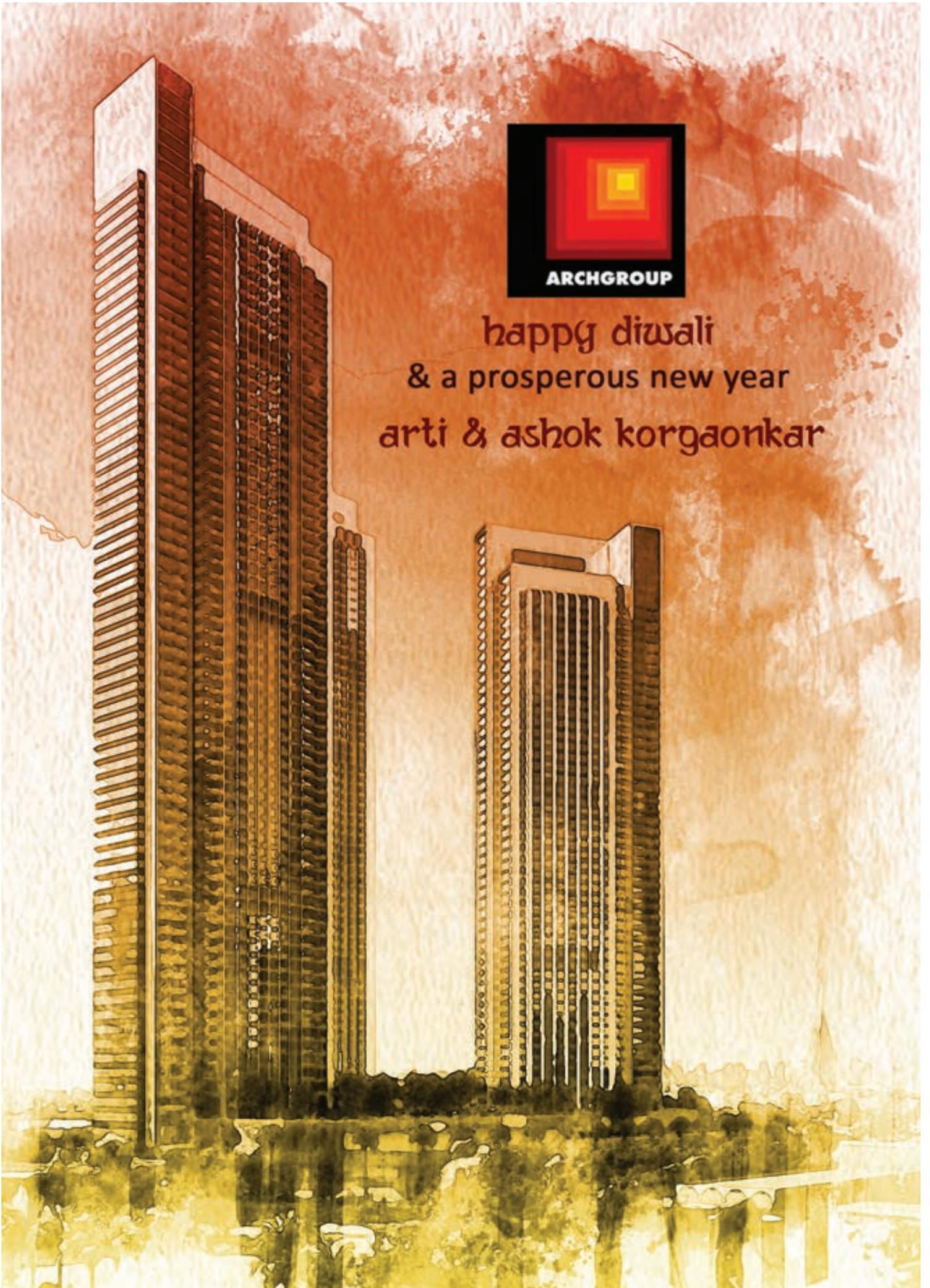
धन्यवाद!

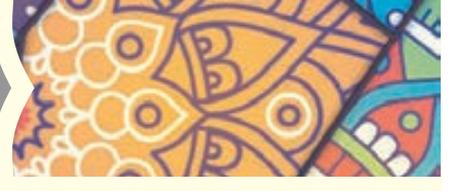
संदीप गुप्ते.

happy diwali
& a prosperous new year
arti & ashok korgaonkar

सचिवांचे मनोगत

मंडळी नमस्कार, आपल्या सर्वांना दिवाळी व नवीन वर्षाच्या हार्दिक शुभेच्छा!

महाराष्ट्र मंडळ म्हणजे **MPFS** चे आणि आपल्या सर्वांचे काही नक्कीच जुने ऋणानुबंध असले पाहिजेत. मला २०१५-१६ मध्ये श्री. सलील जामखेडकर यांच्या कमिटीमध्ये काम करायची संधी मिळाली होती, तसेच त्या वर्षीच्या दिवाळी अंकाच्या संपादनाची देखील जबाबदारी मिळाली होती. त्या वर्षीचा अनुभव इतका छान होता की मला यावर्षी श्री. संदीप गुप्ते यांनी जनरल सेक्रेटरी होतो का असा प्रश्न विचारल्यानंतर मी फारसा वेळ न घेता लगेच हो म्हटले. महाराष्ट्र मंडळाचे काम करताना असे लक्षात येते की सर्व कमिटीतले लोक एकमेकांचे अतिशय जवळचे मित्र होतात. विविध कामांच्या जबाबदाऱ्या पार पाडताना एकमेकांच्या खऱ्या गुणांची ओळख होते आणि बघता बघता आपल्या सर्वांमध्ये अतिशय सुंदर असा मैत्रीचा गोफ विणला जातोय हे लक्षात येते. आपला स्वतःचा नोकरी-व्यवसाय सांभाळून तसेच बाकीच्या कौटुंबिक जबाबदाऱ्या सांभाळून महाराष्ट्र मंडळाचे काम करणे हे तसे म्हटले तर भरपूर वेळ खारू प्रकरण आहे, परंतु यामध्ये जोडले जाणारे असंख्य मित्र आणि येणारे विविध अनुभव, अनेक नवीन लोकांच्या झालेल्या ओळखी यामुळे हे वर्ष अतिशय समृद्ध असे जाते यात शंकाच नाही. मंडळात काम केल्यानंतर जोडले जाणारे मित्र, विविध नाती, आणि सर्वांच्या सदिच्छा, हीच खरी कमाई होय.

एप्रिल महिन्यामध्ये आपण श्री सत्यनारायणाची पूजा करून यावर्षीच्या कामकाजास सुरुवात केली आणि बघता बघता दिवाळी येऊन ठेपली. आम्ही सर्वांनी आपल्याला आतापर्यंत दर्जेदार आणि नावीन्यपूर्ण कार्यक्रम सादर करण्याचा प्रयत्न केलेला आहे आणि यापुढे देखील आम्ही कार्यक्रमांचा दर्जा राखण्याचा आणि स्थानिक कलाकारांच्या गुणांना वाव देण्याचा यथाशक्ती प्रयत्न करू याची मी आपल्याला खात्री देतो. तसेच यावर्षी आम्ही प्रत्येक कार्यक्रमानंतर आपले मत जाणून घेण्याचा प्रयत्न करतो आणि त्याप्रमाणे पुढील कार्यक्रमात सुधारणा करण्याचा प्रामाणिक प्रयत्न करतो. आपल्या सर्वांचे प्रतिसादाबद्दल आणि प्रतिक्रियांबद्दल मनःपूर्वक आभार!

तर मंडळी जाता जाता मला एक माझ्या वडिलांची आठवण शेअर करावीशी वाटते. माझे वडील हे सहकार कायदा या विषयावरचे तज्ञ होते आणि ते 'सहकार जगत' नावाच्या मासिकाचे बरेच वर्षे संपादक देखील होते. ते कायम सहकारी चळवळ या विषयी अनेक लेख लिहित असत. त्यांचे लिहिलेले मी अधूनमधून वाचत असे आणि कधीकधी त्यांची थोडी टिंगल देखील करत असे. मला आठवते, त्यांच्या एका लेखाचे शीर्षक होते "महाराष्ट्रातील सहकारी चळवळ- नव्या दिशा नवी आव्हाने." मी एकदा हा लेख वाचला आणि वडिलांना म्हटलं की "मला आठवते की तुम्ही तीन-चार वर्षांपूर्वी याच शीर्षकाने लेख लिहिला होता. तुम्ही परत त्याच शीर्षकाचा लेख का लिहिला?" वडीलांनी मला हसून समजावून सांगितलं सहकारी चळवळ जरी तीच असली तरी काळाप्रमाणे नवीन दिशा शोधल्या पाहिजेत आणि नवीन आव्हाने देखील स्वीकारली पाहिजेत. कुठल्याही सामाजिक चळवळीसाठी हे लागू पडेल. आता दुर्दैव महाराष्ट्र मंडळाचे उदाहरण घ्या, कदाचित २० वर्षांपूर्वी मंडळाला वेगळ्या समस्या असतील, वेगळ्या दिशा असतील. आज कदाचित त्या जुन्या समस्या नसतील, काळाप्रमाणे नवीन आव्हाने मात्र जरूर आहेत. पूर्वीपेक्षा लोकांच्या अपेक्षा बदललेल्या आहेत. संपर्काची अनेक नवीन साधने झालेली आहेत. मराठी भाषेतील कार्यक्रम आणि साहित्य हे अनेक मार्गांनी सहज उपलब्ध आहे. आपल्या मायभूमीला परत जाणे हे त्यामानाने जास्ती सोपे आणि जास्ती वारंवार झालेले आहे. तसेच आर्थिक बदल अनेक झालेले आहेत. त्यामुळे कार्यक्रम करण्याची आर्थिक समीकरणे बदलली आहेत. अशा पार्श्वभूमीवर ४७ वर्षांची उज्वल परंपरा असलेले दुर्दैव महाराष्ट्र मंडळ अजूनही टिकून आहे. नुसतेच टिकून नाही तर दमदार वाटचालही करत आहे. आणि मला पूर्ण खात्री आहे भविष्यात देखील ही वाटचाल अशीच चालू राहील. आपल्या सर्वांचे सहकार्य आणि श्रींची इच्छा यामुळे मंडळाचे भविष्य नक्कीच उज्वल आहे यात काही शंकाच नाही.

धन्यवाद!

महेश देशमुख

SERVICES OFFERED

- ◆ Architectural
- ◆ Structural Engineering
- ◆ Mechanical & Electrical Engineering
- ◆ Landscape & Irrigation
- ◆ Interiors
- ◆ Project Management

*With Best
Compliments*

Since 1983

RESIDENTIAL BUILDING, AL BARSHA

LULU MALL, FUJAIRAH

EMIRATES HOLIDAYS, SHEIKH ZAYED ROAD

DANUBE CHAIRMAN'S VILLA

NISSAN ME HEAD QUARTER-JFZ

LULU MALL, SHARJAH

EROS HEAD QUARTER BLDG, AL BARSHA

COMMUNITY CENTER MALL -AL FALAH-ADH

EMIRATES RUGBY STADIUM

GROUP OF VILLAS, JAFLIA

COMMERCIAL & RESIDENTIAL BUILDINGS-JVS

KEY CLIENTS

RESIDENTIAL BUILDINGS, GEMS GROUP

Felicitations from: Surekha and Girish Shirsalkar

Consulting Architects & Engineers

1001, The Binary by Omnyat, Al Abraj Street, Business Bay, P.O. Box: 24465, Dubai - U.A.E.
Tel : +9714 2400993, E-mail: info@designconceptsint.com Web: designconceptsint.com

खजिनदारांचे मनोगत

लक्ष दिव्यांचे तोरण ल्याली,
उटण्याचा स्पर्श सुगंधी,
फराळाची लज्जत न्यारी,
रंगावलीचा शालू भरजरी,
आली आली दिवाळी आली

नमस्कार मित्रहो,

गणपती व नवरात्री नंतर सर्व भाषिकांमध्ये साजरा होणारा उत्सव म्हणजे 'दिवाळी'. ह्या दीपोत्सवाच्या निमित्त्याने मंडळाचे सर्व सभासद व त्यांचे कुटुंबीय, हितचिंतक, प्रायोजक, देणगीदार आणि मार्गदर्शकांना हार्दिक शुभेच्छा.....

MPFS परदेशातील 'माहेरघर' जिव्हाळ्याचं, प्रेमाचं आणि स्नेहबंधाचं. तब्बल ४७ वर्षांचे एकत्र नांदणारे व सर्वांना सामावून घेऊन कलागुणांना वाव देणार आपले कुटुंब. या कुटुंबाचा गेली अनेक वर्षे मी एक समाधानी सभासद आहे. पण ह्या वर्षी मंडळाचे आपले अध्यक्ष श्री. संदिप गुप्ते ह्यांनी दिलेल्या प्रोत्साहनामुळे मी खजिनदार पदाची सूत्रे हाती घेतली. त्यांनी दाखवलेल्या विश्वासाबद्दल मी त्यांचे व माझ्या सर्व कार्यकारिणी समितीचे आभार मानतो.

खजिनदार म्हटले की डोक्यात विचार असतो तो जमाखर्च, हिशोब आणि ताळेबंद. तर ह्यासाठी पूर्वी कार्यकारिणीत केलेल्या योगदानाचा मला नक्कीच फायदा झाला. प्रत्येक कार्यकारिणीवर असलेली जबाबदारी आणि वर्षभर येणारे अनुभव नक्कीच शिकण्यासारखे असतात.

मंडळी आपण सर्वजण आपल्या सभोवताली असलेल्या आर्थिक व सामाजिक परिस्थितीचे साक्षीदार आहोत.

अशावेळी समर्थाचा भविष्य वेध आठवतो.

“मराठा तितुका मेळवावा, महाराष्ट्र धर्म वाढवावा”

मराठी माणूस जगाच्या पाठीवर कुठेही आपला ठसा उमटवू शकतो. पण हेच जर तो संघटित होऊन पुढे आला तर परिस्थिती वेगळी असेल. परदेशातील आपल्या सारखी मंडळे ही याच जाणीवेतून साकारली आहेत. तरी आपण सर्वांनी ही जाणीव लक्षात घेऊन एकत्र येण्याचा प्रयत्न करूया, जेणेकरून एक सबळ समाज पुढे येईल आणि न जाणो ह्यातूनच तुम्हा आम्हाला आपल्या 'जीवाचे मैत्र' सापडतील.....

पुन्हा एकदा तुम्हा सर्वांना दीपावलीच्या व नुतन वर्षाच्या शुभेच्छा. ही दिवाळी आपल्या सर्वांच्या आयुष्यात आनंदाचा आणि समृद्धीचा नवा प्रकाश आणणारी असो ही सदिच्छा!!

आपलाच,

आशिश देवधर

NAFFCO
PASSION TO PROTECT

PROTECTING THE FUTURE

FIRE FIGHTING EQUIPMENT

FIRE PUMPS

PERSONAL PROTECTIVE EQUIPMENT

SMOKE MANAGEMENT SYSTEM

BUILDING MANAGEMENT SYSTEMS

SECURITY SOLUTIONS

FIRE RATED DOORS

FIRE HYDRANTS

PIPES & FITTINGS

FOAM BASED EXTINGUISHING SYSTEM

CLADDING

GAS BASED EXTINGUISHING SYSTEM

+971 4 815 1111 | +971 4 815 1222 | info@naffco.com
Jebel Ali Free Zone, Dubai, U.A.E / P.O. Box: 262169

follow us on naffco naffco naffco
visit us @ www.naffco.com

FOR ANY ASSISTANCE, PLEASE CONTACT
800-NAFFCO
8 0 0 4 2 3 3 2 6
customerservice@naffco.com

संपादकीय

स्नेहाचा सुगंध दरवळला, आनंदाचा सण आला,
प्रार्थना त्या परमेश्वराला,
सौख्य आणि समृद्धी लाभो तुम्हाला...
दिवाळीच्या लक्ष लक्ष शुभेच्छा!

खरं तर मंडळाच्या कार्यकारिणी मध्ये सहभागी होण्याचा हा माझा पहिलाच अनुभव! कारण गेली दहा बारा वर्ष सभासद ह्या भूमिकेमध्ये मंडळाच्या कार्यक्रमांना हजेरी लावणे, मित्र परिवाराबरोबर गप्पागोष्टी, मधल्या वेळात वडा-पाव, चहा असे खाणे-पिणे आणि कार्यक्रमावर कोणीही न मागताच अभिप्राय देणे हाच काय तो अनुभव!!

पण ह्या वर्षी कार्यकारिणी मध्ये सहभागी होतानाच ठरवले होते कि माझ्यावर जी जबाबदारी सोपवण्यात येईल ती स्वीकारणे आणि प्रामाणिकपणे त्या भूमिकेला न्याय देण्याचा प्रयत्न करणे.... त्यामुळे मंडळाच्या पहिल्याच मीटिंगमध्ये वर्षभरातील कामाचा आराखडा तयार करताना संदीपने जेव्हा विचारलं की दिवाळी अंकासाठी संपादक म्हणून काम करशील का , तेव्हा लगेच होकार दिला! त्यामुळे केवळ औपचारिकता म्हणून नव्हे तर माझ्यावर ठेवलेल्या विश्वासाबद्दल कार्यकारिणी मंडळाचे खरोखर मनापासून आभार.

आपल्यासारख्या नोकरी आणि व्यवसायानिमित्त परदेशात रहात असलेल्या लोकांसाठी स्नेह आणि जिव्हाळा जपण्याचं एक महत्वाचे साधन म्हणजे "मैत्री"

ह्या सुंदर नात्यावर पु. ल. देशपांडे ह्यांनी लिहिलं आहे:

मैत्री एक सोपी व्याख्या आहे...

"रोज आठवण यावी असं काही नाही,
रोज भेट व्हावी असं काही नाही,
एवढंच काय रोज बोलणं व्हावे
असंही काहीच नाही;
पण मी तुला विसरणार नाही
ही झाली खात्री आणि
तुला याची जाणीव असणं ही झाली मैत्री"

प्रत्येकाच्या आयुष्यात अनेक वळणे येतात.. प्रत्येक वळणावर अनेक नाती जुळतात आणि हे ऋणानुबंध आपलं आयुष्यच बनून जातात.....हाच विषय ह्या वर्षी दिवाळी अंकासाठी आम्ही निवडला आणि साकार झाला आपला दिवाळीअंक "मैत्र जीवांचे"

मैत्रीचं नातं हे आपल्यासारख्या परदेशवासीयांसाठी अत्यंत जिव्हाळ्याचे असल्याने मनाच्या चौकटीत जपलेल्या अनेक व्यक्तींशी, गोष्टींशी आपले प्रेमाचे नातं सांगणारे लेख, कविता आणि चित्रांचा अक्षरशः वर्षाव झाला. आपण ज्या आपुलकीने साहित्य पाठवले त्या भावनेचा आदर ठेवून आम्ही सर्व लेख आणि कवितांचा समावेश आपल्या अंकामध्ये केला आहे. आमचा हा यथाशक्ती प्रयत्न आपल्याला नक्की आवडेल अशी आशा करते.

माधवी भांगे

With Best Compliment from

WOTEK

Authorised distributor

Honeywell

Total solution for Air Conditioning controls

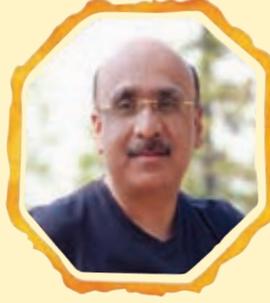

Wotek FZE
PO Box 17501, Dubai,
United Arab Emirates.
Tel: +971 4 881 2080
Fax: +917 4 881 2081
E-mail: wotekcor@wotek.com

कार्यकारी समिती २०१९-२०२०

संदीप गुप्ते

महेश देशमुख

आशिश देवधर

पंकज कोकाटे

निलेश देशपांडे

माधवी भांगे

अर्चना गोखले

अमृता जोशी

अश्विनी धोमकर

आशिश देसाई

राजेंद्र सप्ले

उदय मराठे

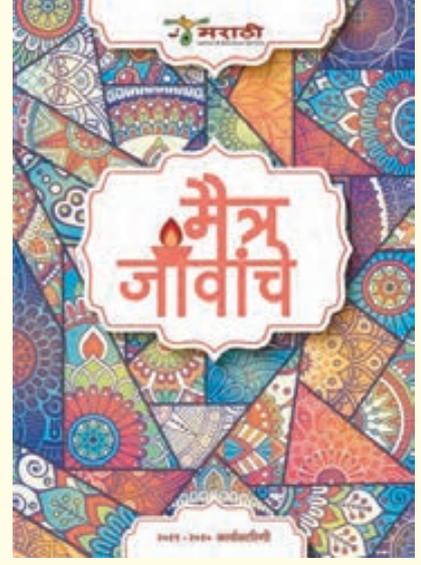
योगीता विचारे

रुद्र प्रधान

अनुक्रमणिका

मैत्री नात्यांशी.....	संदीप र. घालवाडकर
मैत्री.....	रश्मि लुकतुके
मैत्र.....	विशाखा पंडीत
मैत्रीचा त्रिकोण.....	रागिणी निशीत रावळीया
मैत्री.....	अश्विनी शशांक पेंढारकर
हृदयी जागा.....	रश्मि लुकतुके
मैत्री-कालातीत भावना.....	अश्विनी शशांक पेंढारकर
मैत्रीची ऊब.....	जयंत हरिहर धाबू
मैत्री.....	संदीप लेले
मैत्री-कारण.....	संदीप लेले
मैत्रीचा सिलसिला.....	निलांबरी गोखले
मैत्री.....	डॉ. बीना वालावलकर
मैत्री असावी अशी.....	डॉ. दीप्ती मिलिंद कानेटकर
मैत्री.....	भार्गवी गुप्ते
मैत्री.....	अश्विनी धोमकर
मैत्री.....	वाणी पाटील
माझी सखी...दुबईतील वाळू.....	मेघना अशोक वर्तक
मैत्री.....	उज्वला आशिष देसाई
चंद्रभेट.....	मेघना अशोक वर्तक
माझी जिवलग मैत्रीण, एक विचार.....	डॉ. बीना वालावलकर
मतदानाचा दिवस.....	प्रकाश केळकर
चाहुल.....	योगिनी यळमल्ली
मैत्री.....	संपदा गजानन मेहता
जिब्रान मित्र आणि मी.....	प्रकाश केळकर
समागम.....	देवेंद्र लवाटे
भय समर्पण.....	प्रकाश केळकर
माझी सिंहगडची सहल.....	मल्हार सलिल जामखेडकर
आयुष्य: थोडं चिली, थोडं चिनी.....	डॉ. मिलिंद विनोद
दुबईतील मराठी शाळा.....	संजिवनी पाटील
मैत्र जीवांचे.....	सलिल वि. जामखेडकर
मैत्री-आम्ही चौघी.....	आसावरी गुप्ते
AJI.....	Vidhi Ogale
दिसणं vs असणं.....	योगिता विचारे
Indian Cricket	Samarth Bhatambrekar
हर फुलाचे.....	गिरीश शिरसाळकर
मैत्री @ City Pride.....	रागिणी निशीत रावळीया
FRIENDSHIP.....	Jui Milind Kanetkar
Weaving stories.....	Vallari Gupte
मैत्री...स्वतःची स्वतःशीच.....	श्वेता घालवाडकर
मैत्री.....	कांचन मिलिंद देशमुख
कॅलॅव्हरस.....	चाहूल चारुदत्त मळेकर
मनाचे श्लोक.....	डॉ. किशोर निमखेडकर
आयुष्यातील प्रत्येक क्षण जोडणारा.....	संजीवनी सुजय पाटील
मित्र नसते तर.....	गिरीश शिरसाळकर
मैत्री, एका चैतन्याशी.....	स्वप्नील सुनील गुप्ते

संपादक:

माधवी भांगे

संपादक समिती:

आसावरी गुप्ते, अर्चना गोखले, अमृता जोशी, अजय भांगे

मुखपृष्ठ, अंक सजावट व तांत्रिक साहाय्य:

जयंत जोशी

जाहिरात संकलन:

पंकज कोकाटे, राहुल गोखले, राजेंद्र सप्ले, महेश धोमकर, उदय मराठे, आशिष देसाई अजय भांगे

मुख्य प्रायोजक २०१९-२०

मोलाचे सहाय्य:

साधना आणि रवी स्वार

समर्थ सहाय्य:

डॉ. संजय पैठणकर

अब्दुल करीम इस्माइल अल बुरेमी

वासुदादा श्रॉफ

सलिल जामखेडकर

आणि आमचे सर्व जाहिरातदार,

हितचिंतक व सभासद

* ह्या स्मरणिकेत प्रसिध्द झालेल्या मतांशी, लेखांशी, विचारांशी संपादक मंडळ व एम.पी.एफ.एस. कार्यकारी समिती सहमत असेलच असे नाही. * ह्या स्मरणिकेत भाषेवर बंधन नाही, सहभाग, विचारांची देवाणघेवाण महत्त्वाची. मराठी भाषेला प्राधान्य आहे परंतु सक्ती नाही. * ह्या स्मरणिकेच्या संपादनाचे सर्व हक्क एम.पी.एफ.एस. कार्यकारी समितीच्या स्वाधीन.

मैत्री नाट्यांशी...

संदीप र. घालवाडकर

भूतलावावर आल्यावर पहिल्यांदा जेव्हा आपण आपले डोळे उघडतो तेव्हा सर्व प्रथम आपल्याला एक चेहरा दिसतो. माहित नसते कोण आहे, काय आहे, आपण कुठे आहोत.

दररोज डोळे उघडल्यावर आणि मिटताना तोच चेहरा जास्तीत जास्त वेळा समोर दिसायला लागतो आणि हळू हळू तो चेहरा, तो स्पर्श खूपच ओळखीचा आणि आपला वाटायला लागतो. एक विश्वास निर्माण होतो कि, हे खूप काहीतरी आपले आहे आणि त्याची सवय हि होते. त्याच्याशिवाय कुणी जरी आपल्या जवळ आले तरी खूप भीतीने, अगदी आकांताने आपण रडायला लागतो. तो चेहरा नाही दिसला कि खूप एकटेपणा आणि असुरक्षित वाटायला लागते.

त्या व्यक्तीच्या कुशीत, तिच्या हातात आपण स्वतःला खूप सुरक्षित समजत असतो. खूपच सुंदर आयुष्य असते ते. डोळे उघडायचे आणि मुक्तपणे हसत खेळायचे किंवा मनसोक्त रडायचे. कुणी ना कुणी तरी आपले मनोरंजन करण्यात, आपल्या गरजा पूर्ण करण्यात गुंतलेले असते. एकच ध्येय असते, आपल्याला हसत ठेवायचे. त्या व्यक्तीला बिलगून, तिच्या कुशीत खूप गाढ झोपायचे. आपल्याला त्यावेळेस काहीही समजत नसते. ना शब्द असतात, ना भाषा. फक्त डोळ्यांनी समजून घेत असतो आणि चेहऱ्यावरच्या भावांनी समजावत असतो.

जेव्हा आपल्या भावनांना शब्दांची साथ लाभते तेव्हा आपण त्या ओळखीला, त्या व्यक्तीला, त्या नात्याला, त्या विश्वासाला आपण “आई” म्हणून हाक मारायला लागतो.

आईमुळे आयुष्यातील इतर नाती आणि त्यातील गोडी आपल्याला कळते. खूप नशीबवान असतो आपण, म्हणून आपल्या आईच्या कुशीत आपल्याला आणून ठेवले असते. खूप लोकांना हे हि नशिबात नसते.

आईच्या चेहऱ्याशी, तिच्या डोळ्यातील भावनांशी, तिच्या स्पर्शाशी आपली पहिली खरी मैत्री होते, जी आयुष्याच्या शेवटच्या श्वासापर्यंत राहते.

त्यावेळेस खरं तर आपण खूप स्वार्थी असतो कारण एखादी गोष्ट मनासारखी नाही झाली कि फक्त डोळे मिटून रडायचे एवढेच आपल्याला माहित असते. ती माऊली आपल्या डोळ्यात पाणी कसे येणार नाही ह्याची सारखी काळजी घेत असते आणि हि काळजी तिच्या आयुष्याच्या शेवट पर्यंत तशीच राहते. आईला आपण कायम एकेरी हाक मारतो, हि मैत्रीची खरी ओळख असते कारण हा तिच्यावर असलेला आपला हक्क, विश्वास, तिचा आधार व आपलेपणामुळे.

आपण आयुष्यातील सर्व सुखदुःखाच्या गोष्टी त्या माऊलीला अगदी हक्काने सांगत असतो कारण दोन्ही बाबतीत डोळ्यात अश्रू आणि चेहऱ्यावरील स्मितहास्याने तिचा मायेचा हाथ आपल्या पाठीवरून फिरतो आणि फक्त आशीर्वादच देतो. ह्या मैत्रीपूर्ण नात्यात कधीच स्वार्थ नसतो असते ते फक्त प्रेम, आपुलकी, विश्वास आणि एक भक्कम आधार. शेवटपर्यंत त्या माऊलीची एकच धडपड चालू असते कि आपण जन्माला घातलेले मूल खूप सुखात आहे ना, अन त्यावरच तिची मनःस्थिती खूपच अवलंबून असते.

जेव्हा समजायला लागते तेव्हा नकळत आपली मैत्री स्वतःशीच, आपल्या मनाशी होते कारण खूप वेळा, वेगवेगळ्या प्रसंगी, आपण बऱ्याच गोष्टी स्वतःशीच बोलत असतो. आपले मन आपल्याला खूप काही सांगत असते आणि आपण त्याप्रमाणे वागत असतो, निर्णय घेत असतो. आपल्या सुखदुःखात ह्या मैत्रीची खूप मदत होते.

लहानपणापासून आयुष्याच्या वेगवेगळ्या टप्प्यांमध्ये, वेगवेगळ्या कारणांनी, खूप व्यक्ती, अगदी भिन्न स्वभावाच्या आपल्या आयुष्यात येतात. ह्या अनोळखी लोकांच्या स्वभावाची, वृत्तीची खरी ओळख झाली कि नवीन नाती निर्माण होऊन मैत्री होते. पण बऱ्याचवेळा हि मैत्री फक्त गरजेनुसार असते.

जस जसे आयुष्य पुढे सरकत जाते तसतसे आपले लहानपणीचे मित्र दूर जातात, म्हणजे सगळे आपापल्या जीवनाच्या मार्गावर प्रयाण करतात आणि आपणही आपल्या व्यवहारी जगात प्रवेश करतो. इथे निर्माण होणाऱ्या नात्यांमध्ये मैत्रीच्या व्याख्या

पूर्णपणे बदलून जातात. इथे मैत्री हि तुमच्या कडे असलेले ज्ञान, स्वभाव आणि कौशल्य ह्यावर पूर्णपणे अवलंबून असते.

आयुष्यात ह्या वळणावर एकच व्यक्ती येते ज्या व्यक्तीचे, मैत्रीचे आणि नात्याचे एक स्वप्न आपल्या मनात कुठेतरी खोलवर रुतलेले असते, आपल्याला पूर्णपणे ओळखणारी, जाणून घेणारी, समजून घेणारी, प्रत्येक प्रसंगात आपल्या बरोबर, आपल्या पाठीशी उभी राहून खंबीर आधार देणारी, आपल्या स्वभावाशी जुळवून घेणारी, आपल्यावर पूर्ण अधिकार आहे असे म्हणणारी, ती म्हणजे आपली **जीवनसाथी** आणि हीच असते **खरी मैत्रीण**. आपल्या सर्व स्वकीयांना सोडून, एका अनोळखी व्यक्ती बरोबर सात पाऊले चालून कायमची एका पूर्ण विश्वासावर आपल्या आयुष्यात येते. जिच्या बरोबर आपण आयुष्यातील सर्वात मोठा काळ व्यतीत करतो. आपल्या सर्व सुख दुःखाची ती साक्षीदार असते. आपली स्वप्न, आपण ह्या खऱ्या मैत्रीतून साकार करतो. घरातील सर्व जबाबदाऱ्या सांभाळून ती आपली व आपल्यांची खूप काळजी घेते. हे नाते इतर नात्यांपेक्षा खूपच वेगळे असते. ह्या नात्यात खूप प्रेम, मैत्री, आपुलकी, विश्वास सर्व सामावलेले असते. शेवटच्या क्षणापर्यंत आपल्यावर ह्या मैत्रीचा खूप अधिकार असतो. ह्या नात्यात जे सुख आहे कदाचित ते कुठेच नाही मिळणार फक्त ते नाते तसे घडवता आणि टिकवता आले पाहिजे.

ह्या नात्यात आयुष्याचे सर्व रंग अगदी परिपूर्ण रित्या भरलेले असतात. ह्या नात्यामुळे खरे तर आयुष्य खूपच सुंदर होते. ह्या नात्यात गुंतल्यानंतर आयुष्य खूपच वेगाने पुढे सरकते. आयुष्यात काही नवीन नाती निर्माण होतात, जबाबदाऱ्या वाढतात, पण हे सगळे होत असताना एक खूप आनंद मिळत असतो ह्या जगण्याला. ह्या नात्यामुळे आयुष्याच्या प्रत्येक टप्प्यावर काहीतरी नवीन घडत आयुष्य खूपच छान होत असताना कधी एकमेकांची काळजी घ्यायची वेळ येते हे समजत नाही. प्रत्येक वेळेला हे नाते तिला किंवा त्याला काही त्रास होऊ नये हेच देवाजवळ मागत असते. ह्या नात्यात एकटे जरी झाले तरी ह्या नात्याबरोबर आयुष्यात जगलेला प्रत्येक क्षणाच्या आठवणी कायम ह्या नात्याची, ह्या मैत्रीची गोडी टिकवून ठेवतात.

शेवटी एकच उमगते, जिथे मन जुळते, तिथेच मैत्रीचे नाते टिकते

मैत्री

कधी झाडाखाली शांज ऋशी रंगावी

कधी झोपाळ्यावर सुरेल मैफिल व्हावी

येतेश पुतावे मीही कावेगे जावे

कधी तूच श्यामक गूज पुश्याया यावे

ह्या मैत्रीचे हे श्रैच श्रते नाते

श्राठवता मन

नाचे ग श्रानंदे नाचे ग श्रानंदे

-रश्मि लुकतुके

CAMED
COAST & MIDDLE EAST ELECTRIC DEVICES L.L.C

ONE STOP FOR ALL THESE BRANDS

ELECTRICAL ELECTRONICS MECHANICAL HEALTH CARE

Shop no.1, Hafeem Farah Building, Industrial Area 3
Sharjah | United Arab Emirates | P.O. Box: 116972
+9716 5424437, Mob +971545097673
camed@cameduae.com
www.cameduae.com

मैत्र

विशाखा पंडीत

तुझं आणि माझं मैत्र आहे आणि मैत्री हेच आपलं समान गोत्र आहे

सुरुवात कधी झाली, पुढाकार कोणी घेतला, दिवस कोणता - तारीख काय? किती वर्ष झाली?

हे तपशील म्हटलं तर सार्थ आहेत, पण म्हटलं तर व्यर्थ आहेत, कारण

कारण तुझं आणि माझं मैत्र आहे - व पु

खरंच तर आहे. पुलंची पुस्तकं वाचायला सुरुवात कधी केली? हरितात्या, रावसाहेब, अपूर्वाई, पूर्वरंग कुणी -कसे-कधी हातात दिले? कुणास ठारक! आणि वाढत्या वयात त्या पुस्तकांशीच नव्हे पुलंशी एक व्यक्ती म्हणून (भले एकतर्फी असेल) कसं मैत्र झालं, आठवत नाही.

२०१९ हे त्यांचे जन्मशताब्दी वर्ष! त्यानिमित्ताने त्यांची अनेक पुस्तके परत वाचनात आली, नव्याने काही संदर्भ लागले तरीही जवळ जवळ ३०-४० वर्षांपेक्षा जास्त काळ लोटला तरी त्याची ओढ कमी झाली नाही हे मात्र खरंच. आजही एखाद्या लम्नात 'नारायण' दिसतो. एखाद्या nerd मुलाला पाहून 'सखाराम गटणे' आठवतो. 'म्हैस' सारखे प्रसंग आजूबाजूला घडतात तेव्हा आज पुलं असते तरअसंही वाटून जातं.

व्हेनिसच्या 'St. Marks Square' मध्ये पुलंनी पाहिलेला चार्ली चॅप्लिनचा सिनेमा आणि नंतर अचानक झालेलं खुद्द चॅप्लिनचे दर्शन, त्या जागेला वेगळेच परिमाण देतात तर लंडनच्या प्रवासात सतत 'अपूर्वाई' असते. एडिंबराच्या किल्ल्याच्या रिकाम्या प्रांगणात पुलंनी वर्णन केलेला मिलिटरी टॅटू आणि उंच बुरुजावर बॅगपायपर वाजवणारा हायलंडर दिसतो तर Loch Ness वरून येताना बसचा ड्रायव्हर Pitlochry ला खास scotch ice-cream खायला गाडी थांबवतो आणि आपण मात्र मनात पुलं इथे नाट्यमहोत्सवासाठी आले होते असं म्हणत 'सामन माशाची शिडी' आठवत रहातो.

मराठी भाषा आणि साहित्यावर मनापासून प्रेम करणाऱ्या कुणाही

रसिकाजवळ पुलंचे एखादे तरी पुस्तक किंवा CD नाही हे जवळ जवळ अशक्य. कुणाच्याही व्यंगावर बोट न ठेवता, कटुता न आणता, निखळ, निर्व्याज, खळखळून हसायला लावणारं असं हे आपलं आणि पुलंचं मैत्र.

.....
अचानक मनात विचार आला की गेल्या ३०-४० वर्षात 'जेथे जातो तेथे तू माझा सांगाती' असं आपण पुलंना म्हणत आलो, मग असा त्यांचा सांगाती कोण असेल? त्यांचं मैत्र कोणाबरोबर असेल?

त्यांच्या बरोबर होतं त्यांचं संगीत, बालगंधर्व, आणि ग्यानबा तुकारामाच्या, टाळ-मृदंगाच्या तालात रमलेला मराठी माणूस. कुठल्याही पंथाची, गुरुची दीक्षा न घेताही माणसाच्या चांगुलपणावरची श्रद्धा सतत त्यांच्या सोबत होती, जी त्यांच्या लिखाणात जागोजागी दिसते. पुलं कुठेही गेले तरी त्यांच्या सोबत होतं त्यांचं मराठी मन आणि मराठीपण!

शांतिनिकेतनातल्या ध्यानमंदिरात शांततामय अध्यात्मापेक्षा त्यांना 'विडुल विडुल'चा गजर हवाहवासा वाटला. परदेशात ऑर्गनचे सूर कानावर पडले आणि बालगंधर्व किंवा गोविंदराव टेम्ब्यांची आठवण आली नाही असा प्रसंग विरळा!

.....
तसं म्हटलं तर इथे पुलंचा किंवा त्यांच्या पुस्तकांचा संदर्भ प्रतीकात्मक आहे. गदिमा-सुधीर फडके यांचं 'गीत रामायण' आजही आपल्या मनात रुंजी घालत आहे. एक पिढी ना.सी. फडके आणि हरी नारायण आपटे यांच्या कादंबरीबरोबर तरुण झाली तर एका पिढीचा बालगंधर्व हा मानदंड होता.

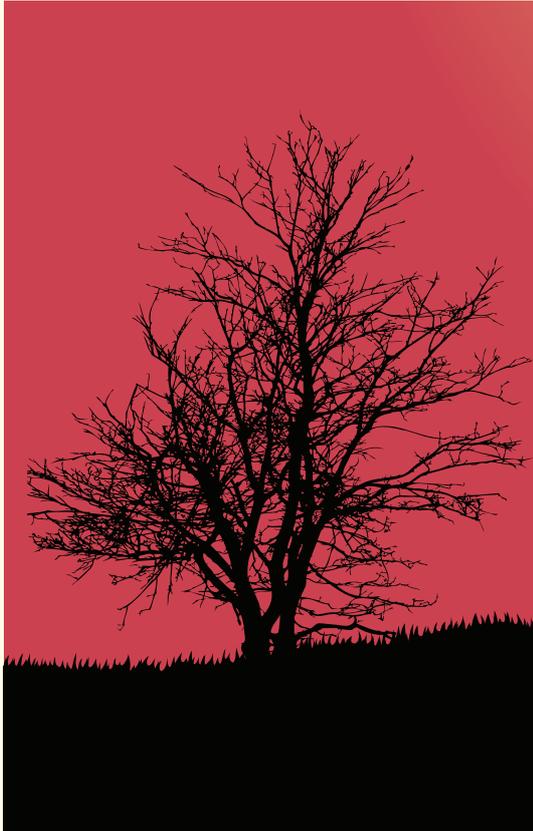
पिढीगणिक पुढं जाणारं असं हे मैत्रहो मैत्रच! कारण नातं म्हटलं की अपेक्षांचं ओझं येतं.

हाच मापदंड लावायचा झाला तर पुढच्या पिढीला आपल्या मराठी भाषेशी, पुस्तकांशी, संस्कृतीशी मैत्री करावीशी वाटेल यासाठी आपण काय करतो आहोत याचा मागोवा घेण्याची

वेळ आली आहे. पूर्वी भाषेचे संस्कार होण्यासाठी आजूबाजूची परिस्थिती हातभार लावत होती. घरीदारी असंख्य गोष्टी कानावर पडत होत्या. आज परदेशी रहाताना भाषा हे फक्त एक संवादाचे माध्यम म्हणून न बघता सांस्कृतिक, वैचारिक परंपरा पुढे चालू ठेवण्याचं साधन म्हणून बघायला पाहिजे. इंग्लिश मधून वाचून शिवाजी महाराजांची माहिती कळेल, पण बाबासाहेब पुरंदर्यांसारखा इतिहास कोणी जिवंत करून सांगितला तर अंतःकरणातून 'हर हर महादेव' उमटेल.

पुलं वयाच्या पन्नासाव्या वर्षी बंगाली शिकायला शांतिनिकेतनात जाऊन राहिले होते. खरं तर बंगालीशी मैत्री करायला गेले होते. भारतीय साहित्यातले 'रवी (रवींद्रनाथ टागोर) आणि चंद्र (शरदचंद्र)' समजून घेण्यासाठी गेले होते. गुरुदेव टागोरांच्या 'सहजपाठ' या प्राथमिक पुस्तकांमधून मुलांची भाषा, निसर्ग आणि पर्यायाने संस्कृतीशी जोडली गेलेली नाळ याचे पुलंजी 'वंगचित्रे' मध्ये अतिशय सुंदर वर्णन केले आहे.

वारशाने चालून आलेली जी साहित्यिक, सांस्कृतिक विचारांची शिदोरी घेऊन आपण इथवर पोचलो आहोत, तो ठेवा असाच पुढे जात राहावा यासाठी जर आपण अधिक प्रयत्नशील झालो तर बालगंधर्वच काय पण त्याआधीच्या काळाशीही भावी पिढीचं मैत्र असंच चालू राहिल यात शंका नाही.

मैत्रीचा त्रिकोण

एका शांगते तुम्हाला तिघांची गोष्ट
त्यात त्यांच्या मैत्रीची श्रोळख आहे स्पष्ट
जगात कोणी नाही त्यांच्याएवढे श्रेष्ठ
अशी त्यांची मैत्री, ते आहेत एकनिष्ठ
तो लय भारी, त्याचा कशयचा नाही नाद
ती फिरून त्याच्याभोवती, घालते मैत्रीची शाद,
तिच्यावर लट्टू आहे, अजून एक प्रेमवीर
मैत्रीशाठी काहीपण.... म्हणून देतो तो धीर,
ती फिरते त्याच्याभोवती, तीच्याभोवती दुशरा
मैत्रीखातऱ तिघांमध्ये नाही कोणी तिशरा.
मैत्रीच्या त्रिकोणात, ना श्वार्थ ना अपेक्षा
शिकवून शान्या जगाला रूढावल्या कक्षा
तिच्या मैत्रीखातऱ एक देतो प्रेमाची उर्जा
तर दुशरा मन जपून बनू पाहतो शर्जा
शगळे करतात एकमेकांवर मैत्रीचे प्रेम
म्हणूनच शान्या विश्वाचा चालू आहे गेम.
आली जरी शंकटे, लागले जरी ग्रहण
खंबीरपणे देते ती आयुष्याला वळण.
एकमेकांच्या अस्तित्वापाशून हालत नाही पान
श्रोळखा पाहू चटकन् हे कोणाच्या मैत्रीचे गान्.

रागिणी निशीत रावळीया

‘‘मैत्री’’

‘‘मैत्री’’

कधी गहिरी, जीवाला जीव देणारी
चुकलंच जर कधी तर कानउघाडणी करणारी..

‘‘मैत्री’’

कधी श्रुती प्रॅक्टिकल
शुखात आणि दुःखात कोरडेपणाच जपणारी..

‘‘मैत्री’’

कधी नुशतीच तोंडदेखली
पाठ वळताच एकमेकांची, उणी दुणी काढणारी..

‘‘मैत्री’’

कधी नुशतीच श्रुणारी
आहे, नाही ठरवता ठरवता हलकेच निसटून जाणारी..

‘‘मैत्री’’

कधी श्रुगदीच वरवरची
हाय, हॅलो करून नाटकी हसणारी..

‘‘मैत्री’’

नात्या पलीकडची आणि तरीही घट्ट श्रुणारी
बाय चॉईस निवडून शुद्धा दैवीपणा लाभलेली..
तुझं माझं करून शुद्धा माझं ते तुझंच म्हणणारी
शुख दुःखाच्या पल्याड जाऊन निःस्वार्थ भाव जपणारी..

‘‘मैत्री’’

कधी नुशती व्यवहारापुरती
कधी दिलं, किती दिलं याचा हिशोब ठेवणारी..

श्रुश्रिनी शशांक पेंढारकर

हृदयी जागा....

रश्मि लुकतुके

आयुष्यात अनेक मित्र मैत्रीणी लाभले पण निसर्गातले मित्र मात्र हृदयात कायमच घर करून राहिले. आताही आहेतच माझ्याबरोबर. हेच पहा ना, बाहेर....

थोडेसे ढगाळलेले आकाश ! निःशब्द शांत उभे असलेले वृक्ष आणि सरळसोट नारळ आकाश पेलून धरताहेत. मधेच छोटी घरे डोकावतात. पण कौलारू नव्हे हं! बंगले, वर गच्ची असलेले. खट्याळ वाऱ्याची झुळुक फांद्या नि पानांना गुदगुल्या करते आणि मग पाने ही नको नको म्हणत हसतात नि माना डोलावतात. ह्या सगळ्याला सुरेल साथ पक्षांची सुरू आहे. तो एक छोटा पक्षी पाना फांद्यांवर झोका घेत संवंगड्यांना साथ आणि साद देतो आहे. हेच माझे मित्र-मैत्रीणी आहेत.

नारळाकडे बघा तर. तीन पिढ्या त्याच्या अंगावर खेळत आहेत. सुकत चाललेल्या झावळ्या, त्याच्यावर हिरवी तरुणाई आणि नवीन फुटलेल्या पोई ! सगळे कसे गुण्यागोविंदाने नांदत आहेत.

त्याच्याच बाजूला असलेले कांचनाचे झाड. कसही पसरलेले, नारळी पोफळीचा बांधसूदपणा अजिबात नसलेले. पाने आपट्यांच्या पानांसारखी. आकाराने मोठी पण निबर मात्र नाहीत. मऊसूद! पक्ष्यांना लपाछपी खेळायला भरपूर वाव देणारी. हा कांचन आणि त्याचे भाऊबंद, पिवळा आणि पांढरा कांचनही माझे मित्र आहेत.

आणि बकुळ! अंगाने धष्टपुष्ट! खरतर हा वृक्ष, पण माझी मात्र मैत्रीण आहे ही. नाव घेताच सुगंध दरवळतो आणि केळीच्या सोपात ओवलेला बकुळीचा वळेसर डोळ्यासमोर येतो. बकुळ तर सहनशक्तीचा अंतच बघते. सात आठ वर्षे तर वाढतच असते. नि शिवाय एकदा कळ्या बसल्या की प्रदीर्घ वाट बघणे आलेच. फुलांची प्रतिक्षा तीन चार महिने करायला लावते. फुलेसुद्धा लाजरीबुजरी! निमुळत्या पानांआडून डोकावणारी. आपल्या मंद सुवासाने खुणावणारी! वाऱ्याच्या झुळुकीबरोबर अलगद जमीनीवर भिरभिरणारी. उधळणच करते आपल्या फुलांची माझी बकुळ.

खरचं

मैत्री असावी बकुळ फुलांपरी

सुकल्यावर ही दरवळणारी

आणि हो सतत हसणारी सदाफुली. आपल्याच नादात फुलणारी नि डोलणारी! तीही माझी जिवाभावची सखी आहे.

किती म्हणून सांगावेत? भरपूर आहेत ह्या निसर्गात माझ्या मित्र-मैत्रीणी. ते मला साद घालतात आणि मी नकळत ओढली जाते, त्यांच्याशी निःशब्द गुजगोष्टी करण्यात रमून जाते. शब्दांच्याही पलिकडले सगळं समजतं आम्हाला. मग त्यांची जागा हृदयात नाही तर आणि कुठे असणार ना ?

Fidelis
COMMODITIES

दिपावलीच्या हार्दिक शुभेच्छा

Wholesalers In

Grapes	Lemon	Red Onion	Gawar (Cluster Beans)
Tomato	Green Chillies	Bhindi (Ladyfinger)	Tondli (Ivy Gourd)
Banana	Drumstick	Garlic	Lauki/Dudhi (Bottleguard)
Pomogranate	Suran	Coconut	Karela (Bitter Gourd)

Fidelis Foodstuff Trading L.L.C
www.fideliscommodities.com
info@fideliscommodities.com

Mr. Mandar Joshi
+971 56 5340669
Mr. Kedar Bhatye
+971 50 9782830

मैत्री-कालातीत भावना

अश्विनी शशांक पेंढारकर

“मैत्री”

किती सुंदर शब्द आणि तितकाच गहिरा अर्थ !! माणसाच्या आयुष्यातली बरीचशी नाती ही रक्ताने जोडलेली असतात, जन्मजात असतात पण “मैत्री” हे नातं असं आहे जे माणूस स्वतःच्या “चॉईस” ने निवडतो आणि जपतो, फुलवतो!! त्याला त्याच्या माणूसपणाची जाणीव होण्याच्या अगोदर पासून “मैत्री” हे नातं अस्तित्वात आलं असावं. इतर कोणत्याही नात्याचे बंध निर्माण होण्या अगोदर माणसाचे हे मैत्रीचे बंध सुरु झाले असावेत. तेव्हा त्याला ना हा शब्द माहित होता ना त्याचा अर्थ, पण तरीही त्याची मैत्री झाली होती.. आजूबाजूच्या निसर्गाशी, झाडांशी, फुलांशी, पक्ष्यांशी, प्राण्यांशी, आकाशातल्या सूर्याशी, चंद्राशी आणि चांदण्यांशी.. रोज उगवणारा दिवस, त्यानंतर येणारी संध्याकाळ आणि तिच्या पाठोपाठ येणारी रात्र.. कधी काळी कुट्ट, गहन अंधाराने व्यापलेली तर कधी तेजाळ चांदण्यात न्हायलेली.. “माणूस” म्हणून प्रगती सुरु करायच्या आधी त्याने त्याच्या या भवताली असलेल्या घटकांशी मैत्री केली आणि मग त्यातून त्याला या विश्वाचं एक एक रहस्य उलगडू लागलं असेल. खरं तर केवढा तरी मोठा काळ लोटला असेल त्यांच्या या मूक मैत्री मध्येच!! ऋतुचक्र, त्यानुसार निसर्गात होणारे बदल हे सगळं बघून, समजून घेताना आधी तो घाबरला असेल, बावचळला असेल पण जेव्हा त्याने या गोष्टी एका मित्राच्या नात्याने समजून घेण्याचा प्रयत्न केला तेव्हा मात्र निसर्गाने सुद्धा मैत्रीचा हात पुढे केला असेल आणि त्या आदिमानवाच्या डोळ्यातलं कुतूहल, चेहऱ्यावरचं निरागस हास्य बघून तो दिलखुलास “देता” झाला असेल. थोडक्यात मानवी सभ्यता सुरु होण्याच्या काळात मानव आणि निसर्ग यांच्यात एक पक्की मैत्री झाली असेल, नक्कीच...

काळ पुढे सरकत गेला आणि मानवाने नवनवीन शोध लावायला सुरुवात केली. “अग्नी” आणि “चाक” हे दोन नवीन आणि त्याच्या आयुष्याला कलाटणी देणारे मित्र त्याच्या मित्रयादीत दाखल झाले आणि मग त्याचे त्याच्या जुन्या, शाश्वत मित्राकडे किंचित दुर्लक्ष्य होऊ लागले. हम्म... मानवी स्वभाव, नवीन

काही मिळालं कि जुन्याचा थोडा का होईना, पण विसर पडतोच!! मानवी सभ्यता आता प्रगत होऊ लागली. त्याच्या जुन्या मित्राने त्याला अनेक गोष्टी देऊ केल्या, निःस्वार्थपणे !! खरी मैत्री याच भक्कम पायावर तर उभी असते. आणि त्या कालखंडात तरी हे दोन्ही मित्र या मैत्रीला जागले. आदान-प्रदान सुरु ठेऊन!!

भारतीय संस्कृतीमध्ये दोन मित्रांची अनेक उदाहरणं आहेत. माझ्या कुवतीनुसार, वाचून लक्षात राहिलेले पहिले दोन मित्र म्हणजे हनुमान आणि सुग्रीव. रामायण पुढे सरकलं आणि याच सुग्रीवाने श्रीरामा सारखा मित्र जोडला. अर्थात, ही मैत्री दोघांच्याही गरजेनुसार झाली होती. रामाने लंकेवर स्वारी केली आणि अजून एक मित्र त्याला येऊन मिळाला, बिभीषण.. आता ही मैत्री किती स्वार्थी किंवा निःस्वार्थी होती, मुळात ती मैत्री होती का, हा वादाचा विषय होऊ शकतो पण इतिहासाने त्यांची नोंद मित्र म्हणूनच केली आहे आणि ते मैत्रीच्या नियमानुसार आपल्या मैत्रीला जागले देखील!! महाभारता मध्ये तर अश्या मित्रांच्या अनेक जोड्या आहेत. या महाकाव्याच्या ओघानुसार मला आठवणारी पहिली जोडी म्हणजे राजा द्रुपद आणि गुरु द्रोण. गुरुगृही असताना अतिशय निरागस असलेली त्यांची मैत्री व्यवहारी जगात मात्र तशी राहिली नाही!! गोकुळातील बाळकृष्ण आणि त्याचे सवंगडी... निःस्वार्थ मैत्रीची पराकाष्ठा!! पुढची जोडी दुर्योधन आणि कर्ण.. आता यांच्या मैत्रीमध्ये निःस्वार्थभाव होता का हा मोठाच प्रश्न आहे कारण त्यांच्या मैत्री ची सुरुवातच मुळी स्वार्थ मनात ठेऊन झाली. महाभारताचे युद्ध समोर उभं ठाकल्यावर मात्र त्यातला एक जण केवळ मित्र म्हणून लढला. स्वार्थाच्या पायावर उभी असलेली मैत्री केवळ त्याच्यामुळे कलंकित होता होता राहिली. दुसऱ्या बाजूला जोडी होती ती साक्षात श्रीकृष्ण आणि अर्जुन. असं म्हणतात कि ते दोघं म्हणजे नर आणि नारायणाचे अवतार होते. त्यानुसार त्यांच्यात दोन मित्र, मार्गदर्शक आणि साधक, गुरु शिष्य, परमेश्वर आणि भक्त असे अनेक बंध होते. ते रक्ताने तर एकमेकांशी जोडलेले होतेच पण त्यापेक्षा सुद्धा त्यांच्यातील समवयस्क मैत्री, ते महाकाव्य व्यापून उरली. याच श्रीकृष्णाचे महाराज्ञी द्रौपदीशी देखील

मित्रत्वाचे नाते होते. आयुष्यातल्या सगळ्यात कठीण प्रसंगी तो तिच्या मदतीला धावून आला आणि एक स्त्री आणि एक पुरुष यांच्यातील मैत्री किती निर्मळ असू शकते याचे एक कालातीत उदाहरण निर्माण झाले. याच यादवश्रेष्ठाची आणि सुदाम्याची मैत्री, मूठभर पोह्यासकट आजही वाखाणली जाते.

रामायण महाभारताचा कालखंड मागे सारून इतिहासात डोकावले की छत्रपती शिवाजी महाराज आणि त्यांचे बालसवंगडी, मित्र म्हणून भेटतात. त्यांच्या या मैत्रीने तर इतिहास घडवला. निःस्वार्थ आणि एकनिष्ठ मैत्री!! थोडक्यात, मैत्री कोणत्याही दोन वेगवेगळ्या प्रवृत्तीच्या माणसांमध्ये होऊ शकते. त्याला ना काळाचं बंधन आहे, ना जातीचं, ना धर्माचं, ना वर्णाचं, ना इतर कोणत्या सामाजिक भेदभावांचं... ती फक्त होते. कधी माणसाच्या गरजेनुसार तर कधी अगदी सहज. आपण जितक्या सहजपणे श्वास घेतो तितक्या सहज आणि खरं सांगायचं तर त्या प्रत्येक श्वासाइतकीच ती सुद्धा गरजेची असते. मैत्री म्हणजे प्रत्येकाच्या आयुष्यातला सजीव आरसा...

हे झालं मैत्री या संज्ञेविषयी .. आता माझी मैत्री.. ती सुद्धा अनेकांशी आहेच की.. शाळा कॉलेज मधले अनेक मित्र मैत्रिणी, जिथे काम केलं, जिथे जिथे मुक्कामी राहिलो तिथले सुहृद, लेकाच्या शाळेमुळे झालेल्या नवीन ओळखी आणि पुढे त्याचं मैत्रीत झालेलं रूपांतर.. असंख्य मित्र मैत्रिणी. आणि आता तर आयुष्याचा जोडीदार सुद्धा एक खराखुरा मित्र झालाय, अगदी जवळचा.. "नवरा" यापेक्षा सुद्धा आता तो एक "मित्र" म्हणून जास्त भावतो!! पण मला वाटतं या पलीकडे सुद्धा माझी मैत्री अनेकांबरोबर झाली आहे. घरात लावलेली झाडे, त्यावर फुलणारी फुलं, रोज न चुकता पाणी प्यायला येणारे पक्षी, घरातल्या फिश टँक मधले इवले मासे.. हे सगळे तर सजीव आहेत, पण गम्मत म्हणजे किती तरी भौतिक, निर्जीव वस्तू सुद्धा माझ्या मित्रयादीत आहेत. माझी पुस्तकं, माझा प्राणप्रिय मोबाईल, माझं घर, स्वयंपाकघरातल्या रोजच्या वापरातल्या वस्तू .. इनफॅक्ट त्या वस्तू तर अगदी जिवलग.. कारण हे जीवन चविष्ट, चटपटीत करण्यात त्यांचा वाटा फार मोठा आहे!!

आयुष्याची अर्धशतकी मजल पूर्ण होत असताना खरी, हळवी मैत्री जुळली आहे ती देवघरातल्या देवाबरोबर.. त्याचं घरात, मनात आणि विचारात असणं इतकं आश्वासक वाटतं कि त्या विश्वासाच्या जोरावर सगळ्या अडचणींवर, संकटांवर मात करता येईल ही भावना मनाला उभारी देत राहते. रागाचं, निराशेचं, दुःखाचं, आनंदाचं.. सगळं सगळं त्याच्याशी बोलता

येतं आणि सगळं बोलून झाल्यावर त्याच्याकडे बघितलं कि निरांजनाच्या शांत प्रकाशात त्याच्या चेहऱ्यावरचं आश्वासक, मंद हसू मनावरचं सगळं मळभ दूर करतं. एक सच्चा मित्र किंवा मैत्रीण हाच आधार देतात, हो ना ?

एकूण काय तर "मैत्री" ही भावना आपल्या प्रत्येकाच्या मनात असते, आहे.. ती एक कालातीत आणि अमर भावना आहे. अगदी अनादी काळापासून तिने माणसाचं भावविश्व आणि जगणं समृद्ध केलं आहे. आयुष्यात जमवलेली मित्रयादी ही खरी पुंजी आहे आणि मला आनंद आहे की माझी ही यादी खूप मोठी आहे. आता त्या यादीतल्या प्रत्येकाच्या मित्रयादीत मी आहे की नाही हे मला माहित नाही, पण त्याने काय फरक पडतो? माझी त्या सगळ्यांशी मैत्री आहे!! ही यादी सदा वर्धिष्णू असावी, राहावी हीच प्रार्थना आणि इच्छा!! या सगळ्यांशी असलेली मैत्री जपता जपता कधी तरी माझी, माझ्या स्वतःशी सुद्धा मैत्री व्हावी जेणेकरून मीच माझी टीकाकार होऊ शकेन, अत्यंत परखडपणाने, मोकळेपणाने स्वतःच स्वतःला, स्वतःच्या चुका दाखवू शकेन.

जुळावे सकलांशी मैत्र.. नुरावा आप - पर भाव.. नको जात - धर्माची भिंत.. उरावे माणुसकी हेच मर्म..

मैत्रीची ऊब

जयंत हरिहर धाबू

मैत्री हा शब्दप्रयोग झाला की सर्वप्रथम आठवण होते ती भगवान श्रीकृष्ण आणि सुदामा यांच्या पवित्र मैत्रीची. असे म्हंटले जाते की दोघेही केवळ शरीराने वेगळे होते परंतु आत्मा मात्र एकच होता. दोघांमध्ये मैत्रीला लागणारे अनेक गुण, अनेक पेहलू बघायला मिळतात. आपण जर बघितले तर हिंदू पुराणात मैत्री या विषयाचे आदर्श मानक म्हणूनही श्रीकृष्ण आणि सुदामा यांचेच आजही आपसूकच स्मरण होते. आणि ते आपल्याला वेळोवेळी मार्गदर्शक ठरत असतात.

मैत्री म्हणजे नेमके काय? तर मैत्री हि वर्तुळासारखी गोल त्याला कधीही अंत नाही, मैत्रीमध्ये असतो तो मनमोकळेपणा, भावना आणि विचार मुक्तपणे मांडता येतात. विसरण्यापेक्षा माफ करणे अधिक असते, त्यात असतो एक हक्क, चेष्टा मस्ती करण्याचा, त्रास देण्याचा, फजिती करण्याचा, कुठल्याही नावाने हाक मारण्याचा आणि वेळ प्रसंगी मित्रासाठी जीवाला जीव देण्याचा. मित्र कोण तर जो नेहमी वाईट कृत्यांपासून वाचविणारा, हिताकरिता जे करता येईल ते करणारा. मित्र तो असतो ज्याच्याकडे दोषांचा पूर्ण हिशोब तर असतो पण तो चार चौघांमध्ये त्याची चर्चा करत नाही. त्या दोषांमध्ये सुधारणा व्हावी त्यासाठी वैयक्तिकरीत्या प्रामाणिकपणे प्रयत्न करतो. गुणांची प्रशंसा मात्र संर्वापुढे करतो. आणि नेहमी संकट आले की धावून येतो.

मैत्रीवरची मजरुह सुल्तानपुरी यांची अप्रतीम अशी रचना आजही ताजेतवाने करणारी आहे.

जीवन का यही है दस्तूर, प्यार बिना अकेला मजबूर, दोस्ती को माने तो सब दुख दूर

कोई काहे ठोकर खाए, मेरे संग आए, के पग-पग दीप जलाए, मेरी दोस्ती मेरा प्यार

आयुष्यात प्रत्येकाला एक मित्र असा हवाच असतो की त्याकडे मनाची वाट मोकळी करता येईल. ती सुखाची असो वा दुःखाची, कारण मनाची सांगड घालताना जो आपला म्हणून आपल्याला ऐकून घेईल असा खरा मित्र असावा असे वाटणे स्वाभाविक आहे कारण माणसाला माणूस हा नेहमी लागणारच. जशी बालपणी मैत्री खूप हवीहवीशी वाटते तशी तरुणवयात आणि उतारवयातही तेवढीच आवश्यक असते. कारण आयुष्यातल्या एकटेपणाला ती अनमोल सोबत असते. जगात सुख, संपत्ती, सत्ता हे सर्व असले तरी तुम्हाला किती मित्र त्यांच्या मनात स्थान देतात यावर तुमचं ऐश्वर्य ठरतं. मैत्रीच्या या धाम्यांची विण जर प्रेमाने, आपुलकीने विणली तर त्या वस्त्राने मिळालेली उब आयुष्यातल्या अनेक आव्हानांना सामोरे जाण्याचे बळ देते.

AirArabia

**Enjoy
irresistible fares**

Starting from

AED 700

Return, all inclusive!

Book now and travel until 09 December 2019.

Destination	From AED	Destination	From AED	Destination	From AED
Beirut	700	Vienna	1,499	Kuala Lumpur	1,617
Cairo	1,179	Amman	1,500	Tunis	1,969

Do not forget to pre-book **Seat** **Meal** **Baggage** **Insurance**

Book at www.airarabia.com | Call us at Sharjah (06)5580000, Abu Dhabi (02) 6315888
Al Ain (03) 7666630, Ras Al Khaimah (07) 2284177 | Visit our sales offices / travel agents
[@airarabiagroup](https://www.facebook.com/airarabiagroup) | Standard terms & conditions apply.

मैत्री

पुळणीवरची वाळू शरकन
बोटांमधुनी निशटून जाते
श्रोले अशतील जे जे कण ते
हातावरती ठेऊन जाते

अशै काहीशै नाते अशते
ज्याच्या त्याच्या मैत्रीमधले
जीवन अवे निशटत अशता
मनात उरती क्षण श्रोलेते

मैत्रीच्या धाग्याची टोके
द्विशामाजी लांबत जाती
जितकी जातील दूर तेवढी
वीण नात्याची घट्ट बांधती

सुगंध अशतो दोन्ही मध्ये
लावा अतर वा फव्वारा
किती वेळ तो दखळतो हा
फरक श्रोळख अन् मैत्री मधला

दूध उकळता चूल्हावरती
घट्ट शाय ती जमते वरती
उकळून घेता शारे जीवन
त्यातून तरते निखरते मैत्री

पैशा जमवा किती ही बक्कळ
नाती गोती अशती पुष्कळ
हे न पुरे, पण पुरे खरे तर
जिवलग एक जीवाचा मैतर

शंदीप लेले

मैत्री-कारण

“मित्रों“ म्हणून आम्ही कधी ना
शाद कोणा घातली
अन त्या मिषाने ना आम्ही भीती
कुणाला घातली

माया नी ममताच्या शवे, श्मृती
जागवतो जुन्या
श्या, मिमी, नुशरत जहाँ,
शाच्या शख्या अमुच्या नव्या

मैत्री करू पप्पू शवे, इतके बुळे
नाही आम्ही
श्वप्नातही हातात देऊ हात ना
त्याच्या कधी

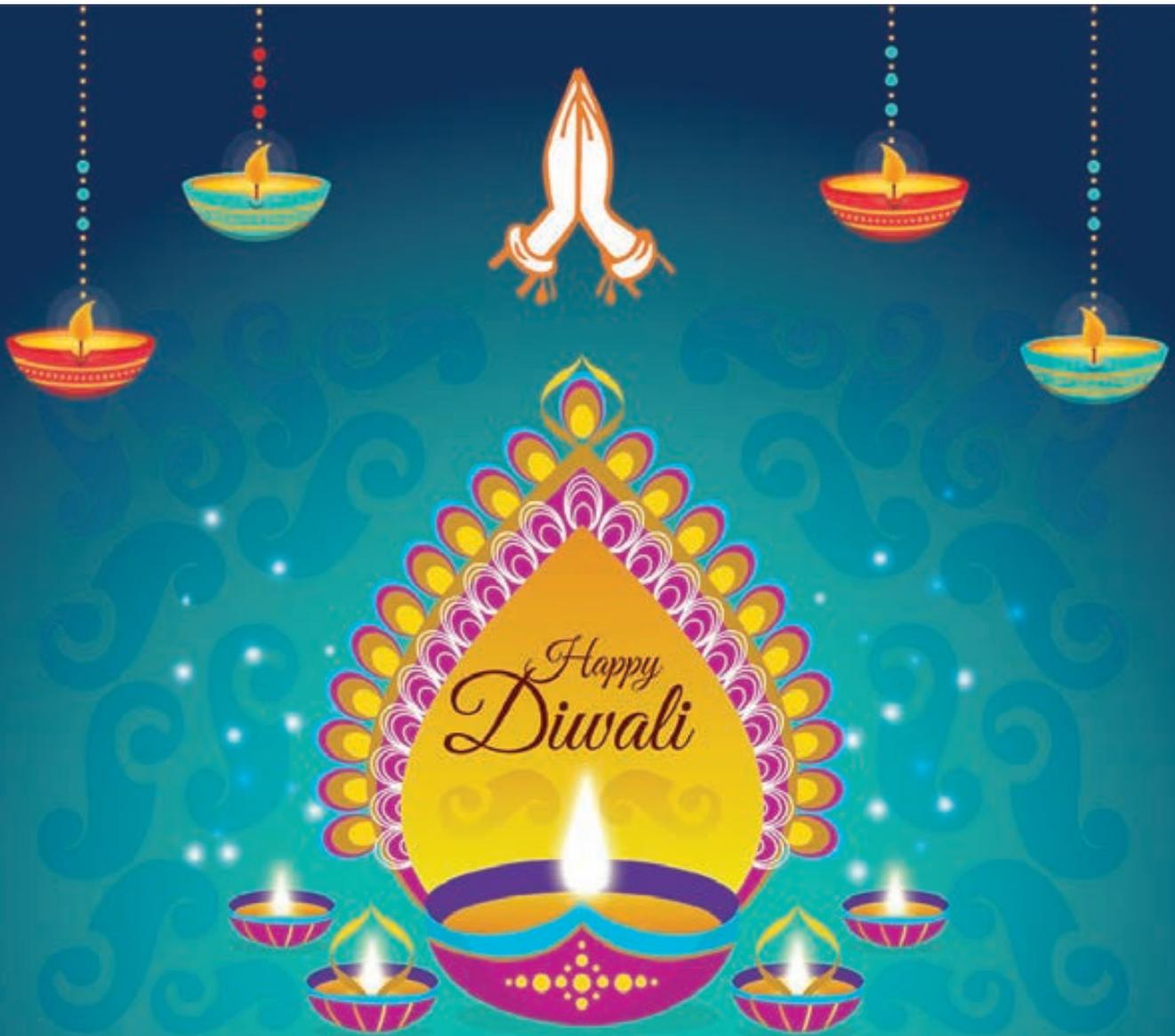
शाहेब जातील तीच नेहमी पूर्व
का अशते दिशा
बेरीज चुकता मित्रांशकट ही
पाहवेना दुर्दशा

करतील मित्रांचीच निंदा
श्वयंदोषित हे श्वयंभू
शतेपरी करती युती, पश्चात
धोरण दग्धभू

शमजू नका आम्हाश नाही कोणी
मैतर शोयरा
मैत्रीत आता शोवळा होई उघा तो
श्रोवळा

चाणाक्ष ते करतील मैत्री, शता
आम्हां मिळता पहा
मंत्रि करू गुंडांश ना, दावू
तुळंगाची हवा

शंदीप लेले

Passport & ID
scanners

Mobile Check-Ins &
Check-outs

Electronic Reg
Card

Self Check-Ins &
Check-outs

We are now
present in
117
countries

*Samsotech team wishes you and your family
a happy and prosperous
Diwali*

 Samsotech

Santa Clara | London | Dubai | Singapore

US: +1 408 784 1482 | UK: +44 20 3695 9309 | UAE Tel: + 971 4 3574235/ 6

E-mail: info@samsotech-id.com | PO Box: 117564, Dubai, UAE | www.samsotech-id.com

मैत्रीचा सिलसिला

निलांबरी गोखले

तुम्ही कधी 'तोत्तोचानंला' भेटला आहात का? किंवा असं म्हणूया, 'तोत्तोचान' तुम्हाला भेटली आहे का? खूप वर्षांपूर्वी ती मला भेटली आणि बालपण फुलवणारी, मोरपिशी विश्वात अलगद घेऊन जाणारी छोटी सखी आयुष्यात आली. मला जपानी भाषा येत नसली तरी चेतना गोसावींनी, तेत्सुको कुरोयानागी यांच्या लेखणीतून उतरलेली 'तोत्तोचान' अलगदपणे भेटवली. खट्याळ तोत्तोचान, तिचे मुख्याध्यापक, तिची शाळा बऱ्याच काळापर्यंत माझ्या सोबत होते.

तोत्तोचान हि काही पहिली मैत्रीण नव्हती. पण अजूनही मनात घर करून राहिलेली पहिली दोस्त आहे. शाळेच्या सुरुवातीच्या दिवसात आई वडिलांनी काही दोस्तांची ओळख करू दिली होती. बिरबलाच्या खिचडीपासून, शिवाजी महाराजांच्या चरित्रापर्यंत अनेक दोस्त मंडळी आपोआप बरोबर येत होती. छावा, युगंधर, मृत्युंजय यांसारखी ऐतिहासिक लढवय्ये दोस्त माझ्यातली ज्ञाशीची राणी बहुदा घडवत असावेत. पण तोत्तोचान आली आणि पहिली लक्षात राहणारी सखी भेटली. स्वप्न रंजनातून बाहेर पडता पडता, वीणा गवाणकरांचा 'एक होता कार्हर' भेटला. या दोस्ताने तर पार झपाटले, नवीन उंची दाखविली, एक हिमालय समोर उभा केला. स्वतःने सर केलाच पण माझ्या सारखीला हिंमत देत राहिला.

स्वप्न, ध्येय, आकांक्षा यांच्या लाटेवर असतांना डॉ. आनंद नाडकर्णींच्या 'गध्दे पंचविशीने' तरुणाईत शिटी वाजवत बागडायला नेलं. आजच्या भाषेत, तो आमचा "chill" करणारा दोस्त होता. नाडकर्णींची गध्दे पंचविशी गुदगुल्या करायची तर इतर पुस्तके शहाण्या - सावरत्या दोस्ताचे काम करायची. 'वैद्यकसत्ता' असो अथवा 'स्वभाव - विभाव' या मित्रांनी घरच्यांना आणि दारच्यांना समजावून घ्यायला शिकवले. या कॉलेज दिवसात आपण जणू काही split personality असतो. एकीकडे मोरपिशी तारुण्य डोकावत असतं तर दुसरीकडे समाजाविरुद्ध अस्वस्थ चिंगार असतो. गध्दे पंचविशी सारखा chill दोस्त होता, तसाच अविनाश धर्माधिकारींनी पाठवलेला अंगार फुललेला रागीट अस्वस्थ दोस्त होता. 'अस्वस्थ दशकाच्या डायरीतून' भेटलेला हा दोस्त क्रांतिकारी भाषा बोलायला लावायचा. आई वडीलांना पहिल्यांदा मी काळजीत पाहिलं. पण ही दोस्ती काही काळापूरती राहिली आणि आई वडील काही काळ का होईना शांत झाले.

पुलंची पुस्तके नेहमी घरी येणाऱ्या शेजारच्या मैत्रीणीसारखी भेटत रहायची. गप्पा-मजा-हशा एकत्र चालायचा. पण त्या सगळ्यात खास दोस्ती पुलंच्या 'वंगचित्रे' शी झाली. शांति निकेतन आणि स्वच्छंद अविष्कारातून माझ्या मनाला उभारी वाटायची. कसे कुणास ठाऊक पण याच काळात मनातल्या बंडखोरीला साथ देणाऱ्या काही सख्या भेटल्या. इरावती कर्वेच्या पुस्तकांनी नकळत बंडखोरीचं बीज टाकलं. पण गौरी देशपांडे यांच्या प्रत्येक पुस्तकाने माझ्यातल्या स्त्रीवादी मनाला घडवलं, जडवलं. आमच्या या ग्रुपमध्ये ओमीयागोवाली सानिया आली, त्रीदलच्या आशा बगे आल्या. अगदी 'आमचा बाप अन् आम्ही' वाले नरेंद्र जाधव आले. डॉ किशोर आले. पुन्हा एकदा आई हादरली होती.

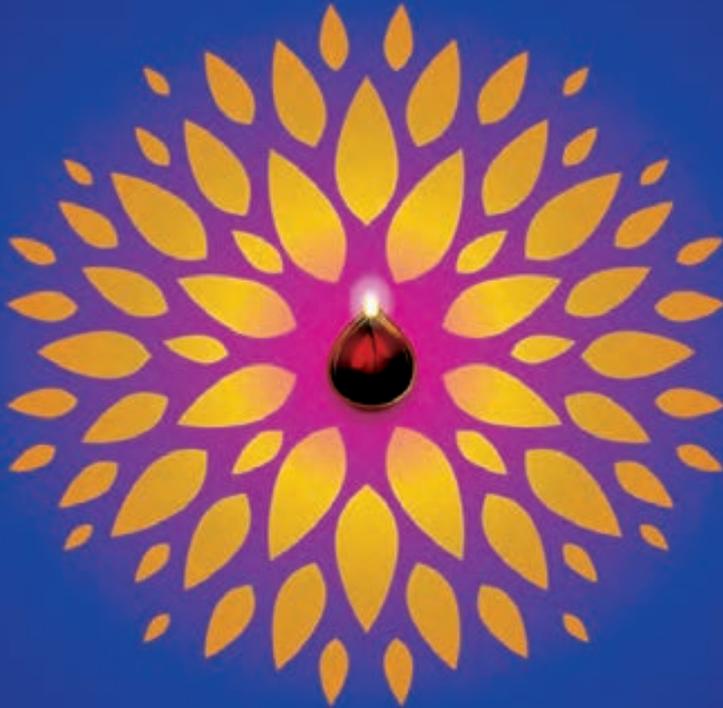
तरुणाईचा रंग होता, बंडखोर दोस्तांची साथ होती. या मंडळींनी प्रश्न विचारायला शिकवले तसेच प्रश्नांची उत्तरे स्वतःच स्वतः शोधायला शिकवले. आत्मभान आणि आत्मविश्वास दोन्हीशी जवळून ओळख करून दिली. याच काळात प्रश्न घेऊन अनिल अवचट आले. मुक्तांगणच्या गोष्टी असोत नाहीतर वाघ्या मुरळीच्या, माणसं वाचायला लावणारे नविन दोस्त आयुष्यात आले. अवचटांच्या प्रत्येक पुस्तकाने अशी दोस्ती केली कि पुन्हा

कधी भेटलो नाही, तर मनात कायम वास्तव्य करीत राहिली. त्यांचे 'छंदाविषयी' पुस्तक जरी वाचले नाही, तरी जवळ ठेवावे आपल्याला आनंदी ठेवेल.

नाही म्हणायला या बंडखोरी मनाला अती चर्चेतून बाहेर काढणारे, पाणी पूरी खायला बरोबर येणारे दोस्त असतात ना तसे काही दोस्त कणेकर, शं.ना. नवरे, घेऊन यायचे. मजा यायची. नाही म्हणायला, आमच्या आईने एका छान घरगुती मैत्रीणीशी ओळख करून दिली. या बाबतीत आई जिंकली. ही मैत्रीण म्हणजे ओगले बाईची 'रुचिरा' आज इतक्या वर्षांनी सुध्दा माझ्या सतत संपर्कात असते. आमच्या मैत्रीत काहीही फरक पडला नाहीये. उलट अधिक घट्ट मैत्रीणी झालो आहोत.

सुरुवातीच्या इतके सुगीचे दिवस नसले तरी मैत्री करण तर थांबत नाही. जग रहाटीच्या प्रवासात कमी मंडळी भेटतात. नवीन ठिकाणी, नवीन ओळखी होतात आणि एक वेगळं जग समोर येतं. तसच काहिसं 'अलकेमिस्ट' भेटला आणि झालं. पावलो कोहेलोने (Paulo Cohlo) वेगळ्या जगाशी ओळख करून दिली. नोकरी धंद्यानिमित्त देश सोडला तशी नवीन मैत्र शोधायचे प्रयत्न सुरू झाले. अचानक नीळू दामले यांचे 'इंस्तबूल ते कैरो' हातात पडलं आणि मग काय अगदी नव्याने जवळीक साधणारे नवे दोस्त जोडले गेले.

काय मजा आहे ना, कितीही दोस्त मंडळी! अगदी प्राथमिक शाळेपासून ते आज पर्यंत आयुष्याच्या प्रत्येक टप्प्यावर, त्यावेळच्या मला साथ देणारी, समजून घेणारी, समज देणारी, हसवणारी, रडवणारी, भारावून टाकणारी दोस्त मंडळी अनेक जण नव्याने भेटतात. Re – union च्या वेळेस कशी वेगळी ओळख होते तशी नव्याने भेटतात. नवीन मंडळींची भर पडतच राहते. मी सध्या नव्या युगाची मैत्री अनुभवत आहे. हे मित्रमंडळ कसं 'On the go' असलेलं, फार वेळ न घेणारं आहे. पुस्तकातून न भेटता Blog मधून भेटतात. आढेवेढे न घेता बेधडक बोलून मोकळ होतात. काहींशी मैत्री जमते काहिंशी नाही. पण मैत्रीचा सिलसिला चालूच राहतो.

सामर्थ्य स्फूर्ती सुसंधी

उत्साह देणारे, सकारात्मक
असे दिवाळीचे तेज तुमच्या
मनात नव्या कल्पना आणि
आकांक्षा जागृत करेल
अशी शुभेच्छा

शुभ दिवाळी !

Prasad Datar
Founder - CEO

nexo

- TALENT SEARCH AND SELECTION
- HR CONSULTING
- BUSINESS CONSULTING

Nexo Business Consulting | P.O.Box 62439, Dubai, UAE | connect@nexobiz.net | www.nexobiz.net

मैत्री

कितीही श्रवण श्रवण तरीही,
मैत्रीचं एक गणित श्रवणं,
कधी श्रवण गुंतलेले, तर कधी
श्रवण श्रवण श्रवण... ॥१॥

मैत्री हेच एक हळूवार
नाजूक निर्मळ नाते, कधी न तुटणारे,
श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण
मनाला भावलेले... ॥२॥

मैत्री जणू गुलाबाचे फूल,
जसे जितके फुलले,
तितकेच सुगंध श्रवण
श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण... ॥३॥

मैत्री म्हणजे श्रवण
मैत्री म्हणजेच श्रवण श्रवण श्रवण
मैत्री म्हणजे श्रवण श्रवण श्रवण,
नाजूक, श्रवण जणू श्रवण श्रवण... ॥४॥

डॉ. बीना वालावलकर

‘मैत्री असावी अशी’

मैत्री असावी
श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण
मैत्रीतून मिळावा
श्रवण श्रवण श्रवण ॥१॥

मैत्रीतही श्रवण
श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण
श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण
श्रवण श्रवण श्रवण ॥२॥

मैत्रीत करू नये
कधी तुझे माझे
कुणी कुणावर लादू नये
श्रवण श्रवण श्रवण ॥३॥

मैत्रीत नशावे
श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण
श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण
श्रवण श्रवण श्रवण ॥४॥

मैत्रीत नशावा
श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण
श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण
श्रवण श्रवण श्रवण ॥५॥

मैत्रीत जाणवावा
श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण
श्रवण श्रवण श्रवण श्रवण
श्रवण श्रवण श्रवण ॥६॥

डॉ. दीप्ती मिलिंद कानेटकर

About DCS

Data Capture Systems (DCS) is the acknowledged market leader in providing business enabling solutions in the field of Automatic Identification and Data Capture (AIDC) using Barcoding, RFID, Sensors, Wireless, GPS, Voice and Biometric based technologies. Headquartered in Dubai, DCS has been operating in the Middle East & Africa region since 1989.

DCS solutions help customers to improve their operational effectiveness by adopting various Auto ID technologies. It offers spectrum of solutions catering to a wide range of industry needs by leveraging on its domain expertise and strategic alliances with leading technology providers.

DCS is the most successful and premier partner-of-choice for large scale Enterprise Mobility projects in the region. "Our fundamental belief has remained the same i.e. the customer comes first!"

DCS core competencies

- ▶ Barcode based data capture.
- ▶ Mobile computing solutions.
- ▶ RFID solutions.
- ▶ Sensors, Voice & Wireless Network Solutions.
- ▶ Label & Card Printing solutions.
- ▶ GPS/GPRS based Vehicle Monitoring & Analysis Services.
- ▶ Consultancy, Integration and Implementation Services.

Data Capture Systems

M02, Mezzanine Floor
Al Garhoud Star Building, Al Garhoud
PO Box 29937, Dubai, UAE
Tel: +971.4.2946086, Fax: +971.4.2946087

Email: sales@dcsme.ae

www.dcsme.ae

UAE (DUBAI & ABU DHABI) | SAUDI ARABIA | KENYA
BAHRAIN | KUWAIT | QATAR | OMAN

Honeywell Getac

Impinj

Access IS

CUSTOM SOTI

Partnering Solutions

DATA CAPTURE SYSTEMS

Positioning vital information at your fingertips

मैत्री

भार्गवी गुप्ते

प्रत्येक माणसाच्या आयुष्यात मैत्री हा महत्त्वाचा घटक असतो. कधी कधी ही मैत्री नात्यांपेक्षा ही महत्त्वाची ठरते. ह्याचे लॉजिक असे ह्या व्यक्ती आपणच आपल्या आयुष्यात निवडलेल्या असतात व त्या कोणत्याही प्रकारे आपल्यावर लादल्या गेलेल्या नसतात. हेच आहे निखळ मैत्रीचे रहस्य.

काही नाती देखील मैत्री इतकीच महत्त्वाची ठरतात. एक मुल जन्माला यायच्या आधीपासूनच त्याच्याकडे एक जिवलग मैत्रिण असते. ती म्हणजे आई आपण कितीही मोठे झालो, आपल्याला कितीही शिंगे फुटली तरी आईची ओढ कायम राहते. आई ही एक अशी मैत्रिण असते की जिच्याबरोबर तुम्ही जगभरातल्या कुठल्याही गोष्टी शेअर करू शकता आणि मनाच्या कोपऱ्यात असलेल्या एखाद्या सलाबद्दल मोकळेपणाने बोलू शकता. ती कायम तुमचा आधार असते. तुमचा बॅकबोन असते. मात्र तिची तुमच्याकडून कुठलीही अपेक्षा नसते. अगदी निरपेक्ष मैत्री असते. माझ्या मते आई हा जगातला एक वेगळाच फॉर्मट आहे.

मग हळूहळू त्या मुलाची ओळख आपल्या पित्याबरोबर होऊ

लागते. जस जसे दिवस जाऊ लागतात, तसतसे आपले वडील आईच्या मानाने कठोर वाटायला लागतात. पण त्यांची माया व प्रेम आईसारखेच असते. वडीलांना तुम्हांला बाहेरच्या जगातील कठोरपणाची ओळख करून द्यायची असते व त्यावर मात करण्याची शिकवण देणे हे उद्दिष्ट्य असते. वडीलांबरोबरची आपली मैत्री त्यामुळे आदरयुक्त आणि धाकाची असते. मैत्रीचा वेगळा प्रकार.

मग आपण मोठे होत जातो तसे आपल्याला अनेक सवंगडी मिळतात. शाळेमधले आणि शेजार पाजारचे मित्र-मैत्रिणी, त्यांच्याबरोबर ते क्षणात रूसणे, क्षणात फुगणे आणि दुसऱ्याच क्षणी सर्व विसरून परत एकत्र येणे आणि खेळणे. ह्यातील काही आयुष्यभर आपले सोबती असतात. तर काही त्यांचा सिनेमातील साईड रोल संपला की एखादी आठवण ठेवून आपल्या आयुष्यातून निघून जातात.

आणि ह्या सर्वांत आपण त्यांना कसे विसरू शकतो? ज्यांच्याशी आपण वेळोवेळी भांडतो, मस्ती करतो, खोड्या काढतो, त्यांना चिडवितो आणि प्रत्येक गोष्ट त्यांच्याबरोबर वाटून घेतो,

May millions of Lamps illuminate your life with endless Joy,
Prosperity, Health and Wealth forever

Wishing you and your family a Happy Diwali

CITY FALCON TRADING L.L.C.

&

Al Intiash Electrical Contracting

Ujwal & Anil Dani

Info@cityfalcontrading.com

alintiashelecont@gmail.com

Pumps, Fans, Solar Water Heating and PV systems, LED lights

P.O.BOX 81270, SHARJAH

+971-50-7956371

www.cityfalcontrading.com

ती म्हणजे आपली भावंडे. सतत आपल्यासोबत असणारी, त्यांच्याशी एक वेगळीच मैत्री असते. एक वेगळेच नाते असते. कितीही भांडणे झाली तरीही वेळप्रसंगी ते आपल्याच पाठीशी उभे राहणार याची खात्री असते.

माझ्या बाबतीत सांगायचे झाले तर जशी मी मोठी होत गेले, मैत्रीचा अर्थ मला समजायला लागला तेव्हा माझी सगळ्यात जवळची मैत्रिण बनली माझी आठ वर्षांनी मोठी असलेली माझी बहिण, मैत्रीला वयाची आडकाठी नसते हेच खरे. माझी बहिण माझ्यात आणि आईबाबांमध्ये जणू काही दुवाच. मला काय हवे, काय झालयं, हे सगळे न बोलता तिला कळायचे. तिचे लग्न होऊन ती परदेशात स्थायिक झाली, आणि skype च्या जगांत असून देखील मला सातासमुद्रापलीकडील अंतर जाणवू लागले. मग पुन्हा आईशीच हितगुज सुरू झाले.

शिक्षणानंतर घराबाहेर पडल्यावर बाहेरच्या जगातील नवीन नवीन मित्र मैत्रिणी भेटले. मग ट्रेनमधील ग्रुप, ऑफिसमधील ग्रुप, ह्याशिवय व्हॉट्सअप, फेसबुक यावरील मित्र. सोशल मिडीयामुळे खुप सारे जुने मित्र नव्याने संपर्कात आले आणि गेले सुध्दा. नव्याने फ्रेंडस् रीक्वेस्ट पाठवितांना दोन प्रश्न विचारायचे HWRU? आणि what are you doing these days? त्याची उत्तरे मिळाली की फुलस्टॉप. मग संभाषण नाही अन् संपर्क नाही. ह्याचे कारण असे की त्यांना फक्त आपले सोशल मिडीयावर किती जास्त मित्र आहेत हे दाखवायचे असते. Number game दुसरे काय? चिकीत्सक दृष्टीने विचार केला तर हे सर्व सोशल स्टेटस कंपेअर करायचे केवळ एक साधन आहे. तुम्हाला कोणाला असा अनुभव आला की नाही हे माहित नाही, पण असे असते खरे. अर्थात सर्वच काही वाईट नसतात. असेच काही मित्र आहेत जे वयाने खूप मोठे असले तरी मनाने यंग आहेत. विशेष म्हणजे अडचणीच्या वेळी योग्य आणि मौल्यवान सल्ला देण्यात माहीर. माझे असे ठाम मत आहे की, प्रत्येकाला असे मित्र पण हवेच.

काही काळानंतर आपल्या आयुष्यात येतो तो आपला जोडीदार. तोच बनतो मग तुमचा जवळचा मित्र; वेळप्रसंगी पालक वगैरे वगैरे. मैत्रीची मोठी जागा तो व्यापून टाकतो. जोडीदार व इतर मित्र कुटुंबिय ह्या सगळ्यांमुळे आपले आयुष्य बनते. लाईफ विथ all the people in it.

हे सगळे ठीक आहे. पण ह्याच्याही पलीकडे जाऊन अशी पण एक मैत्री आहे जी आपल्याला फार जपावी लागते आणि ती

आपल्याला सगळ्यात जवळची असते. Any Guesses?

ती म्हणजे तुमची तुमच्या स्वतःशी असलेली, स्वतःच्या मनाशी असलेली मैत्री. कारण अॅट दी अॅंड इतर कोणी असो वा नसो पण तुम्ही तुम्हीच राहणार आहात. अगदी आयुष्यभर आणि मरेपर्यंत. त्यामुळे ही मैत्री आपण जोपसलीच पाहिजे. आपल्या मनाशी थोडे बोलले पाहिजे, त्याची काळजी घेतली पाहिजे, आपण आपल्याला ओळखले पाहिजे, आपल्या मनाला आनंदी ठेवण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे, दिवसातला थोडा तरी वेळ स्वतःसाठी राखून ठेवला पाहिजे, आपल्याला आवडणाऱ्या एखादया छंदासाठी वेळ काढला पाहिजे. मग तो कुठलाही छंद असो. गाणे, वाद्य वाजविणे, चित्र काढणे, वाचन अगदी काहीही. अट फक्त एकच ते तुम्हांला आनंद देणारे असले पाहिजे. मन हॅप्पी तर तुम्हीपण हॅप्पी.

आणि हे एक महत्त्वाचे म्हणजे स्वतःची स्वतःबरोबर मैत्री जपण्यासाठी सेकंड इनिंगची वाट न पाहता लगेचच सुरूवात करा.

**BEST DIWALI WISHES
FROM**

STARNET

ELECTRO-MECHANICAL
SERVICES L.L.C

SATISH CHUDEKAR
Mob: 0506456587
Email: semslc@eim.ae

PO BOX : 24328, DUBAI
UNITED ARAB EMIRATES
TEL : 00971 4 3348877
FAX : 00971 4 3348998

मैत्री

अश्विनी धोमकर

हिरव्यागार झाडावर
पक्षांची ही गर्दी झाली
राघू, चिऊ, काऊची
मस्त पैकी भट्टी जमली

चिवचिवाट कलकलाट ला
विठू विठू ची शाद झाली
बोली रागळ्यांची वेगळी
पण क्षापशात मात्र गट्टी जमली

रंग न्यारा, रूप वेगळं
तरी एकमेकांशी बट्टी केली
हा परका, तो वेगळा अशं नाहीच
त्यांच्यात फक्त मैत्री दिशली

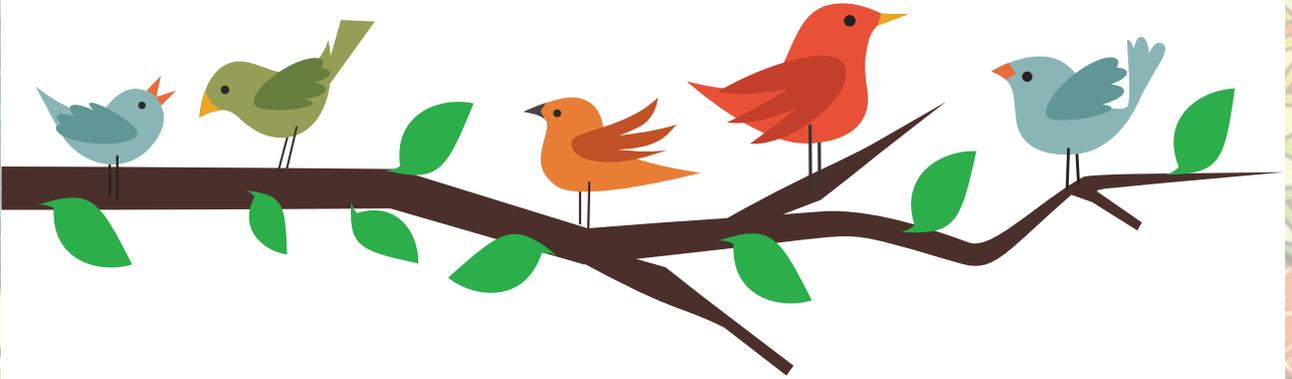
माणशा माणशा जाग जरा
पक्षांच्या दुनियेत डोकाव जरा
माणशा माणशा बघ जरा
पक्षांच्या दुनियेत आनंद खरा

जात पात, वंश भेद
धर्म, पंथ रागळं विशरा
एकोप्याने जग जिंके
भांडण तंटा नको नरा

मद, मत्सर निरर्थ शारा
मित्रत्वाने कर याचा निचरा
ठाव नसे रे कुणा उघाचा
आजचा दिन तुझा खरा

हे माझे, ते तुझे
राग, लोभ शोड तत्वरा
अहंभाव न बरा
जप नाती, मित्र न रागाशीयरा

माणशा माणशा जाग जरा
पक्षांच्या दुनियेत डोकाव जरा
माणशा माणशा बघ जरा
पक्षांच्या दुनियेत मैत्रीचा झरा

OM PK TRADING

*Place your orders
for
Diwali Faral
from*

*Panshikar (Dadar)
Mumbai
Chitale (Pune)
Vijay Store (Dadar)*

*Quality Food!
Great Service!*

DESIGNER RANGOLIS

TORANS

FLOATING RANGOLIS

UTNA

& MUCH MORE!

*Call or email us to
place your orders!*

*04 3576696 or
050 6551367
ompktrading@gmail.com*

*Website :
ompk.biz*

OMPK POOJA SERVICES

OMPK TRADING NOW PRESENTS POOJA SERVICES WITH SAMAGRI AND GURUJI!

PRASAD ITEMS LIKE GODA SHEERA, MODAKS, PURANPOLIS, PEDHAS ARE ALSO AVAILABLE ON ORDER!!

Satyanarayan Pooja

Ganesh Chaturthi

Tulsi Vivah

Navratri Pooja / Laxmi Pooja

Vastushanti Pooja, Weddings & much more!

**Contact us to book your dates!
04 3576696 / 050 6551367**

OM PK TRADING

मैत्री

वाणी पाटील

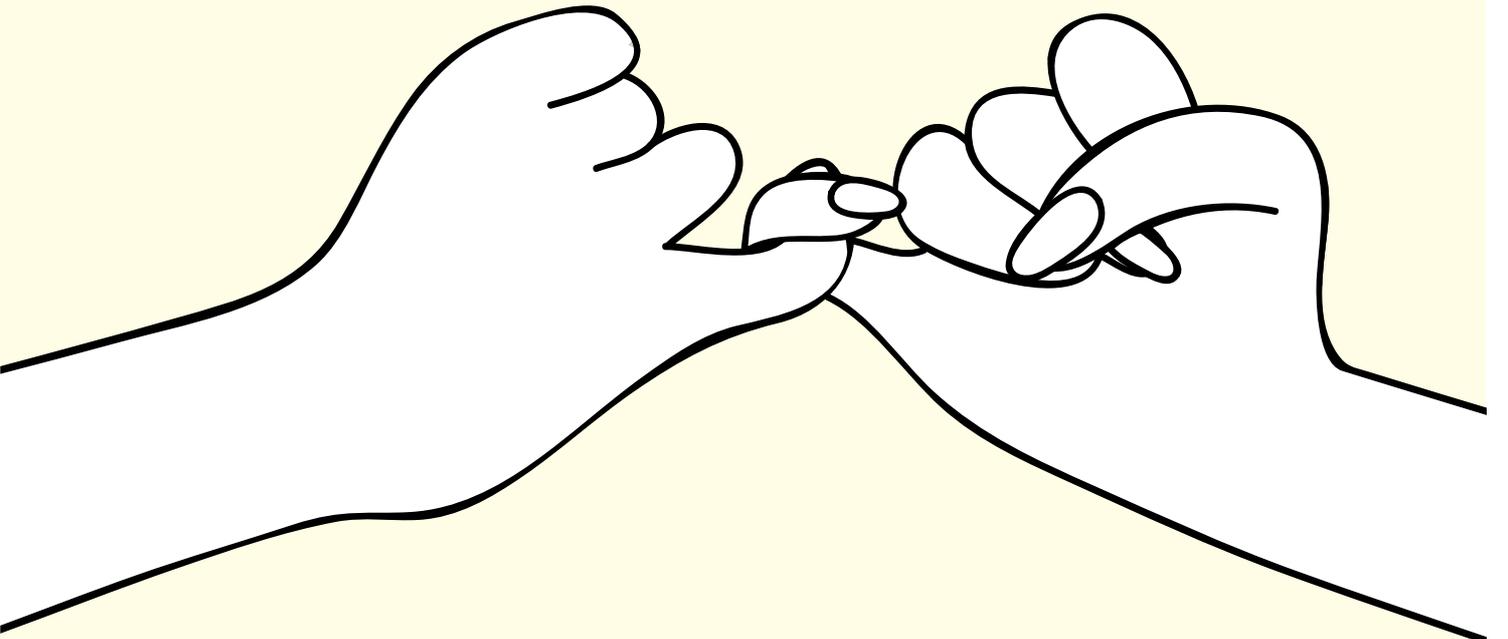
काल सहज गप्पा मारताना माझ्या मुलीने एक प्रश्न विचारला “आई तुमची मैत्री कशी होत होती? आम्ही कसे online friend, होतो virtual friend, U know....”

तेव्हा मी नकळत माझ्या बालपणात गेले. खरच आम्ही मैत्री ठरवून किंवा कुठल्याही हेतूने कधीच केली नाही. नकळत जो भेटला, जो संपर्कात आला, जसा होता, त्याच्याशी निरागसपणे जोडलो गेलो. त्यातली “मैत्री” ह्या शब्दाचा अर्थ मला आता कळतो आहे.

श्रीमंती होती त्यात. हल्लीच्या मुलांना त्याचं महत्व समजवू शकत नाही... असो... ५० पैसे भाड्याने, एका मुलाने घेतलेली साईकल सगळी मुल चालवायचो. हल्ली प्रत्येक मुलाकडे हवी तशी साईकल असते. चणे कुरमुरेवाला आला कि जोशीकाकांच्या दारावर आम्हां मुलांचा घोळका जमायचा, आणि चण्याची ती एक पुडी आम्ही सगळे मिळून खायचो. त्या पुड्याच्या कागदाची होडी बनवून पावसाने साचलेल्या तळ्यात सोडायचो.

मला सगळे जण माझ्या मित्रांमुळेच लक्षात राहिले. गणपतीचे मोड्डाले मांडव असायचे. ज्याच्या खाली आम्ही नाटक बसवायचो. सगळे झालो, शिवाजी महाराज, जिजाबाई, झाशीची राणी, टिळक. दिवाळीत कंदिल चिकटवण्यासाठी एक चमचा भात आणायचो. अभ्यंग स्नानानंतर सर्वात महत्वाचे फटाके, लवंगी फटाक्याची लडी सोडवून एक एक वेगळी करुन मिळून फोडायचो. एकमेकांच्या घरी जाऊन लाडू, चिवडा, चकली फस्त करायचो.

आमची भांडणे व्हायची, अबोला धरायचो, कट्टी झाली लगेच बट्टीही व्हायची. हि कट्टी-बट्टी करता करता कधी बालपण सोडून पुढे आलो हे कळलच नाही, नवीन पिढीसारखे मित्रांबरोबर whatsapp वर online नसलो,

तरीही कनेक्टेड आहोत.

हल्लीच्या मुलांचही छान आहे, त्यांची मैत्री... दोस्ती... शेवटी दोस्ती, मैत्री म्हणजे नक्की काय? भर उन्हात सावली देणार एक बहरलेलं झाड, त्या बहरलेल्या झाडाला आयुष्यभर प्रेमाचं आणि विश्वासाचं खत पाणी देत राहावं.

प्रत्येकाच्या आयुष्यात अनेक वळण येतात, प्रत्येक वळणावर नाती फुलतात.

जी व्यक्ती आयुष्यात येऊन आयुष्यच बनवून जाते... तोच खरा मित्र, चांगला मित्र हा आयुष्याशी नाती जोडणारा, वेड्या दुनियेत समजुतदारपणा दाखवणारा असतो...

मला मित्र भेटले नसते तर कधीच विश्वास बसला नसता कि अनोळखी माणसं सुद्धा रक्ताच्या नात्यापेक्षा खूप जवळची होऊन जातात. मला प्रत्येक नात्यात मैत्री दिसते.

हे सगळं ऐकल्यानंतर माझ्या मुलीने दुसरा प्रश्न विचारला, "मम्मा तुझा Best Friend कोण? सगळ्यांचा असतो...'", विचार केल्यावर लक्षात आलं कि असं एकाच नाव नाही सांगता येणार, कारण माझे सगळेच friends Best आहेत.

मला खात्री आहे माझ्या सारख तुम्हीही मैत्रीतला गोडवा अनुभवला असणार, आणि तुम्हाला पटेल कि "मैत्रीची सुरवात असावी, पण शेवट नसावा, आयुष्याच्या प्रत्येक पानावर मैत्रीचे शब्द असावेत, पण त्या शब्दांना पूर्ण विराम नसावा....

Sure, Secure...With Link

High Security Fence Border Fence Welded Mesh Fence

Guard Rail Galvanised Tubes & Pipes

Palisade Fence Concertina Razor Tape Gabions

Product List:

- High Security Chain Link, Welded Mesh fences for Borders, Airports & other sensitive installations
- Palisade, Ring Lock & Animal Fence Systems
- Concertina Razor Tape & Barbed wire
- Guard Rail
- Galvanised Tubes & Pipes
- Gabions : Woven & Welded mesh
- Galvanised Wire for Armored Cables
- Structural Fabrication, Barriers & Railings
- SS, M.S., Galvanised, Coated Welded Mesh
- Galvanised, Galfan, PVC Coated Wire

LINK MIDDLE EAST Ltd.

ISO 9001
ISO 14001
ISO 18001
CERTIFIED

P.O. Box 16846, Dubai
United Arab Emirates
Tel: +971 4 8816750
Fax: +971 4 8816250
E-mail: imedubai@emirates.net.ae
www.lmewireproducts.com

CENTAUR
ELECTRO-MECHANICAL CONTRACTING CO. (LLC)
P.O. Box 25024, Dubai, U.A.E.

Specialists in EPCC (Engineering, Construction and Commissioning)

- HV cabling up to 132 kV
- HV substations up to 400 kV
- HV overhead transmission lines up to 400 kV
- Parallel Drilling Works
- Transformer Installation
- Street, Tunnel lighting works
- Industrial electrification
- Electrical Trading Division

EMPOWERING THE MIDDLE EAST

Tel: +971 (4) 8542908, info@centaur.ae
Fax: +971 (4) 8542009, www.centaur.ae

माझी सखी...दुबईतील वाळू !!

मेघना अशोक वर्तक

मैत्री! दोन अक्षरी छोटासाच शब्द! पण त्यातील भाव मात्र आहे सागरा एवढा अथांग! आकाशा एवढा अनंत! ही मैत्री उपजत, जन्मतःच होत नाही तर मैत्रीचे हे बंध बांधावे लागतात. त्यालाच ऋणानुबंध असेही म्हणतात. ह्या मैत्रीतूनच

ही तर मानवी मैत्री झाली. पण मैत्रीला तर सजीव निर्जीव हाही भेदाभेद माहित नाही. चराचरातील कोणाशीही मैत्री जमते. नद्या नाले, पाने फुले, नृत्य, गायन, वादन, कथा काव्य पुस्तके! अक्षरशः यांचे वेड लागते. या वेडालाच मैत्री

नाते निर्माण होते, मित्रत्वाचे ! मित्रत्वाच्या ह्या नात्यात हेवेदावे नसतात, मत्सर नसतो, रागलोभ नसतो असते ते केवळ निखळ प्रेम! आणि म्हणूनच बऱ्याच वेळा मैत्रीचे हे नाते रक्ताच्या नात्यापेक्षा श्रेष्ठ असते.

अशी ही मैत्री कोणाशी व्हावी, कधी व्हावी याचे काहीच बंधन नसते. मैत्री ही जात पात, उच्च नीच, शिक्षित अशिक्षित, श्रीमंत गरीब, ह्या सर्व सीमा रेषांच्या पलीकडे असते. कोणाशी मैत्री कर सांगून होत नाही आणि नको करूस सांगून थांबत नाही. महाभारतातील श्रीकृष्ण सुदामा यांची मैत्री तर प्रख्यात आहे.

म्हणतात. यातूनच कला आणि रसिक, साहित्य आणि वाचक असे मैत्रीचे नाते निर्माण होते. भक्त आणि परमेश्वर यांच्या मैत्रीला भक्ती म्हणतात. त्यातूनच अद्वैताचे नाते निर्माण होते. मैत्रीतून निर्माण होणारी नाती अतूट असतात, अक्षय असतात, कारण हे नाते आपण आपल्या पसंतीने जोडतो!

आयुष्यात प्रत्येकाचीच कोणाशी तरी मैत्री जमतेच आणि..... तुम्हा आम्हा सर्वांसारखी माझी ही अशी अक्षय, अतूट मैत्री जमली दुबईच्या वाळूशी, त्यात उगवणाऱ्या बदामाच्या झाडांशी !

१९६५/७० चा काळ होता. आखातात तेलाचा शोध लागला

होता, आणि हळूहळू कुठेतरी आखातातील देशांची नावे ऐकू येऊ लागली. अर्थातच तरीही कुणी फारसे लक्ष दिले नव्हते. कारण यापूर्वी आखात म्हणजे दरिद्री, अशिक्षित निसर्गाची अवकृपा असलेला देश एवढीच ओळख होती सर्वांना ! फारच फार तर अलिबाबा आणि चाळीस चोर, अल्लाउद्दीन आणि जादूचा दिवा अशा गोष्टीतून मुसलमान देशांची ओळख होत होती. गोष्टीच्या पुस्तकातील चित्रातील बायका, त्यांचा तो पेहेराव, नखशिखांत घातलेला बुरखा, त्यातून डोकावणारे दोन डोळे, झुडुपाआडून बघणाऱ्या, भेदरलेल्या हरिणांच्या डोळ्यांची आठवण करून देत असत. पुरुषांचा झग्याप्रमाणे असलेला घोळदार पेहराव, तोंडाला बांधलेले स्कार्फ आणि त्यातून दिसणारी करडी भेदक नजर ! क्रूर भीतीदायकच

अजून अंगात निर्माण झाले नव्हते, पण निदान मनाची कवाडे तरी खुली झाली होती. अर्थातच ती सुद्धा इंग्लंड अमेरिकेसाठी! कारण ते प्रगत देश होते, आयुष्य सुखी होते. फारसे risk घ्यायचे नव्हते. शिक्षण नोकरीधंदा यासाठी त्या देशात लोकं जाऊ लागली होती. याच सुमारास आखाती देशात तेलाचा शोध लागला आणि आखाताने कात टाकली! प्रगतीला सुरुवात झाली आणि हळूहळू आखाताच्या दिशेने लोकांची पावले पडू लागली. त्यातही युएई च्या हुशार राज्यकर्त्यांनी या संधीचा पुरेपूर फायदा करून घेतला. परिश्रम, दूरदृष्टी आणि सहनशीलता या त्रिगुणांच्या जोरावर 'न भूतो' अशी प्रगती केली आणि जगाच्या नकाशावर दुबईचे नाव कोरले!

वाटायची ही अरबी माणसे ! लहानपणी या गोष्टी मात्र सर्व मुले अगदी तल्लीनतेने वाचायची. पण त्या गोष्टीतील वर्णनांमुळे लहान वयातच, या लोकांबद्दल कुतूहल मिश्रित भीती मात्र मनात कुठेतरी खोलवर दडलेली होती हे नक्की ! त्यामुळे स्वप्नातही कधी आले नव्हते की आखातातील दुबई आपली कर्मभूमी ठरणार आहे ! वाळवंटातील वाळूशी मैत्री होणार आहे. खरंच देवाची लीला अगाध आहे हे तर खरेच !

६५/७० चा काळ म्हणजे हळूहळू मराठी माणूस सुद्धा स्वतःच्या कोषातून बाहेर पडून आजबाजूला डोळे किलकिले करून बघायला लागला होता. डबक्याबाहेर पडण्याचे धारिष्ट्य

दुबईत येण्यापूर्वी आम्हालाही या लोकांबद्दल एवढीच माहिती होती की पूर्वी ह्या लोकांचा व्यवसाय म्हणजे समुद्रात जाऊन मोती शोधायचे आणि मग ट्रेडिंग करायचे. अरबी लोकं मासेमारी, आणि चाचेगिरी करतात. ह्या लोकांना चारपाच बायका असतात. चोहोकडे पसरलेले वाळवंट, काहिली करणारा उन्हाळा, या देशात काहीही पिकत नाही, त्यामुळे दूध, भाजीपाला, फळफळावळ, डाळ तांदूळ अशा जीवनावश्यक सर्व गोष्टी आजूबाजूच्या देशातून येतात. सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे प्यायला पाणी मिळत नाही आणि बायकांना राहायला अजिबात सुरक्षित नाही.

सर्व नकारात्मक माहितीच एकायला येत होती. पण त्यामुळेच की काय आमचाही दुबाईत जायचा निश्चय अधिक दृढ होत होता. १९७६ मध्ये प्रथम अशोक फक्त एकटाच आला आणि त्यानंतर सहा महिन्यांनी आयुष्यातील स्वप्ने संगतीला घेऊन मी पण दुबाईला यायला निघाले होते.

ढगांमधून जाणारे विमान हळूहळू खालती येत होते. जणू ढग कापून त्यातून मार्ग काढत होते. आणि माझी भिरभिरणारी नजर खालती गेली. हळूच कुठेतरी एक रेघ दिसली. आणि आठवली लहान मुलाने काळ्याभोर पाटीवर खडूने काढलेली वाकडीतिकडी रेघ ! इथे फक्त पांढऱ्या शुभ्र विखुरलेल्या ढगांच्या पार्श्वभूमीवर वाळूच्या रंगाची एक रेघ ! डोळ्याचे पाते लवते न लवते तोच त्यात अनेक रेषा मिसळून गेल्या आणि बघता बघता वाळूचा गालिच्याच पसरला गेला. सभोवताली

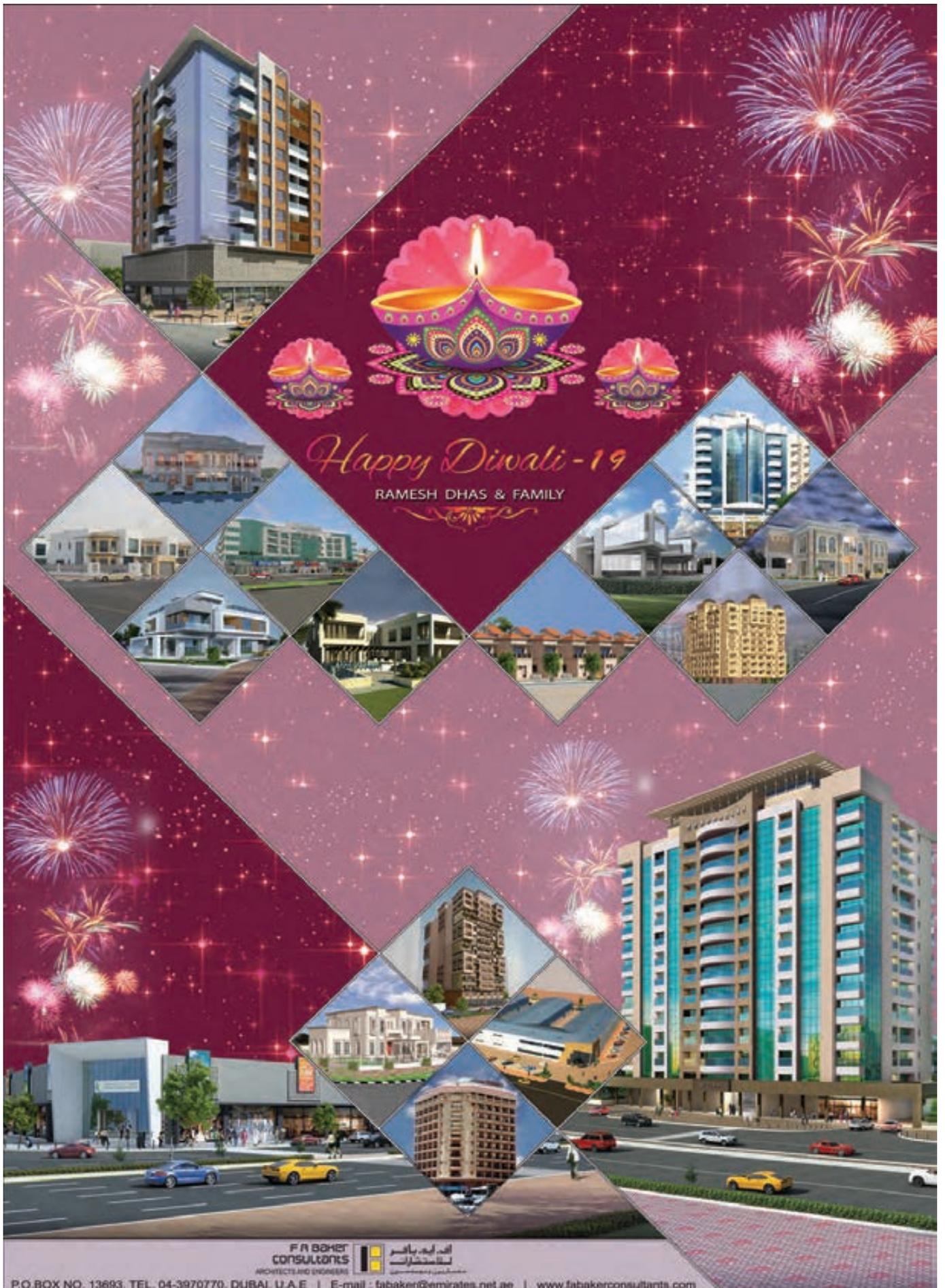
असे स्वप्नातही कधी आले नव्हते ! कदाचित ह्या वाळूचाच हा गुणधर्म असावा ! तिनेच अव्यक्त ओढ लावली, प्रेम दिले, विश्वास दिला ! विमान भरभर खाली येत होते. जणू विमानाला, त्या मुलायम रेशमाच्या लडी सारख्या, स्वच्छ निर्मल मनासारख्या असलेल्या वाळूशी माझी हातमिळवणी करून घ्यायची होती.

दुबाईतील ती पसरलेली वाळू पाहिली आणि माझे मन कसे कुणास ठाऊक, पुन्हा मागे वळून, महाराष्ट्राच्या मातीत, कोकणातल्या शेतात पोहोचले. हिरवीगार, तांदूळाच्या, गव्हाच्या लोंब्याने लोंबणारी, वाऱ्याने सळसळणारी, हिरव्या, पिवळ्या रंगाची, वाऱ्याच्या झोताबरोबर डुलणारी शेत! मी मनाला आवर घातला. म्हटले मी आता दुबाईच्या भूमीवर उतरणार आहे. वाळूचे बदलते रंग बघायचे आहेत. करड्या, तपकिरी

नजर पोचेपर्यंत वाळूच वाळू दिसत होती. आणि ही वाळूची आणि माझी पहिली दृष्टिभेट ! इथेच आमचे ऋणानुबंध बांधले गेले ! खरं म्हटले तर दोन चार वर्षे राहायचे आणि परत मायदेशी जायचे या विचारांनी आम्ही आलो होतो, पण ४० वर्षांहून अधिक काळ या वाळवंटात राहणार आहोत

रंगाच्या वाळूशी मैत्री करायची आहे ! वाळूवर नजर पडली की असे वाटत होते, आपण जर त्यावर पडलो तर घसरून घरंगळत खालती जाऊ. माळेतील मणी कसे विखरून पडले की घरंगळतात तसेच ! मनात विचार आला की ही वाळू एवढी स्वच्छ राहते कशी? कुठे कागदाचा तुकडा नाही की

Happy Diwali - 19
RAMESH DHAS & FAMILY

F A BAKER CONSULTANTS
PROJECTS AND ENGINEERS

إ.إ. باکسر
مشاورین و مهندسان

P.O. BOX NO. 13693, TEL. 04-3970770, DUBAI, U.A.E | E-mail : fabaker@emirates.net.ae | www.fabakerconsultants.com

पानाची पिचकारी नाही. माझ्या नजरे समोर होती मुंबईच्या चौपाटीवरची वाळू ! त्या वाळूचा रंगच ओळखता यायचा नाही, त्यामुळे दुबईतील वाळू पाहिली तेव्हा मन चक्रावलेच! आतापर्यंत कधी जाणवलेच नव्हते की वाळू एवढी सुंदर दिसते, तिचा स्पर्श एवढा मुलायम असू शकतो. मुंबईच्या चौपाटीवर शेकडो लोकांचा दररोज वावर असतो त्यामुळे ती वाळू जणू मलीन झाल्यासारखी दिसते. समुद्राच्या लाटेबरोबर वाहत येणारा कचरा, लोकांनी टाकलेले कागदाचे तुकडे, खाद्यपदार्थांचे फेकलेले अवशेष या सर्वांमुळे चौपाटीवरची वाळू जणू कलंकित दिसते. परंतु दुबईची वाळू अस्पर्शित पवित्र दिसत होती. कारण माणसेच नसल्यामुळे तिचे पावित्र्यही टिकून राहिले होते. तिची मैत्री फक्त निसर्गाशीची होती. आणि म्हणूनच ही वाळू मनाला भावली !

मनात ठरवले आता पाठी वळून बघायचे नाही. या वाळूला आपले मानायचे आहे. तिच्याशी आता मैत्री जोडायची आहे. मायेचे पाश पाठी ठेवायचे आहेत, महाराष्ट्राच्या मातीचा गंध विसरायचा आहे, आणि या वाळूशी समरस व्हायचे आहे. कारण नवीन जगाशी समरस व्हायचे असेल तर जुन्या स्मृतींना मनाच्या तळकप्प्यात ठेवायला हवे नाही का? तरच नवीन जगाशी तुम्ही तडजोड करू शकता. एखाद्या नवीन लग्न होऊन सासरी जाणाऱ्या मुलीने माहेरच्या आठवणी बरोबर घेऊन जायच्या असतात पण त्या मनाच्या तळकप्प्यात ठेवून, कारण तरच ती सासरला आपले मानू शकते, समरस होते! अर्थातच मुलीला दिलेली ही शिकवण पण ७० च्या काळातील! आता २०१९ च्या live in relationship च्या जमान्यात ह्या विचारातही बदल अपरिहार्यच आहे.

मनाचा निश्चय केला आणि दुबईतील वाळूला आपले मानले आणि मैत्रीचा हात पुढे केला. इथेच झाली आमची पहिली ओळख ! खरं म्हटलं तर भूतकाळ विसरून वर्तमानाशी मैत्री करणे सोपे नसते. कारण मन नेहमी भूतवर्तमानाची तुलना करत रहाते ! पण का कुणास ठाऊक...ह्या वाळूत अशी काही शक्ती आहे की माझ्या सारख्या हजारो, लाखो जीवांना तिने आईच्या प्रेमाने नाहू घातले, वडीलांच्या वात्सल्याने आधार दिला. अव्यक्त, अबोल निर्व्यज अशा आमच्या मैत्रीचा शुभारंभ झाला !

विमानाची चाके जमिनीवर स्थिरावली, एअरपोर्ट वरून घरी यायला निघालो. विमानातून पाहिलेल्या, ओसाड वाळवंटातूनच तयार केलेल्या एकुलत्या एका छोट्या रस्त्यावरून आमची गाडी निघाली ! ते वाळवंट पाहून कळत नव्हते की मग रस्ते

आहेत कुठे ? ह्या वाळूखाली लपले नाहीत ना? लहान मुले कशी पांघरूणाखाली लपून बसतात खेळताना ! त्या वाळूचे होते अनेक रंग अनेक छटा ! माणसाच्या मनासारख्या विचारांसारख्या ! अशी ही थंडीत थंड वाटणारी उन्हाळ्यात तळव्यांना चटके देणारी ! वाळू म्हणजे दुबई आणि दुबई म्हणजे वाळू ! वाळू ही दुबईचा अविभाज्य भाग आहे. वाळूशिवाय दुबई म्हणजे जणू आत्म्याशिवाय शरीर !

वाटेत पसरलेली वाळू पाहून आधीच दडपण आले होते, मनात असंख्य प्रश्न निर्माण झाले होते. आणि तेवढ्यात अशोकने डांबरी रस्त्यावरून गाडी वाळूत वळवली. तिथे छोटी छोटी बैठी घरे दिसली विटांची आणि अचानक त्यातील एका घरासमोर जाऊन गाडी थांबली. आयुष्य मुंबईत गेलेली मी. मला अशा घरांची पण सवय नव्हती, तसेच अशा निर्जन प्रदेशात राहायची पण! मुंबईत कसे एका फ्लॅटला लागून दुसरा फ्लॅट! आगगाडीच्या डब्यांसारखा! घरांची गर्दी, माणसांची गर्दी, वाहनांची गर्दी. गर्दी हा मुंबईचा स्थायीभाव! पण इथे पाहावे ते वेगळेच. तीनचार छोटी घरे सोडली तर बाकी चोहोबाजूला फक्त वाळूच वाळू घरे तरी कसली ते फक्त आपले म्हणण्यापुरते. त्याला तर छोटा तुरंगच म्हणायला पाहिजे. घर छोटेच पण त्याच्या सभोवतालच्या भिंती मात्र उंचच्या उंच! ताडामाडाप्रमाणे उंच पण शरीरयष्टी मात्र एकदम शिडशिडीत! भिंती कमीतकमी १२/१५ फूट तरी उंच असतील. पण त्यामानाने दरवाजे मात्र नॉर्मल माणसाच्या उंचीचे. या भिंती उंच का तर म्हणे या अरबी घरात राहणाऱ्या अरबी बायकांचे दर्शन कोणालाही होऊ नये. अगदी त्यांचे नख पण कोणाला दिसू नाही म्हणून! दार उघडून आता गेलो तर गोलाकार खोल्या होत्या आणि मध्ये मोठे कोर्टयार्ड होते. तिथे होती दोनतीन बदामाची झाडे. झाडांकडे पटकन लक्ष गेले माझे. त्या रखरखीत वाळवंटात हिरव्यागार पानांनी सजलेली झाडे पाहून मन प्रसन्न झाले. खरंच निसर्गाची लीला किती अगाध आहे. इथे बाकी काही पिकत नाही पण या वाळूतच बदामाची झाडे कशी काय वाढतात? आणि त्या पानांच्या आत दडलेले, मधूनच डोकावणारे पिवळे लाल बदाम!

दुबईतील घरात पाऊल टाकल्यानंतर पहिली मैत्री ह्या बदामाच्या झाडाशी झाली. रणरणत्या उन्हात वाळूच्या आधाराने उभे असलेले, मधूनच येणाऱ्या गरम वान्याच्या झुळुकीबरोबर हितगुज करून इतरांना मात्र सावली बरोबरच थंडावा देणारे, हे झाड मला बरेच काही शिकवून गेले. खरंच त्या झाडानेच मला त्या वाळवंटात जगायची ऊर्जा दिली. कठीण परिस्थितीतही जिद्दीने कसे हसतमुखाने उभे राहायचे ते शिकवले. मनात

प्रश्न निर्माण झाला ही जिद्द, सहनशीलतेचे संस्कार या झाडावर कोणी केले? उत्तर मिळाले, सूर्याचे प्रखर किरण हसतमुखाने झेलणाऱ्या आपल्या नवीन मैत्रीणीने, या वाळूने! सुरुवातीचा काळ होता. आपली मायभूमी सोडून आलो होतो. कित्येक क्षण असे आले होते की वाटायचं सर्व सोडून निघून जावे. कशासाठी हा आटापिटा करत आहोत? पण ह्या झाडाकडे पाहिले की कसे कोणास ठाऊक धीर यायचा, एक वेगळेच मैत्रीचे नाते आमच्यात निर्माण झाले होते. बदामाची अशी अनेक झाडे त्याकाळी दुबईत दिसायची. जसजशी दुबईची प्रगती झाली तसतशी वाळू नाहीशी होत गेली आणि त्याबरोबरच ही बदामाची झाडे पण! पण जेव्हा जेव्हा मन भूतकाळात डोकावते तेव्हा माझे हे मैत्रीचे नाते मी विसरू शकत नाही. मनःपटलावरील बदामाच्या झाडाच्या आठवणी या भविष्यातील आमच्या यशाशी निगडित आहेत! कारण बदामाचे झाड हे माझे प्रेरणास्थान होते.

अशा या बदामाच्या झाडांशी हितगूज करत दिवस जात होते. खरं म्हटलं तर या अरबी घरांची रचना जुनी पण खूप छान होती. भिंती जरी उंच उंच असल्या तरी आत आंगण मात्र मोकळे आणि छान प्रशस्त होते. अगदी आपल्या कोकणातल्या घराच्या अंगणाची आठवण करून देणारे! रात्रीच्या शांत वेळी बाज अंगणात टाकून गप्पा मारत बसावे असे किंवा आकाशातील चमचमणारे तारे मोजत पडावे असे! वर अंत नसलेले आभाळ, कधीमधी उडणारी कबुतरे, आणि रात्री आकाशातील तारे! एवढेच काय ते बाहेरचे जग दिसायचे! हो आणि आणखी होते मित्र. ते म्हणजे बदामाच्या झाडाच्या बुंध्याशी राहणारे, सरपटणारे, सापाच्या वंशावळीतील, सरड्यासमान दिसणारे वीतभर लांबीचे प्राणी! ते विषारी नव्हते पण मनात भीती असायचीच! पण तरीही त्यांना आमच्या मैत्रीत आम्ही सामावून घेतले होते. आपल्या कुटुंबात नाही का बरी वाईट दोन्ही प्रकारची माणसे असतात, पण आपण तडजोड करून राहतोच ना अगदी तसेच! तर दुबईच्या वाळूतील मित्रांचा हा गोतावळा माझ्या आयुष्याचाही एक भाग बनला! दोनचार वर्षांनी पुढे आम्ही दुसऱ्या घरात राहायला गेलो. बदामाचे झाड आणि त्याच्या बुंध्याशी राहणारे सापाच्या वंशावळीतील प्राणी तिथेच मागे राहिले. त्यांच्या आठवणी बरोबर घेऊन पुढे निघालो, पण वाळूने मात्र साथ सोडली नाही!.

आज बघता बघता ४२ वर्षे होऊन गेली. एक अनामिक बंध आमच्यात निर्माण झाला. वाळू माझ्या सुखदुःखाची साक्षीदार आहे. आणि तिच्या आयुष्यातील प्रत्येक चढउतार मीच अनुभवले! एखाद्या जिवलग मैत्रीणीप्रमाणे माझी सुखदुःख

मी तिच्या बरोबर वाटते! दुबईच्या वास्तव्यात अनेक संकटे आली, पण प्रत्येक वेळी ह्या वाळूनेच धीर दिला. सहनशीलतेचा धडा शिकवला! आज दुबई नखशिखांत बदलली आहे. आम्ही दुबईत प्रथम पाऊल टाकले त्यावेळची दुबई आणि आता ४० वर्षांनंतरची दुबई! तेव्हा कसे एखादे छोटेसे कुटुंब असावे तशी ती होती. चोहोबाजूला दृष्टी पोचेपर्यंत वाळूच वाळू दिसत होती. ह्याच वाळूतून रणरणत्या उन्हात उंटांवर सामान टाकून अरबी लोकांचा व्यापार चालत असे. त्याकाळी कोणत्याच सुखसोयी नव्हत्या. रणरणत्या उन्हात लांबवर कुठेतरी पाणी दिसे. उंटांना घेऊन सर्व बंदुईन हीच वाळू तुडवत तिथपर्यंत जात असत. पण जवळ जाताच त्यांच्या पदरी निराशा पडे, कारण ते तर मृगजळ असे! पण ही वाळूच त्यांना पुन्हा उठून चालण्याचे बळ देत असे. सहनशीलतेचा धडा देत असे.

७० च्या काळातील अशी ही वाळू आज १९ मध्ये कुठे लपली आहे तेच समजत नाही. कुठे रुसून तर बसली नाही ना?

ती रुसली आहे हरवली आहे ह्या विचारानेच मन अस्वस्थ होते. आपल्या जवळचे माणूस रुसले की कसे वाटते? दुबईच्या वाळूची आणि माझी मैत्रीही अशीच आहे. एकीला काटा बोचला तर दुसरीच्या डोळ्यात पाणी येते! इथे जेव्हा पहिले पाऊल टाकले तेव्हा ह्या वाळूनेच तर आपलेसे केले होते. पूर्वीच्या काळी मुलगी जेव्हा लग्न होऊन माप ओलांडून सासरच्या घरी पहिले पाऊल टाकायची तेव्हा तिला आपलेसे करून घ्यायच्या घराच्या चार निर्जीव भिंती! तशीच ही निर्जीव वाळू! अव्यक्त प्रेम दिले, आधार दिला, आणि अबोलपणे दुबईची माहितीही करून दिली, स्वप्न पूर्ण करण्याची उमेद दिली, अरबी लोकांचे गुणदर्शनही घडवले आणि त्यांच्या बदललेले मतपरिवर्तनही तिनेच घडवले. म्हणूनच तर दोनाची चार, चाराची चौदा, चौदाची चाळीस वर्षे कशी गेली ते समजलेच नाही.

त्याकाळात सर्वकडे एकच दृश्य दिसत असे, आणि ते म्हणजे वाळूत फसलेली गाडी आणि त्यामुळे वैतागलेला ड्राइव्हर! मुख्य रस्ता सोडला तर गाडी सर्वकडे कच्च्यातून म्हणजे वाळूतून न्यावी लागे. मुळात आधी गाडी चालवण्याचीच कुणाला सवय नव्हती आणि त्यात वाळूतून तर नाहीच नाही. त्यावेळी SUV गाडी घेणे कोणालाच शक्य नव्हते. त्यामुळे गाडीही powerful नसायची. वाळूतून गाडी चालवण्याचे एक तंत्र असते. पण एकदा का ते चुकले तर चाके वाळूतच फिरत रहातात आणि गाडी आणखी आणखी वाळूत रुतत जाते. भर उन्हाळ्याचे दिवस होते. घामाच्या धारा वहात होत्या. माध्यान्हीचा सूर्य डोक्यावर आला होता. गाडीत AC चालू होता पण त्याचा

काही उपयोग होत नव्हता. आधीच त्या उन्हाळ्यामुळे हैराण झालो होतो आणि त्यात लक्षात आले की गाडी वाळूत फसली आहे. अक्षरशः वैतागलो गाडीवरती! खरं म्हटलं तर तिचा बिचारीचा काहीच दोष नव्हता. पण आयुष्यात कधीतरी असं होत असतं ना की वड्याचे तेल वांग्यावर निघते, तसंच काहीसे झाले. रणरणत्या उन्हाळ्यात राग त्या बिचाऱ्या गाडीवर निघाला होता. आम्ही हताश झालो होतो. गाडी काही वाळूतून बाहेर काढता येत नव्हती.

आम्ही मदतीसाठी कोणी दिसत आहे का म्हणून इकडे तिकडे बघत होतो. तेवढ्यात बाजूला एक मर्सिडीज येऊन थांबली, आणि त्यातून एक अरबी माणूस उतरला. त्याच्या एकंदर व्यक्तिमत्त्वावरून तो शिकलेला खूप श्रीमंत माणूस दिसत होता. आम्हाला स्वप्नातही वाटले नव्हते की हा माणूस आम्हाला मदत करायला आला आहे. त्याने त्याच्या ड्राईव्हरला सांगितले. त्याने आणखी दोन पठाणांना बोलावले आणि त्या चौघांनी मिळून गाडी अक्षरशः उचलून बाहेर काढली. हात झाडले, कपडे झटकले, घाम पुसला आणि आम्ही उपकार मानायच्या आधीच तो अरबी गाडीत बसून निघूनही गेला! त्यावेळी त्याच्या मनात मी अरबी वतनी आहे, हे परदेशी आहेत, मी एवढा श्रीमंत आहे आणि हे असे काम कसे करू अशा प्रकारचा कोणताच भेदभाव नव्हता. मदत करताना त्याने जात-पात, धर्म, गरीब-श्रीमंत कसालाच विचार केला नाही. त्याने पाहिले एक माणूस अडचणीत सापडला आहे आणि त्याला मदत करणे आपले कर्तव्य आहे, बस! त्याने जपली फक्त माणूसकी! आणि ह्या माणसानेच अरबी माणसांच्यात लपलेल्या ह्या गुणाचे दर्शन घडवले. आणि मला जाणीव झाली की कुठेही जा जगाच्या पाठीवर, बरे वाईट सर्वकडे असतेच!

ही वाळूच जिने अरबी लोकांच्या अशा अनेक गुणांचे दर्शन घडवले. आम्ही रहात होतो त्या घरासमोर वाळूच वाळू पसरलेली होती. आणि त्या वाळूवरच दररोज गाडी पार्क करावी लागे. एकदा गाडीतून उतरताना किल्ली खाली वाळूत पडली आणि कशी कुणास ठाऊक बघता बघता ती वाळूत खाली खाली गेली, त्या वाळूशी जणू एकरूप झाली. आम्ही शोध शोध शोधली पण किल्ली काही मिळाली नाही. एवढ्यात बाजूच्या घरातील एक वृद्ध अरबी आजोबा आमच्या मदतीला आले आणि त्यांनी घरातील आणखीन दोनचार पुरुषांनाही बोलवून आणले. किल्ली शोधून दिली आणि सर्वजण निघून गेले. आजोबांचे वय होते ८५! आणि या वयात ते आमच्या जोडीने किल्ली शोधत होते. दुसऱ्यांना मदत करण्याच्या अरबी स्वभावाचा पुनःप्रत्यय आला आणि त्या बदल्यात

त्यांना कसलीही अपेक्षा नव्हती, नाही पैशाची, नाही साध्या thanks ची! आणि पुन्हा लक्षात आले की ऐकलेल्या गोष्टी आणि प्रत्यक्ष पाहिलेल्या गोष्टी ह्यात जमीन आस्मानाचे अंतर असते.. कोणतीच गोष्ट संपूर्ण चांगली किंवा वाईट नसते!

पण एवढे मात्र खरे की सुरुवातीच्या काळात आलेल्या अशा अनेक अनुभवांमुळे, अरबी लोकांबद्दल जी भीती होती किंवा जे पूर्वग्रह दूषित होते, ते कमी कमी होत गेले आणि दुबई आमची कर्मभूमी झाली. तिने यश दिले, आमची स्वप्नपूर्ती केली! ज्या वाळूने ही ओळख करून दिली अशी ही वाळूच आज लुप्त होत आहे. दुबईचा आत्माच हरवला आहे!

पूर्वी दुबई म्हटली की दुबईचे दोन भाग होते. बर दुबई आणि डेरा दुबई. बर दुबईचा शेवट म्हणजे ट्रेड सेंटरचा मोठा टॉवर. त्याकाळातील सर्वात tallest tower. तिथे गेले की दुबई संपली. त्याच्यापुढे सर्व ओसाड वाळवंट. खूप खूप पुढे काही मैलांनंतर अबुधाबी! साधारण मुंबई पुण्याचे अंतर. पण वाटेत निर्जन. एकही दुकान नाही. असलाच तर एखादा पेट्रोल पम्प आणि एखादी mosque. रस्ता धड नाही त्यावर lights नाहीत. आणि दोन्ही बाजूला पसरलेले ओसाड वाळवंट! रात्रीच्या वेळी गाडी चालवणेही कठीण व्हायचे. पुन्हा अबुधाबीत पोचलो की सुद्धा वाळूचेच साम्राज्य होते.

तीच गोष्ट इकडे डेरा दुबईला! तिचा शेवट व्हायचा क्लॉक टॉवर, फ्लेम टॉवर जवळ. त्याच्या इथेच दुबईची हद्द संपायची. पुन्हा सर्व वाळूच वाळू आणि त्यामधून जाणारा एक रस्ता! त्याला आगापिछा काहीं नाही भरकटलेला, पोरका वाटायचा मला त्यावेळी तो! साधारण २०/२५ मैलांवर शारजा आणि त्यापाठोपाठ एकमेकांच्या पाठीवर अजमान, रास-अल-खैमाह, उम-अल-कुवेन, फुजेराह! पाठोपाठच्या भावंडासारखी! आणि भावंडासारखीच ती भांडायची पण! आणि म्हणूनच दुबई शारजा हा रस्ता उपेक्षित राहिला होता कित्येक वर्षे! कोणी रस्ता बांधायचा! त्यामुळे शारजाला क्रिकेट मॅच बघायला जायचे तर कुठे तरी निर्जन ठिकाणी गेल्यासारखे वाटायचे!

अशा या वाळूच्या साम्राज्यात उंटांचे राज्य होतेच. उंटांशिवाय वाळवंट असूच शकत नाही. काट्यांशिवाय गुलाब कधी असतो का? या वाळवंटात त्याकाळी उंटांचे कळप हिंडत असलेले दिसायचे तेव्हा. दुबईच्या साधारण दोन तासांवर अल-अन, हत्ता, खोर-फकान, फुजेराह अशी गावे आहेत आणि तिथे लोक पिकनिकला जायची. वाटेत रस्त्यावर वाळूशिवाय काहीही मिळायचे नाही. वाळवंटातील उंट गावात येत नव्हते, पण रस्त्यावर मात्र येत असत. गाड्या ट्रॅफिक नसल्यामुळे वेगात

जायच्या आणि मध्ये एखादा उंट जर रस्त्यावर आला तर त्याच्या धडकेने गाडी उलटी होऊन कित्येकांना आपला प्राण गमवावा लागे. आज मात्र सरकारने सर्व रस्त्यांवर **fencing** लावले आहे. त्यामुळे मोकाट सुटलेल्या बैलांप्रमाणे असलेल्या ह्या उंटांना वेसण घातली गेली.

अशी ही दुर्बईची वाळू बघता पुढे ढकलली जात होती. तेलाचा शोध लागला आणि दुर्बईचे रूपच पालटले. रस्त्यांच्या जाळ्यांनी सर्व इमिरेट्स एकमेकांना जोडली गेली. जाणे येणे खूप सुकर होत गेले. संपूर्ण जीवनमानच सुधारले. वाळवंटाचे रुपांतर नंदनवनात झाले. जगाच्या नकाशावर दुर्बईला स्थान मिळाले. हा बदल चांगलाच झाला. पण यासाठी जिने तपःश्चर्या केली ती माझी जिवलग सखी वाळू मात्र या नंदनवनात लुप्त झाली. सिमेंटच्या जंगलात हरवून गेली! सुधारणांच्या ओझ्याखाली गाडली गेली.

म्हणूनच वाळूची एक मैत्रिण या नात्याने मला दुर्बईला विचारावेसे वाटते अग दुर्बई, स्वतःची ओळखच विसरलीस का ग? दुर्बई म्हणजे वाळवंट म्हणजेच दुर्बई असे जळी स्थळी काष्टी पाषाणी अलिखित सत्य होते! अग वाळवंटातील ह्या वाळूतच आपलेपण होते. ह्या वाळूचे बंध अतूट आहेत. आणि म्हणूनच आमच्या सारख्या अनेकांची ही वाळूच कर्मभूमी ठरली. जगाच्या कानाकोपऱ्यातून, मायदेश, नाते मागे ठेवून, स्वप्न उराशी घेऊन, या वाळूत अनेकजण आले. या वाळूनेच प्रेम दिले, माया दिली, वाळूतच जागा दिली. स्वप्न साकारण्याची संधी दिली, स्वप्नपूर्तीसाठी उमेद दिली, सहनशीलतेची मोठी शिकवण दिली. या शिकवणुकीच्या शिदोरीवर तर आमच्या जीवनाचा प्रवास सुखकर झाला. आमची स्वप्ने साकार झाली!

अग तुझे आणि वाळूचे अद्वैताचे नाते होते ना? मग अशी साथ सोडून कुठे चाललीस? कळस तेव्हाच शोभून दिसतो जेव्हा त्याचा पाया भक्कम असतो. कळस कितीही उंचावर असला तरी पायाचे महत्त्व कमी होत नाही. अग उंच उंच मनोरे बांधलेस, जगातील सर्वात उंच, गगनाला स्पर्श करणारा टॉवर, बुर्ज खलिफा बांधलास पण त्याच्या पायाखालच्या वाळूला कशी विसरलीस? अग अजूनही ह्या वेड्या वाळूला आशा आहे, की तू कितीही मोठी झालीस तरी तुझ्या जीवनातील वाळूचे स्थान अढळ आहे!

दुर्बई मी तुला एकच सांगते की या वाळूला कधीही विसरू नकोस, नाहीतर तुझ्या पायाखालची वाळू कधी निसटून गेली ते तुला कळणार पण नाही!!

मैत्री

उड्डवला श्राशिष देशाई

श्रायुष्याच्या शम्भार्गावर
माझे पाय वळु दे देवा
घट्ट मैत्रीच्या वाती शजल्या
मनाचा दिवा जळू दे देवा

जीव एकटा कशं जगावं
कठीण जीवाची वाट
शुख दुःखाचे शंगी साथी
श्रवती भवती देती साथ

घराचे घरपण शदा राहू दे
दिवशे शुखाचे शदा पाहू दे
कोण कुणाचा शत्रू न राहो
शर्वांना शुख मिळत राहो

मनात शद्भावना श्रेशीवी
प्रेम श्रेशीवे घृणा नशरीवी
कपट राजनीती दूर रहावी
बाग मैत्रीची फुलत रहावी

मनाचा दिवा जळू दे देवा
शर्वांना शुख शांती मिळू दे देवा ...

'विक्रम' नामाभिधान, चांद्रयान २च्या रथाचे,
चंद्रभेटीचे स्वप्न घेऊन अवकाशात निघाले
दक्षिण चंद्रभूमी, जगताला अज्ञात आहे,
अज्ञाताचा वेध घेण्याचे, 'के शिवनचे' लक्ष्य आहे

एकशे तीस कोटी जनता, रात्रभर जागत होती
विजयाच्या क्षणांची, साक्षीदार होणार होती
टीव्ही समोर बसून, गणेशाला प्रार्थित होती,
डोळ्यांच्या कवाडात, अविस्मरणीय क्षण साठवत होती

भारतीयांच्या अभिमानाचा, महत्वाकांक्षी संकल्प
शास्त्रज्ञांच्या मेहेनतीचा, भगिरथ प्रयत्न
प्रवास चालू झाला, श्वास रोखले गेले
थोडेसेच अंतर राहिले, चंद्रभेटीसाठी मन आसुसले

पण 'विक्रमचा' संपर्क तुटला, काळजाचा ठोका चुकला
अपयशाची चाहूल लागली, हृदयाची धडधड वाढली
चिंताक्रांत शास्त्रज्ञ झाले, निराशेने ग्रस्त झाले
चांद्रयान प्रमुख 'के शिवन'चे, अचानक स्वप्न भंगले

चांद्रयानाचा अनुभव, अंतर्मुख करून गेला,
पण पित्याच्या वात्सल्याचा, सुखद अनुभव देऊन गेला
विक्रमची साथ सुटली, के शिवनची मान झुकली
पण मोदींच्या दोन शब्दांनी, आधाराची गुढी उभारली

एकशे तीस कोटी जनतेने, मोदींना साथ दिली
'के शिवनचे' अश्रू पुसले, भारत मातेच्या सुपुत्रांनी
"संपर्क तुटला आहे, पण संकल्प जिवंत आहे
इस्रोची ही हार नाही, तर लक्ष्याकडे धाव आहे"

मोदींच्या प्रखर आशावादाने, चांद्रयानालाही ऊर्जा मिळाली
गणरायाच्या कृपेने, आशेला पुन्हा पालवी फुटली
चांद्रयान २ ने फोटो पाठवले, विक्रमचे स्थान कळले
चंद्रमाच्या प्रतीक्षेत, चांद्रभूमीवर थोडे कलले

'विक्रम' अभंग आहे, चंद्रभेट होणार आहे
शास्त्रज्ञ जिद्दी आहेत, आशावाद जिवंत आहे
शिवचंद्राचे नाते अद्वैताचे, शिव मस्तकी चंद्र विराजे
चांद्रभूमीवर तिरंगा फडकेल, नरेंद्रशिवनचा नारा गर्जेल!!!

चंद्रभेट...!

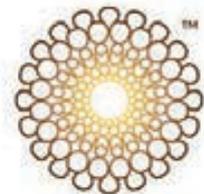
मेघना अशोक वर्तक

بكل حب،،،، صُنِعَ محلياً
MADE WITH LOVE...
LOCALLY

مزارع العين

Al Ain Farms

إكسبو 2020 EXPO

دبي، الإمارات العربية المتحدة
DUBAI, UNITED ARAB EMIRATES

مزود رسمي | OFFICIAL PROVIDER

#alainfarms
#madewithlovelocally

माझी जिवलग मैत्रीण, एक विचार

डॉ. बीना वालावलकर

असे म्हणतात, समजून सांगणारे खूप असतात पण वेळ आल्यावर समजून घेणारे फार कमीच असतात. प्रत्येकाच्या आयुष्यात अनेक वळणे येतात आणि प्रत्येक वळणावर अनोळखी नाती जुळतात, अनोळखी व्यक्ती हक्काच्या होतात, आणि आयुष्यात येऊन आयुष्यच बनून जातात.

तसच माझे काहीसे झाले. मला माझी चांगली मैत्रीण माझ्याकडे घरकाम करण्याच्या बाईत मिळाली. मी तिला आता मेड किंवा मोलकरीण म्हणू शकत नाही, कारण ती आता माझ्या जीवाभावाची मैत्रीण झाली आहे. तिचे नाव आहे अरुणा.

अरुणा वीस वर्षापूर्वी माझ्याकडे दुबईला कामाला आली. आपल्या दारुडया, नाकर्त्या, व्यसनी नवऱ्याला सोडून मुलांच्या शिक्षणाकरीता व कर्जफेडीसाठी ती माझ्याकडे नोकरीला लागली. दिवसरात्र कष्ट करून तिने मला भरभरून सुख दिले. माझी मुले मोठी करण्यात मदत केली जे काम केले ते प्रामाणिकपणे केले. मनापासून सर्वांना प्रेम दिले. आता वयाप्रमाणे तिला बरे नसले तर माझी मुले तिच्यासाठी आजही कासाविस होतात, त्यातच तिच्या निस्सीम आणि निस्वार्थी प्रेमाचे प्रतिबिंब दिसते.

मैत्री दिल्याने वाढते ह्याची मला अनुभूती मिळाली. असाच एक प्रसंग मला आवर्जून सांगावासा वाटतो. एकदा माझ्या घरी माझ्या सर्व मैत्रीणी जमल्या होत्या. आम्ही सर्वांनी एक एक पदार्थ करावयाचे ठरविले होते. मैत्रीणी आल्या, सर्वांनी मजेत जेवण केले, खूप गप्पा केल्या. अरुणानेसुद्धा खूप मदत केली.

त्या रात्री ती सहजच मला म्हणाली, की तिलासुद्धा तिच्या मैत्रीणींसोबत असा दिवस घालवायला आवडेल. माझं त्याच दिवशी ठरलं की तिच्या सर्व कामवाल्या मैत्रीणींना, ज्या आजूबाजूच्या व्हील्यामध्ये रहात होत्या, त्यांना शुक्रवारी बोलवायचे. मी तिच्या सर्व मैत्रीणींच्या मॅडमची परवानगी घेतली, त्यांनीसुद्धा ती उदार मनानं दिली. आम्ही प्रत्येकीला एक-एक पदार्थ करावयास सांगितला. अन् अशा रितीने माझ्या घरी सर्व कामवाल्या बाईंची पार्टी रुबाबदारपणे पार पडली. मीही त्यांच्यात सामील झाले अन् भोजनाचा आनंद घेतला.

ह्यादिवशी अरुणाला पूर्ण स्वातंत्र्य होतं की तिने जे पाहिजे ते पदार्थ बनविणे. त्यादिवशी मी जो आनंद अरुणाच्या चेहऱ्यावर बघितला तो मी अजूनही विसरू शकत नाही. त्या सर्वजणी आनंदी झाल्या. आता तो पायंडाच झाला. एखाद्या शुक्रवारी जेव्हा आम्ही घरी नसू तेव्हा अरुणा आपल्या जीवाभावाच्या मैत्रीणींना बोलावते अन् मौजमज्जा करते. आणि म्हणूनच ती ह्या घरची खरीखुरी मैत्रीण बनून गेली.

माझ्या घराला इतकी वर्ष आपलं घर मानणारी माझ्या वयोवृद्ध सासूची, आईप्रमाणे सेवा करणारी, आमचं हवं नको ते न बोलता करणारी, आमच्या सुख दुःखात गंभीरपणे साथ देणारी, माझी भक्कम अशी ती मैत्रीणच आहे.

मला माझ्यात आणि तिच्यात फार साम्य वाटते. आम्ही दोघी समान उद्योजिका आहोत. ती माझं घर समर्थपणे सांभाळते तेव्हा मी बाहेर भरारी घेते.

आमच्यावर निस्सिम प्रेम करण्याच्या ह्या खऱ्याखुऱ्या माझ्या मैत्रीणीला माझा मानाचा मुजरा आणि ह्या स्त्रीशक्तीला सादर प्रणाम!

Jewel Trading L.L.C.

Widest collection of
silver jewellery & articles
at our newly opened
two level store
in Burdubai, Fahidi St.

*Happy
Diwali*

Deira Gold Souq Stores

The Gold Centre - ☎ 04 226 2975 • Near Tradition Gold Souq Entrance - ☎ 04 235 1114
• Opposite Gold Souq Bus Station - ☎ 04 235 0419

Bur Dubai Stores

• Al Fahidi St. - ☎ 04 351 1174 • Near Temple - ☎ 04 353 2786

Head Office

Suite# 63, The Gold Centre, Zone II, 3rd floor, Gold Souq, Deira, P.O. Box: 1167, Dubai, UAE
☎ 04 229 0190 / 04 225 3621, ☎ 04 225 9410, Email : jeweltrd@eim.ae

मतदानाचा दिवस

प्रकाश केळकर

Blog: 'प्रकाशित-अप्रकाशित'

सकाळपासून खुरमांडी घालून बसलेल्या तात्याबानं दुमडलेला पाय सरळ केला, पायाला आलेल्या मुंग्यांना वाट करून द्यायला एका हातानं पाउलाचा अंगठा दुमडला, खुब्याच्या हाडांमधे उठलेली एक बारीक पण सणसणीत कळ पचवली आणि कानावरून अर्धी विझवून ठेवलेली विडी काढली. बसकनाच्या खाली ठेवलेली माचीस शोधायला हात घातला पण ती मिळेना. "इच्यामारी!

नेली वाटलं. म्हाताऱ्याला माचीस पण ठिवत नाहीत का काय आता?" माचीस लंपास केलेल्या आपल्या मुलाच्या नावानं उद्धार करून तो कोनाड्यात ठेवलेली दुसरी माचीस शोधायला सरपटत भिंतीलगत सरकला. दोन चार फूट सरकतानापण होणारा त्रास कपाळावर त्याच्या चार जादा उमटलेल्या आठ्यांमधून दिसत होता.

धूर काढायची तल्लफ आलेल्या तात्याबानं तो त्रास तसाच गिळला आणि कोनाड्यात वर हात घालून कशीबशी माचीस मिळवली. तिथंच भिंतीला टेकून त्यानं बिडी शिलगावली आणि एक दमदार झुरका छातीत भरून नाका तोंडातून सोडल्यावर त्याच्या जीवात जीव आला. धुरांच्या लोटांमधून मग त्याला सकाळपासून आजूबाजूला कोणीच कसं दिसलं नाही ह्याचं आश्चर्य वाटलं. खोकल्याची उबळ दाबत त्यानं एक वरच्या पट्टीत हाळी घातली "ए म्हाद्याsss. म्हाद्या rsss. एसs. रखमा... आरं कोनी हाय का नाय..." नातवंडांच्या शाळेला सुट्ट्या चालू होत्या पण कोणीच कसं नाही आजूबाजूला? गेली असणार हुंदडायला. तात्याबाला पण एकदम माळावर जावसं वाटलं. बोटाला बसलेल्या चटक्यानं जागा होऊन दोन चार झुरक्यात संपलेल्या बिडीचं थोटुक

कोपऱ्यात भिरकावून देत त्यानं कपाळावर हात धरला. एक बाजूला तुटलेल्या काडीला दोरा गुंडाळून सावरलेला मोठ्या भिंगाचा चष्मा डोळ्यावर ओढून दिसेल तितक्या दृष्टीनं लांबवर पाहिलं. धूसर नजरेला कोणी दिसलं नाही तसा परत सरपटत बसकणावर येऊन बसून राहिला. अजून बराच वेळ उन्हं उतरेपर्यंत तसच बसून राहण्याच्या तयारीनं...

तात्याबा आताशा तसा बसूनच असतो गेल्यावर्षी पासून, कमरेखाली जणू त्राण नसल्या सारखा. माळावरून परत येताना मोटारसायकलवर भरधाव येणाऱ्या पाटलाच्या पोरानं त्याला पाहिलं नाही, का तात्याबाला ती येताना दिसली नाही, हे फक्त पाटीलच जाणे. खुब्याला जबर मार लागून दोन महिने तालुक्याच्या हॉस्पिटलात काढून तो घरी आला तेव्हा पासून उठलाच नाही. दीनकर मास्तरांच्या कृपेनं मिळालेल्या अॅल्युमिनियमच्या दोन जुन्या गादीवाल्या कुबड्या घेऊन कोणाला तरी बरोबर नेवून सकाळचे विधी एकदा उरकले कि बाकी सगळा दिवस मुक्काम इथंच, बसकणावर... मुलगा तुक्या आणि सून राधा जमेल तेवढं जमेल तेव्हा फिरवणार आणि नातवंडांना खेळातून वेळ मिळाला तर ती जवळ येऊन बसणार. एकंदर काय आपण आता पार बिनकामाचे, टाकाऊ झालो आहोत हे तात्याबाला कळून चुकलं होतं. पूर्वी मास्तराच्या ओसरीला टेकलं कि मास्तर मोठ्यानं वाचत असलेल्या पेपर मधून आणि चावडीवरच्या रेडिओ वरून दोन चार बातम्या तरी कानावर पडत होत्या. आता ते पण नाही. काय वर्तमान आहे आणि सध्या काय चालू आहे ह्याची काहीच गिनती नसलेला

तात्याबाचं सगळं जगच एकदम आताशा बदलून गेलं होतं. तरी बरं कान शाबूत होते, दृष्टी धूसर का होईना होती म्हणून आजूबाजूला गेले काही दिवस काहीतरी धामधूम चालू आहे ह्याची जाणीव त्याला झाली होती. दोन पाच वेळा धुराळा उडवत वाडी वाडी मधून फिरणारी कर्णा लावलेली एक टेम्पो घरावरून गेली तेव्हाच तात्याबाला समजलं, निवडणूक जवळ आलेली आहे. कोणती ते कोणास ठाऊक. गावातल्या पंचायतीची नक्कीच नाही पण छोट्या किंवा मोठ्या सरकारची नक्की. पंचायतीची असती तर एव्हाना पाटील स्वतः येऊन गेला असता इथं वस्तीवर. छोट्या सरकारची म्हणजे मुंबई मधल्या सरकारची निवडणूक असली तरी एखाद-दुसरा पुढारी जिल्ह्यांमधून वाट काढत इथं येणारच. पण ह्या वेळी नक्की मोठ्या सरकारची निवडणूक असणार, दिल्लीवाली... कोणी भेटायला आल्याचं दिसलं नाही त्यावरून तात्याबाचं आपला निष्कर्ष काढला आणि 'आता काय करायचंय, कोणती का असेना. कुठं जाणारे आपण मतदानाला. हे असं खुरडत?' अस मनाशी बजावत बसून राहिला...

दुपार डोक्यावर आली. सकाळी भाकरी कालवण बसकणाच्या बाजूला भगुल्यात झाकून ठेवून गेलेल्या राधाला मनोमन शंभर आशीर्वाद देत तात्याबाचं जेवण उरकलं. लोटा तोंडाला लावून ढसाढसा पाणी पिऊन एक दमदार ढेकर दिला आणि तोंड खंगाळून बसल्या जागेवरूनच एक लांब चूळ समोर अंगणात टाकली. नवीन बिडी शिलगावून दोन झुरके मारून विझवून कानावर गेली आणि दुपारचं अर्धा घटका त्यानं डोळे मिटले... आज कर्णा लावलेल्या रिक्शाही घरावरून गेल्या नाहीत, आणि नातवंडांच्या खेळण्याचा गलकाही झाला नाही. निवांत शांततेत तात्याबांची वामकुक्षी जरा जास्तच लांबली. तीनचारचा सुमार असावा. एकदम पोरंच्या गलक्यानं तात्याबाचे डोळे उघडले... पोरं वावटळीसारखी अंगणात घुसली आणि हाका मारेपर्यंत तशीच दिसेनाशी पण झाली. तात्याबाला कोणीतरी हवा होता. त्याला केव्हाच जायचं होतं. आता बेंबीखाली कळ पण यायला होती. अजून थोडा वेळ थांबायला लागेल. कुबड्या असल्या तरी तात्याबा परसातल्या बांधलेल्या संडासात एकटा कधी गेला नव्हता. तीन पायऱ्यांच्या त्या दरवाजेबंद कुपात पोचेपर्यंत त्याचा जीव निघायचा. नातवंडांपैकी कोणी धरायला असला कि तेव्हाच म्हातान्याला धीर यायचा.. नकोच तिथं एकटं जाणं. उगाच परत धडपडलं तर? केवढ्याला पडलं?...

घाबरून कासावीस होऊन त्यांन उरलेली बिडी पेटवली आणि पुन्हा एक म्हाद्याला हाळी दिली. दोन चार शिव्या घालून परत मोठ्याने हाका मारून तात्याबा शांत झाला... वस्तीच्या

रस्त्यावरून जाणाऱ्या दोन चार तरण्या पोरानी त्याची हाक ऐकली. तिथनच ओरडून त्यातल्या एकानं विचारपूस केली "काय झालं तात्या? समदं बरं हाय ना? का ओरडायलात"... तात्याबाचं खाकरून पिंग टाकली आणि उत्तरला "आरं मला जायचंय र! कोणी न्हाई मदतीला. म्हणून हाक मारायलोय". पोरं काही बोलणार तेवढ्यात बुलेट वाजली... धुराळा उडवत हिरवा गोंगल लावलेलं पाटलाचं संभाजीराव ऐटीत येताना दिसलं तसं पोरं एकदम उठून उभी राहिली. चालू बुलेटवर तसाच त्यांच्यापाशी पाटील थांबले... पोरंचा रामराम घेऊन विचारलं "काय रं काय चाललंय? मतदानाला गेला का नाय?" पोरं एकदम गलक्यानं बोलली "म्हंजी" ते तर पहिलं पहिलं सक्काळीच पाटील. कवाच झालं"... समाधानी चेहऱ्यांनी पाटलांनी विचारलं "वस्ती वरचे समदे जाऊन आले का? आरं शंभर टक्के झालं पाहिजे आपल्या गावातून मतदान, काय?"... केसांची झूपं सावरीत किश्या उत्तरला "म्हंजी पाटील, तुम्ही सांगायचं आणि आम्ही नाय करायचं आस कदी झालाय का? सगळे बायबापडे मोजून जाऊन आले की... पायजे तर बोटं तपासा सगळ्यांची. शाई लागलीय समद्यांना". संभाजीराव खुश होऊन बुलेटचा गियर टाकून निघायला आणि तात्याबाचं हाक मारायला एकच गाठ पडली, "आरं ए किशन, आरं मला मदत करा रं. मला जाऊन यायचं हाय" संभाजीरावचं लक्ष ओसरीत बसलेल्या तात्याबाकडे गेलं. "ए किश्या, ह्ये जाऊन आलं का मतदानाला?" अचानक अंगावर आलेल्या प्रश्नाला झेलत किश्या बोलला "अवं ह्ये कसं जाणार? चार पावलं चालतबी नाही अजून कोणी नेल्याबिगर". संभाजीरावनी बुलेट बंद केली, स्टॅन्डला लावली आणि तात्याबांकडे जायला लागले. गांगरून किश्या आणि बाकीची पोरं त्यांच्या मागे. "काय तात्या बरं हाय न्हवं?... " जी, किरपा हाय जी तुमची" खोकल्याची उबळ दाबत तात्या पाटलाला बोलला. "चला आम्ही नेतो तुमाला". पाटलांनी इशारा करताच किश्या आणि पोरानी तात्याबांची मोट बसकणासकट उचलली आणि बुलेट वर नेवून ठेवली... "एऽऽऽ. कोणी तरी धरून बसा रं मागं त्याला "बुलेटला किक् मारत पाटलानं हुकूम सोडला. पाटलाच्या आणि किश्याच्या मध्ये तात्याबा बुलेट वर फिट बसला. पुढंच्या मडगाईवर पितळी दांडीला छोटा भगवा झेंडा आणि पाठीमागच्या चाकाच्या रबर फ्लॅप वर "राजे" असं ऐटीत लिहिलेल्या पाटलाच्या बुलेट वर मग ही वरात भरधाव निघाली... "आरं मला कुटं न्यायलात? मला परसात जाऊन यायचंय" बुलेटच्या आवाजात तात्याबांचं बोलणं किश्या आणि संभाजीराव दोघांच्याही कानात शिरणं अशक्य होत...

पाटलाची बुलेट थेट येऊन शाळेच्या पुढ्यात थांबली... तुरळक गर्दी होती, ती ह्या वराती भोवती जमली... "एऽऽऽ काय तमाशा हाय व्हय? चला बाजूला "पाटलानं बुलेट स्टॅन्ड वर लावली तेवढ्यात किश्यानं तात्याबांच मुटकुळं पातुंगळीला मारलं आणि शाळेच्या पायऱ्या चढून मतदान केंद्रापाशी नेलं. पाटलाला अचानक काही तरी आठवण झाली. त्यानं किश्याला थांबायला सांगितलं, खिशातून मोबाईल काढून शाळेच्या चपराश्याला तात्याबाच्या पालखी सोबत फोटो काढायला लावले... आणि "हाऽऽ ने आता आत" म्हणून किश्याला इशारा केला.. तात्याबा मतदान केंद्रात पोचला होता. आत मध्ये काय झालं कसं झालं काय माहित. पण किश्यानं नेलं तस मुटकुळं थोड्याच वेळात बाहेर आणलं... "पाटील झालं बरका. बोटावर शाई हाय लावलेली... पाहून घ्या "..."पाटील हसला आणि तात्याबाला विचारलं" आरं बाबा सकाळीच बोलला आसता तुला जायचंय तर एवढी धावपळ कशापाई केली असती. आरामात वाजत गाजत आणला असतं तुला. म्हाताऱ्या आन दिव्यांग मतदारांना केंद्रावर आणायच तर आमचं कार्य. उद्या फोटू येतो का नाय बघ पेपरात आपला. गावात शंभर टक्के मतदान. संभाजी राव पाटलांनी पातुंगळी वर नेवून वयस्कर मतदारांना त्यांचा हक्क बजावायला दिला"...पाटील गडगडाटी हसला तसे सगळे हसले... बुलेटला किक् मारुन किश्याला पाठी घालून मोटारसायकल धुराळा उडवत पुन्हा दिसेनाशी झाली. तात्याबा मागच राहिला हे त्यांच्या ध्यानी पण नव्हतं... अजून एखाद दुसरा मतदार हक्क बजावायचा राहिलाय का हे बघणं त्यांच कर्तव्य... त्यांना उरत होती कुठं?

शाळेच्या पायरीवर बसलेल्या तात्याबानं दोन चार पोरांना हाताशी धरून कोपऱ्यातल्या शाळेच्या संडासात आपलं दुपारपासूनच राहिलेलं कार्य उरकलं. मोकळा झाल्याचं आणि अनपेक्षित मतदान करायला मिळाल्याचं, दोन्हीचं समाधान त्याच्या चेहेऱ्यावर झळकत होतं. आपण परत घरी कसे जाणार ही चिंता अजून तरी त्याला शिवली नव्हती. शाळेच्या शिपायाकडून उसनी बिडी मागून दमदार झुरका मारला आणि "कोनाला दिलं मत तात्या?" ह्या शिपायांन विचारलेल्या प्रश्नाला दुसऱ्या झुक्याच्या लोटाबरोबर तात्याबा उत्तरला" काय कि बा न्हाय आठवत. मी आत गेलो, सायबाला वळख नाव गाव सांगितलं, त्यानं बोटाला शाई लावली. किश्या व्हताच बरुबर. आता आजकाल मशीन आस्तंय. मला काय त्यातलं कळतंय. किश्या म्हनला बटन दाबायचं. मी म्हनलं कंच? त्यानं एकावर इशारा केला आन दाबा म्हनला... झालं"

मतदानाचा दिवस संपला... गावामधल्या सगळ्यांनी आपला

हक्क बजावला होता आणि उद्या पेपरात येणाऱ्या फोटोमुळं तालुक्याच्या पार्टी ऑफीसात संभाजीरावचा वट वधारणार होता. थोड्याच वेळात उन्हं उतरली, लांब सावल्या पण हळू हळू नाहीशा होऊन संधीप्रकाशात विरघळून गेल्या. केंद्रावरचे काम करणारे, शाळेचा चपराशी, गावातली इतर मंडळी केव्हाच निघून गेली होती. शाळेच्या पायरीवर तात्याबा मात्र बसकणासकट तसाच बसून होता. बराच वेळ बसून अवघडलेला पाय त्यानं सरळ केला, पायात आलेल्या मुंग्या जाण्यासाठी अंगठा मुडपला, खुब्यातून एक सणसणीत कळ गेली. तो त्रास गिळायला आता त्याच्याकडे बिडीपण नव्हती...

बिनकामाचा तात्याबा सुरकुतलेल्या बोटाकडे आणि त्यावर लागलेल्या काळ्या शाईकडे पाहत तसाच बसून राहिला. परत घेऊन जायला कोणी येईल ह्याची वाट बघत...

www.kelkarprakash.blogspot.com

Local & International relocation service

- Professional Packing & Moving Services
 - Covered Vehicle & Trained Packing Crew
 - Relocation of Flats , Villas & Offices
 - Short & Long Term Storage Facility
- ABU DHABI • DUBAI • SHARJAH**

DEEPAK MHATRE

Tel: +971 4 3971618
Mobile: +971 50 5052038
Email: sales@alaskamovers.net
www.alaskamovers.com

चाहुल

योगिनी यळमल्ली

क्षितिजा वरच्या, त्या
बेधुंद गुलाबी सांजवेळी
उमडून झाली निशाळी
हुरहुर ती मनातील

नजरेस पडता गहिरे ते डोळे
बेभान स्वप्नांच्या भरातीने
म्हाऊन मी चिंब झाहले

अंकुरली जशी पालवी
विखरून शुगंधी पाकळ्या

बहरून झाली शृंगारीक
तुझी न माझी
ही अनोखी रेशीमगाठ

मधुर तो क्षण
पहिल्या भेटीचा
मोहरली हळवी
ती चाहुल,
पहिल्या प्रेमाची

With Best Compliments from

 SOLENTIS

Solutions to Chemical Blending, Repackaging, Storage
And Laboratory Services

VIVACHEM

Supply of Chemicals and Chemical Dosing systems for Oil &
Gas, Refining, Petrochemicals and Power Industry.

PO Box 261567, Jebel Ali Free Zone, Dubai, UAE
sales@viva-chem.com / sales@solentisfzco.com
Ph. +971 48840504 / Fax. +971 4 8840508
www.viva-chem.com / www.solentisfzco.com

मैत्री

संपदा गजानन मेहता

“मैत्री” हा शब्दच किती भावपूर्ण आहे. माणूस जन्माला येतानाच कितीतरी नाती घेऊन जन्माला येतो. पण मैत्री हे नातं ना जन्माचं असत ना मिळवण्याच.

“मैत्री” आपोपाप आपल्या आयुष्यात कधी अवखळ पावलांनी तर कधी स्थिर विचारांच्या आधारांनी प्रवेश करते आणि मग मित्र म्हटले कि चेहऱ्यावर अलगद हसू येते. जसं आपण स्वतःला आरश्यात पाहतो तसं आपण मित्रा समोर सहज व्यक्त होतो.

मैत्रीला ना रंग असतो, न रूप असते, ना वय असते. लहान मुलाच्या निरागस वृत्ती प्रमाणे मैत्री बहरते. एकमेकाला समजून समान विचाराप्रमाणे समान आचरण करणाऱ्यांमध्ये मैत्री कधी सुरु होते आणि घट्ट मैत्रीत कधी रूपांतरित होते ते कळत नाही.

एकमेकांशी न बोलता समजता यायला लागले की मैत्रीचे रूपांतर “मैत्र” मध्ये कधी होते हे विचार करूनही समजत नाही.

“मैत्र” हो बरोबर आहे. मैत्री व मैत्र हे दोन्ही शब्द अर्थानुरूप वेगळे आहेत. समान विचारांच्या माणसांची होते ती मैत्री आणि एकमेकांविषयही न बोलता न चर्चा करता एकमेकांच्या मनातले भाव जाणवायला लागले की होते ते मैत्र.

म्हणूनच संत ज्ञानेश्वरांनी पसायदाना मध्ये परमेश्वरा जवळ सुद्धा हेच मागितले आहे “भूतां परस्परे जडो मैत्र जीवाचे !!”

हे मैत्र म्हणजे निस्वार्थी, सर्वव्यापी प्रेम.

असे मैत्र व मैत्री सर्वांना त्यांच्या आयुष्या मध्ये कृष्ण सुदाम्या सारखी प्राप्त होवो.

Give your child the best start for an innovative future

Singapore's leading international school, Global Indian International School, is a future-oriented, technology equipped school that combines core-curriculum with 21st century skill-sets, so that your child is ready for the world of tomorrow.

What makes GIIS the best choice

Global Montessori Plus Programme

Globally awarded pre-school programme that lays strong foundations in early years, by developing multiple faculties of learning

Innovation, Entrepreneurship, STEAM & Robotics

On-ground initiatives help develop creativity, problem-solving abilities, nurture business acumen and future skill-sets

Global Student Exchange Programme

International exposure via 23 campuses across 7 countries, Inter-campus competitions, e-learning oriented global classrooms

Digital Eco-system

Interactive, tech-based learning modules make students more digital-savvy and foster innovative mindsets

Leadership Programme

Leadership Lecture Series and collaboration with Gavel Clubs nurture confident public speakers with strong leadership qualities and proficiency in presentations

Heartfulness

Learning is enriched, by fostering emotional & social quotient and essential life skills

Admissions Open

For admission or for more details
call GIIS Dubai Admissions Department

☎ +971 422 55681 ☎ +971 50 962 2081, +971 50 205 5681, +971 55 191 5500

✉ admissions.dxb@globalindianschool.org

📍 Hessa Street, behind Barsha Police Station, Al Barsha South, Dubai

A CULTURE

COME HOME... COME TO DADAR

For enquiry

  +91 8657506048 / +91 8657506047

gccsales@sugee.co.in | www.sugeegroup.com

SUGEE

Dubai Office: 2208, 22nd Floor, Al Manara Tower, Near JW Marquis, Business Bay, Dubai, UAE.

Corporate Office: Nirlon House, 3rd Floor, Opp. Sasmira College, Dr. Annie Besant Road, Worli, Mumbai, Maharashtra 400030 | T: +91 22 2499 3333

OUR ONGOING RESIDENTIAL PROJECTS

Hindu Colony, Dadar East

PROJECT HIGHLIGHTS

- 2 bed premium residences
 - G+20 storeyed structure
 - Fully equipped gymnasium
 - Rooftop garden
 - Possession 2020
- MahaRERA: P51900013023

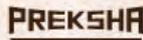

Silvaaj Park, Dadar West

PROJECT HIGHLIGHTS

- 1 & 2 bed luxury residences
 - G+21 storeyed structure
 - Car tower parking
 - Possession 2021
- MahaRERA: P51900019608

Dadar IT

PROJECT HIGHLIGHTS

- Spacious 1 & 2 bed residences
 - G+9 storeyed structure
 - Centrally located
 - Rooftop garden
 - Walking track
 - Possession 2020
- MahaRERA: P51900000978

WHERE HAPPINESS RESIDES

Matunga East

PROJECT HIGHLIGHTS

- Exclusive 2 bed luxury residences
 - G+17 storeyed structure
 - Full length sliding windows
 - Grand height of 10'5" floor to ceiling
 - A sea of light flooding in every room
 - Possession 2022
- MahaRERA: P51900022326

क्षणचित्रे २०१८-१९

لماذا ريم؟ Why Rheem?

ماركة امريكية
USA Brand

الوحدات الخارجية الأكثر كفاءة
Most Reliable Outdoor Unit

ما يقرب من 100 سنة في صناعة تكييف الهواء
Nearly 100 Years in the Air Conditioning Industry

استهلاك أقل للطاقة
Low Power Consumption

1.8+ مليون طن من المكيفات في إ.ع.م
+1.8 Million Tons of Air Conditioning in U.A.E

مستوى متميز في مجال خدمة ما بعد البيع
Best After Sales Service in the Industry

Leminar Air Conditioning Company L.L.C.

DUBAI: T: +971 4 333 8700 | DEIRA SHOWROOM 1: T: +971 4 223 6910 | DEIRA SHOWROOM 2: T: +971 4 250 4423

info@leminar.ae | www.leminarglobal.com

क्षणचित्रे २०१९-२०

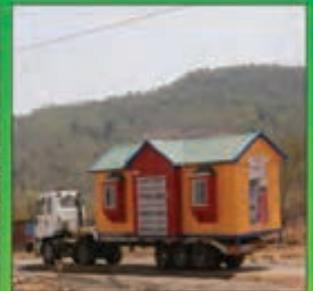

Resort-Janhavi Lake City,Lavasa-Pune

ATM Cabin-Satara

Farm House-Kerala

Luxury Resort Cottage

Police Station

Resort Cottages

PRODUCTS

- Farm Houses & Resorts - 1 BHK, 2 BHK
- Site Offices - Turnkey Projects
- Container Cabins
- Security Cabin
- Toilet Cabins
- Labour Camp
- Police Station
- Car Parking
- Readymade School
- Readymade Clinics/Hospitals

Janhavi Colour Profile Sheet

Red White Green Blue

Design & Build - Industrial Sheds

- ATM Cabins
- Ware Houses

- Clients: Government/Construction/Mining /Oil And Gas/Marine/Defence/Power / Hotel Projects

ISO9001-2015

JANHAVI READYMADE HOME

AT / PO - KOREGAON BHIMA

TAL - SHIRUR DIST - PUNE, MAHARSHTRA - INDIA

☎ Tel: +91 844 66 15 100

☎ Tel: +91 844 66 15 200

✉ Email: janhaviprofile200@gmail.com

🌐 Website: www.janhaviprofile.in

जिब्रान मित्र आणि मी

प्रकाश केळकर

Blog: 'प्रकाशित-अप्रकाशित'

मैत्री ह्या विषयावर लिहायला खूप काही आहे कारण मैत्रीच्या छटा रंग आकार अगणित आहेत. मित्रांमध्ये देवाणघेवाण सतत चालू असते, विनोदा पासून विचारांपर्यंत... काव्य साहित्य नाट्य कलाप्रेमी मित्रांमधील हि देवाणघेवाण बरेचदा काही चांगलं घडवून जाते ... त्यातीलच हि एक.

माझा साहित्यप्रेमी मित्र देवेंद्रने व्हॉट्सअॅपवर खलील जिब्रानचं एक विचारकाव्य पाठवलं... जिब्रानच्या ह्या विचाराला व्यक्त करावं आणि जिब्रानच्या त्या मुक्तछंदातील काव्याचं आपापल्या कुवतीनुसार स्वैर रूपांतर करावं असं आमच्या मनात आलं ... त्याच्या एवढी खोली गाठणे आम्हा दोघांनाही शक्यच नाही. पण एक प्रयत्न आम्ही केला तो इथे एकत्रित मांडतोय. आधी खलील जिब्रानचा मूळ विचार आणि नंतर आमचा काव्यपंक्तीप्रपंच..

FEAR

It is said that before entering the sea a river trembles with fear. She looks back at the path she traveled, from the peaks of the mountains, the long winding road, crossing forests, and villages.

And in front of her, she sees the ocean so vast, that to enter there seems nothing more than to disappear forever. But there is no other way. The river cannot go back. Nobody can go back. To go back is impossible in existence.

The river needs to take the risk of entering the ocean because only then will fear disappear. Because that's where the river will know its not about disappearing in to the ocean, but of becoming the ocean.

- Khalil Gibran

समागम

कवी: देवेंद्र लवाटे.

क्यों होतीं हैं मेरे दिल मे
थरथराहट सी,
जब भी आती हूँ
तेरे चौखट पर।।

याद आता है, मुझे मेरा,
झरझराते परबतो से वो गिरना ।
जंगलों से बलखाते हुवे वो बेहना ।
खिलखिलाते गाँव से वो चहकना ॥

तेरी विशाल बाहों में
आंके मेरा लिपटना ।
मेरा तुझ में समाना,
और सदा के लिए खो जाना ॥

मगर कर भी क्या सकती हूँ मैं ।
अब लौटना ना मुमकिन है ॥

अब इतना जोखिम तो लेना ही है ।
अब खुदको ही भूलना है,
अब तुझमे ही समाना है ।
अब तुझसा ही हो जाना है ।
अब तुझसा ही होना है ॥

भय समर्पण

कवी: प्रकाश केळकर

ती अवखळ सरिता सुंदर,
भयभीत नजर रोखून
पाहते मुखी थिजून,
तो विशाल अथांग सागर.

वेळावत नजर ती पळभर,
मनी उदास होते स्मरून
गीरीउदरी अल्लड जीवन,
गतप्रवाह दिसतां क्षणभर.

तो चंचल खळखळ वावर,
ती दरीडोंगरी उधळण
ते प्रपातकपारी गुंजन,
मनीभवरां उरतो गहिवर.

प्रकांड महारूप आकार,
रोरांवती लाटा उसळून
मनी भयभीतीने कंपन,
पाहते नदी तो रत्नाकर.

साशंक चित्त उठे काहूर,
की जाईन मी लोपून
का देवून आलिंगन,
भय मिटेल अपरंपार.

हे जिवन सारे नश्वर,
जगणे अटळ असून
तो मार्ग नसे परतून,
नियम सृष्टीचा निरंतर.

हा नसे स्वाहाकार,
पवित्र ऐसे मिलन
करोनि भय समर्पण,
ती झेपावत होते सागर

... ती स्वतःच होते सागर ॥

Blog: प्रकाशित –अप्रकाशित
www.kelkarprakash.blogspot.com

माझी सिंहगडची सहल

मल्हार सलिल जामखेडकर

दुबईत रहात असल्यामुळे आमच्या शाळेतील उन्हाळ्याची सुट्टी जुलै-ऑगस्टमध्ये येते. ऑगस्ट म्हणजे भारतात तो श्रावण असतो. या श्रावणात सर्वत्र हिरवळ आणि थंड वातावरण होते. या वातावरणात मला प्रवास करायला आवडते. दरवर्षी माझे बाबा आम्हाला कुठेतरी घेऊन जातात. परंतु या वर्षी काही कारणांमुळे आम्ही जाऊ शकलो नाही. कसं तरी माझे बाबा आम्हाला सिंहगडावर घेऊन गेले. यापूर्वी मी सिंहगडावर गेलो आहे. पण त्यावेळी मी लहान होतो.

आम्ही यावेळी रविवारी गेलो, त्यामुळ तिथे प्रचंड गर्दी होती. गर्दीमुळे आम्हाला सरळ रस्त्यावर चालत जायला इतका वेळ लागला की तानाजी सुद्धा या पेक्षा कमी वेळात कड्यावर चढले असावेत असे आम्हाला वाटले.

सिंहगडावर जाताच आम्ही टिळक बंगल्यावर गेलो. आम्हाला समजले की टिळक आणि गांधीजींची बैठक तिथे झाली होती.

त्यानंतर आम्ही छत्रपती राजाराम महाराजांच्या समाधीस भेट दिली. गडावर एक फेरी मारत असताना आम्ही तानाजीचा कडा पाहिला ज्याने माझ्या छातीत धडधड झाली. यांची कथा ऐकल्यानंतर मला वाटले की बुर्ज खलिफा चढणे सोपे आहे. त्यानंतर आम्ही कल्याण दरवाज्याला भेट दिली. कल्याण दरवाज्याहून सर्वजण किल्ला चढून प्रवेश करतात. पायथ्याजवळ कल्याण नावाचे गाव आहे, त्याच कारणास्तव हे नाव कल्याण दरवाजा असे ठेवले गेले. इथे बसून नेताजी सुभाषचंद्र बोस यांनी गुरुदेव रविंद्रनाथ टागोरांनी लिहिलेली शिवाजी महाराजांवरची एक कविता गायली होती.

गडावर लेण्याखाली एक लहान तलाव दिसला. तो एकपेशीय वनस्पतींनी झाकलेला होता. आम्ही त्या दिवसातील घोड्यांची पागा देखील पाहिली. हे स्थान टीव्ही टॉवरच्या अगदी जवळ आहे.

हे सर्व पाहिल्यानंतर आम्हाला खूप भूक लागली होती. आम्ही पिठलं भाकरी असलेले जेवण घेण्याचे ठरविले. अशा वातावरणात पिठल भाकरी ही पंचपक्वान्नासारखी असते.

त्या बरोबर आम्ही झुणका देखील खाल्ला. दही आणि ताक देखील भरपूर होते. मी पाच भाकऱ्या संपवल्या.

अशा प्रकारे आमची सहल संपन्न झाली.

आयुष्य: थोडं चिली, थोडं चिनी !

डॉ. मिलिंद विनोद

‘आयकिया’ चा झायका खाता खाता आज माझ्या मनात उठलेले काहूर काही केल्या शमत नव्हते.

‘IKEA; ‘ऐक्या’? ‘‘अैकान्स’’ का? आमचा PJ नेहमीचाच !

DIY - सिंप्लीसिटी आणि ऐलिगंट फर्निचर करता प्रसिद्ध असलेल्या मॉल मधील रेस्टॉरंट मधे गेली १८ वर्षे हॅशब्राऊन, स्विडीशमीट बॉल्स, आणि सोबत मिळणाऱ्या अनलिमिटेड कॉफी, सॉफ्ट ड्रिंक्सचे रिफील रिचवत-रिचवत आम्ही कित्येक तास गप्पा मारत बसायचो. गरज नसताना दुकानात चक्कर मारून, नको असणाऱ्या गोष्टी घेऊन घरी यायचो - आणि मग त्या गोष्टी बनायच्या माझ्या-आमच्या जीवनाचा अविभाज्य भाग-पण आज का कोण जाणे त्या खाण्यात मला काहीतरी कमी सलत होती.

कालच मी तिथून आणलेल्या सगळ्या वस्तू नाहीश्या केल्या होत्या. काही विकल्या, काही दिल्या, काही कचऱ्यात तर काही तश्याच ठेवल्या लॅडलॉर्ड करता.

रिफीलचं तर विसरा, समोर पडलेल्या कॉफीचा एक घोट ही गिळणं कठीण झालं होतं. एरवी त्या खाण्याकरता आणि बडबडण्याकरता

लावलवणारी माझी जिव्हा आज गप्प सुन्नं होती. ‘आज आयकिया के झायके मे कुछ कमी महसूस हो रही थी! सिस्टीम आणि डिटेलींग करता प्रसिद्ध आयकिया, तिथला वेलट्रेंड स्टाफ - छे-छे मिठ, मिरपूड, साखर, चमचे सगळ काही जागच्या जागी होतं. शेफने काही चूक तर नाही नं केली? कसं शक्य आहे? आयकियाच्या झायक्यातील मिठाची कमतरता मला मात्र जाणवत होती. अचानक या जिभेला काय झाले होते? ओठांच्या पहाऱ्यात, दातांच्या मजबूत गजाआड, लाळेच्या हातकड्यात आज ती का बरं बंद होती. माझ्या नकळत एका अश्रूने डोळ्यांचा पहारा चुकवत दातांच्या सीमा लांधत ओठांच्या एका कोपऱ्याच्या फटीतून जिभेपर्यंत आपला खारटपणा पोहोचवलाच!

नवरा गेल्यावर व्हिसा संपण्याच्या मुदतीचा आजचा शेवटचा दिवस.

समोरच पडलेला आयकियाचा ‘अळणी’ झायका आणि आपल्या ओलेपणाने मिठाची पूर्णता करणारा आसवांचा एक ठिपका मला हेच सूचित करत होता. - ‘life moves on’ कारण-

॥ जिंदगी थोडी खट्टी-थोडी मिठी
आयुष्य थोडं चिली-थोडं चिनी॥

दुबईतील मराठी शाळा

संजिवनी पाटील

नमस्कार! दुबई मध्ये गेलं २५ वर्षे वास्तव्य आहे. मुलं लहान असताना त्यांना वाढवणं ही मोठी जबाबदारी होती. भारतात सासूबाई, जाऊबाई असल्याने कधीच जाणवले नाही. आयुष्य इतके सुरेख गेलं की त्याचा फ्लॅशबॅक कधी झाला कळलं नाही.

मला सांगण्यास अभिमान वाटतोय माझे वडील राष्ट्र सेवादलाचे कार्यकर्ते होते. शिवसेना घडली तेव्हापासून माननीय बाळासाहेब ठाकरे बरोबर होते. मुंबई मध्ये सर्वात पहिली रुग्णवाहिका गजानन वर्तकांनी आणली. सर्वात प्रथम संस्कार केंद्र ही संकल्पना वडिलांनी मांडली आणि त्याचा प्रारंभ केला. लहान असताना हे सर्व सामाजिक कार्य पाहण्याचे आणि अनुभवण्याचे भाग्य मला लाभले. जीवनामध्ये अनुभवलेल्या ह्या अमूल्य, क्षणांचा आपणही समाजाला उपयोग करून द्यावा ही निरपेक्ष कल्पना आली. ह्यातूनच दुबईमध्ये संस्कार केंद्र काढण्याची संकल्पना आली.

महाराष्ट्र मंडळ दुबईचे गेले पंचवीस वर्षे कार्य करीत असताना माणुसकीने जोडले गेलेला लोकसंग्रह पाठीशी आहे. मीनाताई पाटील आणि त्यांची सुनबाई निकिता पाटील यांनी त्यांच्या घरी सुरवात करण्यासाठी परवानगी दिली. अरेबिअन रॅचेस मध्ये

आमच्या घरी दूर होईल म्हणून बुर दुबई मध्ये प्रारंभ केला. कोणत्याही सुन्दर गोष्टीची सुरवात आनंदाने केली की फळही छान मिळते. बाल संस्कार वर्गाची सुरवात झाली. मुलांना आपल्या भाषेची आवड निर्माण व्हावी, आपली संस्कृती

समजावी हाच निर्मळ उद्देश आहे. मुलांच्या हाताला धरून लिहायला शिकवणे, वाचनाची आवड निर्माण करणे, तसेच छान छान गोष्टी सांगणे, त्या गोष्टींमधून काय शिकले ह्याला खुप महत्व दिले जाते. असेच कार्य करीत असताना अनेक अडचणी आल्या, जागेचा प्रश्न आला. रश्मी ताई लुकतुके या पार्ले टिळकच्या अनुभवी शिक्षिका आमच्या बरोबर कार्य करू लागल्या. आम्ही सर्वांनी हे करण्याचा विडा उचलला.

आयुष्याच्या कोणत्यातरी क्षणी आपल्याला असे वाटू लागते की काहीतरी निरपेक्ष करावे. सामाजिक कार्याचे महत्व पुढील पिढीला समजावले तर मार्गदर्शक ठरेल.

सौ. अश्विनी जोशी व सौ. अरुंधती यांसारख्या निरपेक्ष स्वयंसेविका आम्हांला मराठी शिक्षिका मिळाल्या. निरपेक्ष कार्य करीत असताना त्या कार्याचे महत्व समाजाला समजणं फार

महत्वाचे असते. या दृष्टीने इंडियन कॉन्सुलेट सारखी जागा असणे अत्यंत महत्वाचे आहे.

कॉन्सुल जनरल यांनी निरपेक्ष कार्य करायला परवानगी दिली.

मराठी शाळा दुबईचा लोगो बनविण्यासाठी शैलेन्द्र साठे यांनी मदत केली. शाळेच्या पहिल्या वर्गासाठीही सौ. मेघना ताई वर्तक वा सौ. स्वाती खारकर यांचा सहभाग होता. अशा ह्या शाळेचे स्वरूप खूप छान होत आहे. गणपती अथर्वशीर्ष, मनाचे श्लोक, शुभंकरोति यांसारखे श्लोक, मराठी लिहिणे,

वाचणे, मराठी गाणी शिकवणे, सूर्यनमस्कार, यांसारखे उत्तम उपक्रम आम्ही करत असतो. लेबर कॅम्प भेट, देणगी, संस्कृती आणि संस्कार मार्गदर्शन केले जाते. सर्व प्रयास पुढील पिढीला मार्गदर्शन करण्यासाठी आहे. यासाठी आपणां सर्वांच्या आशिर्वादांची आणि मुलांच्या अणि पालकांच्या सहकार्याची गरज आहे. हे कार्य म्हणजे आपल्या मातृभूमीचा मान आहे, सन्मान आहे. आपल्या मराठी भाषेला अणि मराठी संस्कृतीला मानाचा मुजरा !

असेच निरपेक्ष कार्य आमरण घडत राहो हीच ईश्वर चरणी प्रार्थना. जय हिंद जय महाराष्ट्र.....

स्थापना : १९९४

हेमंत झुटींग

दिपावली आणि नूतन वर्षाच्या हार्दिक शुभेच्छा

स्वमंग वडापाव, रुचकर साबुदाणावडा, बटाटा चिवडा,
स्वादीष्ट मिठाई, लज्जतदार जिलेबी आणखी खूप काही....

खूप वर्षांची यशस्वी वाटचाल

Old Gold Souk (Sona Bazar), Deira

Tel.: 04 2251827, P.O.Box: 04 25235, Dubai U.A.E.

Panchami Kokate

Avantika Mhatre

Vaishnavi Pandit

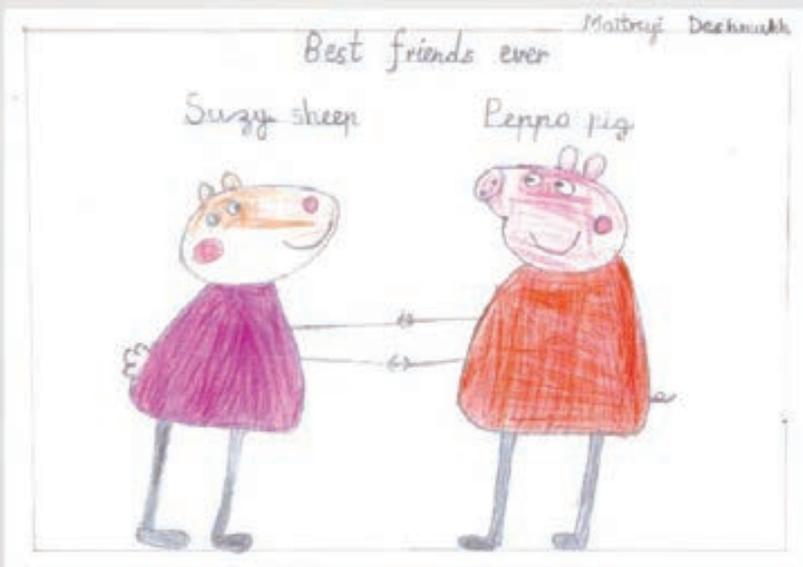

Ishay Kokate

Riya Ghode

Maitreyi Deshmukh

Vaidehi Pandit

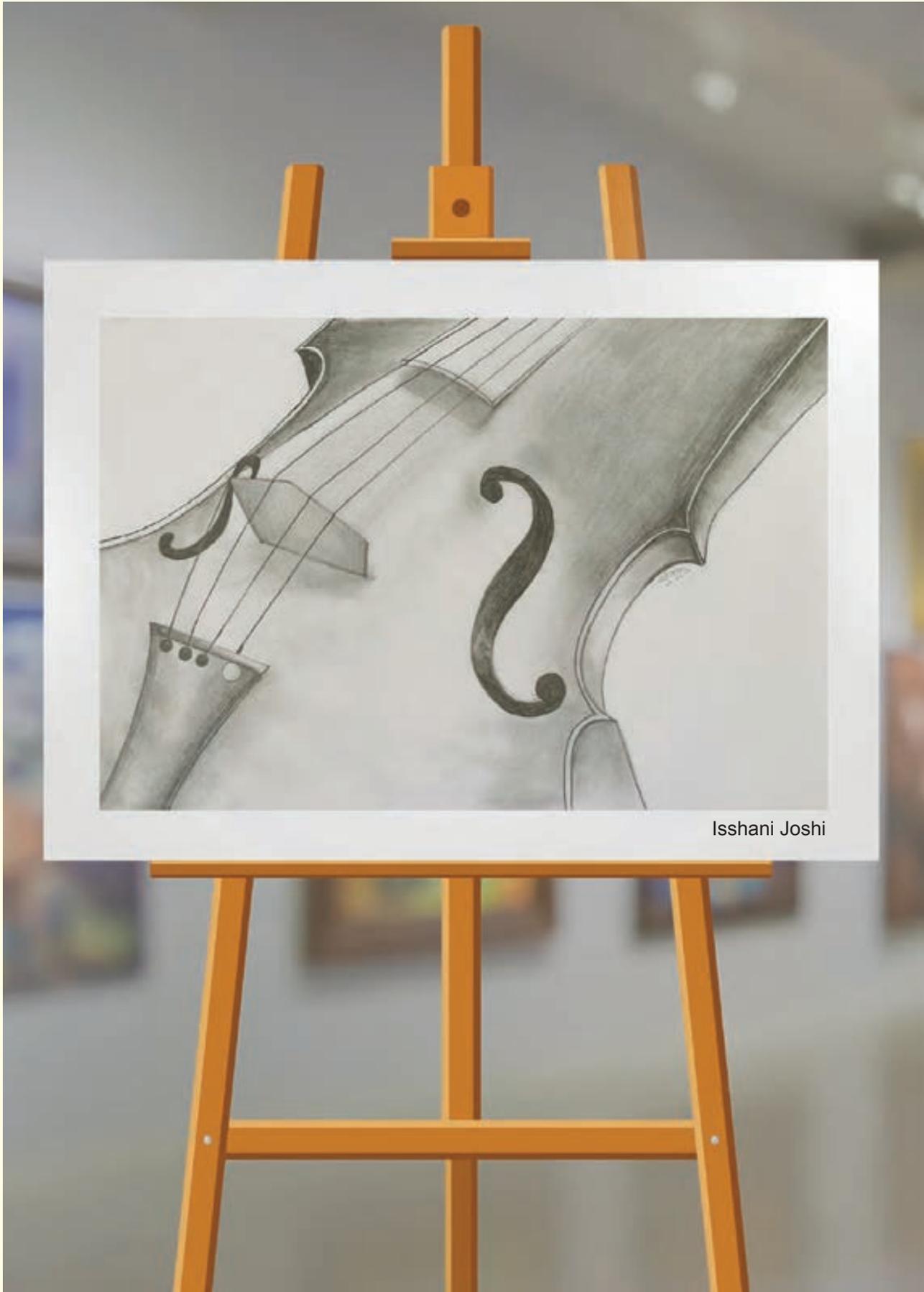
Aarohi Nimkhedkar

Amruta Joshi

Isshani Joshi

ONE-STOP SHOP FOR ALL AIR CONDITIONING, REFRIGERATION, ELECTRICAL PARTS & EQUIPMENTS

Honeywell
HVAC Controls & Refrigerants

Parker
Climate & Industrial Controls

CPS Professional HVAC Tools

dixell
Refrigeration Controllers & Monitoring Systems

EMERSON
Climate Technologies

Copeland

Haflex
Flexible Metal Ducts

Kranzle High Pressure Cleaning Pump

UGA Outlets

Refrigeration Lubricants

HVAC Controls

MOTORS & FANS

AIR FILTER MEDIA

INDUSTRIAL INC.

Residential Air Conditioners, Air Curtains & Ventilation Products

Propellers & Blower Wheels

PACKLESS AUX

Vibration Absorber & Heat Exchanger

Thermometers, Pressure Gauges

Asian First Brand
REFRIGERATION AG

Manifold Gauge Sets, Precision Gauges, Tools, Latches, Filter Driers

شركة أبو سعيد التجارية ذ.م.م
ABU SAEED TRADING CO. LLC

Tel: 04-2283066

Fax: 04-2283044

P.O. Box 32133 Dubai, U.A.E.
Near Union Metro Station

Tel: 04-2229877

Fax: 04-2283099

Opp. Al Maktoum Hospital,
Dubai, U.A.E.

Tel: 06-5335099

Fax: 06-5335130

P.O. Box 43696
Sharjah, U.A.E.
BMW Road

Tel: 04-2894912

Fax: 04-2894779

Near Wimpy R/A,
Al Awir, U.A.E.

Tel: 02-5503595

Fax: 02-5503596

P.O. Box 91580, Abu Dhabi, U.A.E.
Opp. Emirates Driving Institute,
Mussafah

Tel: +968 24818335

Fax: +968 24818442

P.O. Box 1281, Muthrah,
Ruwi, Muscat, Oman

E-Mail: sales@astedubai.com, salesoman@abusaeedtrading.com www.abusaeedtrading.com

मैत्र जीवांचे

सलिल वि. जामखेडकर

मातेच्या उदरात गर्भधारणा होताच, त्यांत असलेल्या जीवाचे, होणाऱ्या परिवाराशी अमूर्त नाते निर्माण होते. जन्म झाल्यावर मूर्त स्वरूपातील नाते निर्माण होते. त्या नात्यांना आई, वडील, आजी, आजोबा, काका, काकू, आत्या, मामा, मावशी, दादा, ताई असे संबोधले जाते. ते आसपास नसले तरी, शैषव अवस्थेत घास भरवतांना ह्या नात्यांच्या नावाने घास भरवला जातो. इथंपर्यंत मैत्रीचा उल्लेख अभावानेच असतो. पुढे जसजशी जगाशी ओळख होते, तशी मैत्रीची भावना निर्माण होते आणि मित्र जोडले जातात. गंमत म्हणजे ह्यापूर्वी असलेल्या नात्यांचे रूपांतर मित्रपूर्ण होईल ह्याची शक्यता कमीच. आयुष्याच्या वेगवेगळ्या टप्प्यावर मित्रांची भर पडते. विवाहबंधनात अडकल्यावर निर्माण होते, ते मैत्रीचे नाते असतं, असले पाहिजे. कारण गृहिणी सचिव: सखी मिथ: प्रियशिष्या ललिते कलाविधी। बदलत्या काळानुसार तर वैदिक धर्माच्या चौकटीतील पती पत्नीच्या नात्याचं सौंदर्य मैत्र असण्यात आहे.

स्थळकाळाप्रमाणे मित्र बदलतात. प्रवासात ज्ञान, घरात पत्नी, आजारी असतांना औषधे आणि मृत्यूच्या वेळी धर्म आपला मित्र असतो, असे विद्या मित्रं प्रवासेषु भार्या मित्रं गृहेषु। व्याधितस्योषधं मित्रं धर्मो मित्रं मृतस्य चं॥ सुभाषित सांगते. अर्थात, जीवन जगत असतांना कर्तव्य-धर्म सतत जवळ असला पाहिजे.

व्यक्तीला सुख स्वास्थ्य मिळविण्यासाठी परस्परात मैत्री म्हणजे स्नेहभाव असावा लागतो. माणूस ऐहिक सुख साधनांनी कितीही संपन्न असला तरी कुटुंबात आणि ज्या समाजात तो वागतो त्यात परस्पर प्रेम सामंजस्य नसेल तर तो सुखी असू शकणार नाही. म्हणूनच मैत्रीचे प्रयोजन आहे असे वाटते. एक संस्कृत सुभाषित आहे, आलसस्य कुतोः विद्या । अविद्यस्य कुतोः धनं । अधनस्य कुतोः मित्रः । अमित्रस्य कुतोः सुखम् । इथे धन म्हणजे फक्त पैसा-अडका, संपत्ती इतकंच नव्हे तर विचारांचं धन ही अपेक्षित आहे. मैत्र हे माणसाला निरपेक्षपणे दुसऱ्याचे हित पाहावयास लावीत असते. अन्यथा श्रीकृष्ण आणि सुदामा ह्यांच्या मैत्रीचे दाखले आपण आज ऐकले नसते. एकूणच मित्र नसतील तर सुख नाही असा विचार दिला आहे.

आयुष्यातील सुख दुःख वाटून घेण्यासाठी, एकटेपणा घालवण्यासाठी मैत्रीची गरज असते, नाही तर परमेश्वराने निर्माण केलेल्या सृष्टीचा काय उपयोग? प्रसिद्ध शायर आणि कवी मजरुह सुलतानपुरी दोस्ती ह्या हिंदी चित्रपटातील गाण्यात म्हणतात,

जीवन का यही है दस्तूर ।

प्यार बीना अकेला मजबूर ।

दोस्ती को माने तो सब दुख दूर ।

कोई कही ठोकर खाये मेरे संग आए ।

के पग पग दीप जलाये । मेरी दोस्ती मेरा प्यार । '

मराठी भाषेच्या अनेक काव्य लेण्यांपैकी एक असलेल्या 'ने मजसी ने परत मातृभूमीला । सागरा प्राण तळमळला ।' ह्या काव्यात स्वा. सावरकर मदती साठी सागराला मित्र ह्या नात्याने हाक मारतात.

भारतीय अध्यात्म शास्त्रानेसुद्धा मैत्रीवर विचार केला आहे. त्यात तर प्रत्यक्ष परमेश्वराच्या मैत्रीची अनुभूती दिली आहे. नवविधा भक्ती मध्ये भक्तीच्या ९ पायऱ्या सांगितल्या आहेत. त्या क्रमाक्रमाने चढून आठवी पायरी सख्य भक्तीची सांगितली आहे. समर्थ रामदास स्वामी सख्य भक्तीवर विवेचन करतांना सांगतात, देवाला आवडेल असे वर्तन असल्यास भगवंताशी सख्य भक्ती होईल. देवाच्या सख्यत्वापुढे आपल्या सौख्याचा विचार करू नये, प्रसंगी जिवलग दूर झाले, प्राण सोडावे लागले तरी चालेल. ह्याबद्दल भक्त प्रल्हादाची गोष्ट सर्वश्रुत आहेच. असे परमसख्य झाले, तर देवच आपली चिंता वाहतो. समर्थ मेघ-चातक आणि चंद्र-चकोर ह्यांचा दृष्टांत देतांना म्हणतात,

मेघ चातकावरी । वोळेना तरी चातक पालटेना ।

चंद्र वेळेसि उगवेना त-ही चकोर अनन्य ॥

ऐसें असावें सख्यत्व । विवेकें धरावें सत्व

भगवंतावरील ममत्व सांडूंचि नये ॥

सखा मानावा भगवंत । माता पिता गण गोत ।

विद्या लक्ष्मी धन वित्त । सकळ परमात्मा ॥

पण ह्यासाठी सर्व परिस्थितीत आपले बोलणे मधुर असेल

तर आपण जगमित्र होऊ. समर्थ म्हणतात

जगामध्ये जगमित्र । जिव्हेपाशी आहे सूत्र ॥

सतत भगवंताच्या स्मरणात असल्यावर संकटकाळी भगवंत मित्रासारखा धावून येतो आणि आपल्याला वाचवतो, त्यामुळे आपले सुख दुःख त्याला सांगावे, त्याच्याशी हितगुज करावे असे सख्य भक्ती सांगते. संत जनाबाई ही संत नामदेवांची दासी. तिचा जन्मच मुळी भक्तीच्या ८ व्या पायरीवर झालेला. म्हणजे पुनर्जन्माच्या सिद्धांताप्रमाणे आधीच्या ७ पायऱ्या त्याआधीच तिने पूर्ण केल्या आहेत. ह्या जन्मातही तिने भगवंताची पाठ सोडली नाही म्हणून तर प्रत्यक्ष पांडुरंग तिची वेणी-फणी करत असे, दळण-कांडण करीत असे. ह्याच वर्णन जनाबाईच्या पुढील अभंगात दिले आहे.

**जनी जाय पाणियासी । माग धांवे हृषीकेशी ॥१॥
पाय भिजो नेदी हात । माथां घागरी वहात ॥२॥
पाणी रांजणांत भरी । सडासारवण करी ॥३॥
धुण धुळिनयां आणी । म्हणे नामयाची जनी ॥४॥**

इतकंच काय, तिच्यावरील चोरीचा आरोपही पांडुरंगाने स्वतः वर घेतला. हो! कुठला मित्र हे करेल? असा परमात्मा मित्र झाला तर विश्वकृपा झाली असे समजायचे. संत जनाबाईच्या शब्दात सांगायचे झाले तर **ज्याचा सखा हरी । त्यावरी विश्व कृपा करी ।**

स्पर्धा, ईर्ष्या, अहंकार, अपमान ह्याचे रूपांतर द्वेषात होते आणि आपण मैत्रीला दुरावतो, ही झाली व्यवहारातील बाब पण भगवंताला ते मान्य नाही. गीतेतील १२ व्या अध्यायात भगवंताला प्रिय असणाऱ्या भक्ताची लक्षणे सांगितली आहेत, त्यात कुणाबद्दलही द्वेष नसणारा आणि सर्वांशी मैत्र भाव असणारा भक्त मला प्रिय असतो, हे पुढील श्लोकात सांगितले आहे.

अद्वेषा सर्वभूतानां मैत्रः करुण एवं च ।

निर्ममो निरहङ्कारः समदुःखसुखः क्षमी ॥ १३ ॥

सन्तुष्टः सततं योगी यतात्मा दृढनिश्चयः ।

मय्यर्पितमनोबुद्धिर्यो मद्भक्तः स मे प्रियः ॥ १४ ॥

अशी मैत्री निसर्गाशी पण असू शकते. भारतीय संस्कृतीत तर निसर्गाचे पूजन केले जाते. प्रत्येक ऋतू अनुकूल व्हावा म्हणून सण, उत्सव साजरे केले जातात. अनेक देव-देवतांच्या मूर्ती बरोबर आपण प्राणी किंवा पक्षी बघतो. कुत्र्याने भाकरी पळवल्यावर त्याने कोरडी भाकरी खाऊ नये म्हणून त्याच्या मागे तुपाची वाटी घेऊन नामदेव महाराज पळाले. माउलींनी

रेड्याच्या मुखी वेद बोलवले. नाथांनी रामेश्वर यात्रेच्या वेळी वाटेत दिसलेल्या मरणासन्न अवस्थेतील गाढवाला पाणी पाजले. समर्थांची तपश्चर्याच मुळी हिंस्र श्वापदे असलेल्या वनातील होती. मंडालेच्या तुरुंगात लो. टिळक गीतारहस्य लिहित असतांना, पक्षी म्हणे त्यांच्या अंगा खांद्यावर येऊन बसत. अगदी अलिकडे, डॉ. पूर्णपात्रे ह्यांनी घरात सिंह पाळले होते. आनंदवनात डॉ. प्रकाश आमटे आणि त्यांचे कुटुंब जंगली प्राण्यांशी खेळतांना आपण आजही बघतो.

एकदा एका शेतकऱ्याने तुकाराममहाराजांना आपले शेत राखण्यासाठी बोलावले. ते गेले आणि शेतातील माळ्यावर भजन करीत बसले, त्यांना पाहून आणि त्यांचा आवाज ऐकून शेतातील पक्षी उडून जाऊ लागले, तेंव्हा त्यांना फार वाईट वाटले. ते देवाला म्हणू लागले, देवा, माझ्या मनात ह्यांच्याविषयी कोणतीही द्वेषभावना नसता ह्यांनी मला का भ्यावे? “**भूतबाधा आम्हां घरी । हे तो आश्चर्य गा हरी ।**” माझ्यावर त्यांनी अविश्वास दाखवावा इतका एवढा मी दुष्ट आहे का?” अशी त्यांनी आळवणी केल्यावर ते पक्षी त्यांच्या अंगाखांद्यावर येऊन बसू लागले.

हेच ज्ञानोबा माऊलींनी मागितलेलं पसायदानातील अलौकिक मागणं आहे. त्यात माऊली म्हणतात, **भूतां परस्परे जडो । मैत्र जीवाचे ।** मैत्री विश्वात्मक असावी आणि त्यासाठी वैषम्यता टाकून व्यापकता स्वीकारायला हवी. प्रसंगी अपराध पोटात घ्यावे लागतात. द्वेषाचा स्पर्शही अंतःकरणात होता कामा नये. **किंबहुना चराचर । आपणचि झाला ।** जिथे मैत्री आहे तिथे तो मनुष्य चराचर होतो. आणि मग हा माझा, तो दुसऱ्याचा असा आपपरभाव त्याच्या अंतःकरणात रहात नाही. अशा आदर्श मैत्रीचे आणखी एक उदाहरण म्हणजे श्रीकृष्ण आणि अर्जुन. अर्जुनाची आणि पांडवांची पडतील ती कामे भगवंतांनी केली. त्यात कमीपणा मानला नाही. पांडवांच्या संकटकाळी धावून आले आणि युद्धात अर्जुनाला रथात बसवून अर्जुनाच्या रथाचे सारथ्य केले. रथाच्या घोड्यांचा खरारा केला आणि त्यांना चारपाणीही खाऊ घातले. वेळ प्रसंगी अर्जुनाला अद्वैत वेदांत सांगितला. **स्वये अर्जुन सारखे सख्य केले । मुळीयाहुनी द्वैत निःशेष केले ।** माणसामाणसामध्ये असाच मित्रभाव राहिला तर द्वेषामुळे होणारी सर्व दुःख कमी होतील. सत्कर्माने रत झालेले असे मैत्र मानव जातीत आणि सृष्टीत निर्माण व्हावे व त्यांचे जीवन एकमेकांना सुखदायी व्हावे अशी ज्ञानदेवांची प्रार्थना आहे.

जय जय रघुवीर समर्थ

मैत्री-आम्ही चौघी

आसावरी गुप्ते

तुम्हाला खोटं वाटेल पण माझी पहिली मैत्रिण ही माझ्या जन्माच्या आधिपासूनची आहे. त्यामुळे 'मैत्री' या शब्दाशी माझी ओळख कधी झाली हे कळलेच नाही. माझ्या जन्मापासूनच मला घरातच, माझ्याच बरोबरीची, माझ्याच वयाची मैत्रिण मिळाली. आम्ही दोघी एकत्र वाढलो, एकत्र शाळेत गेलो. एकत्र अभ्यास केला, डबा खाल्ला, खेळलो, फिरायला गेलो. एकमेकींची चेष्टा मस्करीही केली तसेच 'सिक्रेटस्' पण शेअर केली. हो.....ही मैत्रीण म्हणजे माझी जुळी बहिणच! माझ्या आयुष्यातील माझी पहिली मैत्रिण.

आज इतकी वर्षे गल्फ मध्ये रहात असल्यामुळे मी प्रत्येक वर्षी सुट्टीवर भारतात जाते. तेव्हा न चुकता एअरपोर्ट वर हसऱ्या चेहऱ्याने welcome करणारी दुसरी मैत्रिण म्हणजे माझी मधली बहीण! लांबूनच आम्ही एकमेकींच्या मनात काय चालले आहे ते ओळखतो. पहाटे पर्यंत गप्पा मारता-मारता न कंटाळता चहा-काँफी करणारी ही माझी मैत्रिण कधीच थकत

नाही. सतत दुसऱ्याचा विचार करून त्यांना चाकोरी बाहेर जाऊन मदत करण्याच्या तिच्या स्वभावाचा मला कायमच अभिमान वाटतो.

आम्हा चौघी बहिणींमध्ये वयाने सर्वात लहान असलेली माझी तिसरी मैत्रिण ही खुप बडबडी, अवखळ, उत्साही आहे. तिच्याबरोबर असताना मी माझे वय ही विसरते. आयुष्यात कितीही कठीण प्रसंग आले तरी त्याला धैर्याने आणि हसतमुखाने सामोरी जाणारी ही माझी मैत्रिण अतिशय लाडकी आहे.

आम्ही एकत्र जमलो कि एक गप्पांचा अड्डाच जमतो. मग तिथे वेळेला मर्यादा नसते आणि झोपेला धारा नसतो.

मैत्रीचं हे नात एक अतूट बंधन आहे. आपल्या सुख-दुःखात साथ देणारी आणि मैत्रिचे नाते अलगद पणे जपणारी एखादी तरी मैत्रिण प्रत्येकाच्या आयुष्यात असावी असे मला वाटते.

Aji

24th August 1950, the family welcomed a baby girl,
She was little, she was cute, as precious as a pearl!

She soon become a woman, smart and young,
She worked hard to be a professor, of her mother tongue!

In a few years she married a man loving and bright,
They moved to Dubai, where there's plenty of sunlight!

They started a family, and years passed by,
She cooked and cared, but hardly found time to lie!

As her ducklings grew up and left the nest,
she got back to literature, with lots of zest!

Reading her poems, is really a treat;
Even to people she might never meet!

This is my "Aji", who today turns sixty-nine,
I love her so much, thank God, she is mine!!!

By vidhi Ogale

SPECIALIST IN SUPPLY INSTALLATION & MAINTENANCE OF FIRE DETECTION & PROTECTION SYSTEMS

Delmont Fire & Safety LLC is an independent company specialized in the field of Fire Protection systems and related services in UAE. Delmont Fire & Safety LLC is approved and certified by Dubai Civil Defence for design, supply, installation, maintenance, testing, commissioning and certification of the entire range of Fire systems including:

- Fire Sprinkler Systems (Industrial, Commercial & Residential)
- Fire Detection Systems
- Fire Alarms
- Fire Hydrant & Hose Reel Systems
- FM 200 Systems
- Exit & Emergency Lighting
- Fire Extinguishers
- Fire pumps
- Kitchen Hood System
- Deluge System

DELMONT
FIRE & SAFETY LLC

Tel: +971 4 2955779, P.O.Box: 237957, Dubai - U. A.E.
E-mail: info@delmont.ae, www. delmont.ae

दिसणं vs असणं

योगिता विचारे

आजकाल ना मैत्री फेसबुकवर दिसते. मग तो "Bro" आणि "Dude" म्हणत. परफेक्ट सेल्फी घेणारा बारा-तेरा वर्षांचा मुला-मुलींचा ग्रुप असो कि वयाची साठी ओलांडल्यावरही तितक्याच उत्साहाने शाळा-कॉलेजच्या रियुनियनकरिता एकत्र आलेले सिनिअर्स असोत, डोहाळे जेवणाकरिता एकत्र येणाऱ्या मैत्रीणी असोत की गोल्डन/डायमंड जुबिली साजरे करणारे काका-काकू असोत, ह्या सगळ्यांच्या फोटोत एक समानता मात्र अगदी जरूर आढळते ती म्हणजे माधुरी दिक्षितसारखे शंभर वॉटचे स्माईल देत, नखशिखांत तयार होऊन उभा असलेला मित्र-मैत्रीणींचा गोतावळा! जेव्हा मी कधी-काळी एखादी थोडिसी लाजरी किंवा जराशी आगाऊच शाळा-मैत्रिण ह्या गोतावळ्याच्या केंद्रस्थानी पहाते तेव्हा वाटत, अरे हिला आहेत एवढे मित्र, मैत्रीणी? आणि मग माझी नजर आपोआपच माझ्या फेसबुकवरील फोटोतल्या गोतावळ्याकडे जाते. स्वतःचा हलकेच अभिमान वाटतो, वाटत की आपला गोतावळा अगदी हक्काचा! तशी शाळा-कॉलेजात होतेच की मी स्मार्ट आणि फ्रेंडली. पण जेव्हा आयुष्याच्या एखाद्या संध्याकाळी थकून भागून घरी परतणाऱ्या मला, जेव्हा कुणाकडे तरी मन मोकळं करावस वाटत, तेव्हा माझी नजर त्याच ग्रुप फोटोत दिसणाऱ्या चेहऱ्यांत 'आपलं' असलेल कुणीतरी शोधू लागते.

प्रत्येकाच्या आयुष्यात बहुधा हाताच्या बोटांवर मोजण्याइतकेच लोक असतात जे 'असणं' ह्या श्रेणीत मोडतात. माझ्याही करता आहेत माझे आई-बाबा आणि माझा नवरा. जन्मदात्या आईवडिलांना आपण कायमच आपल्यासोबत असायला भाग पाडतो. मग ते लंडन अमेरिकेत बाळंतपण काढणं असो की चित्रपटाला जाताना हक्काच बेबीसिटिंग असो. आणि नवऱ्याच काय, त्याला आपल्यासोबत असण्याशिवाय काही पर्याय असतो का? पण आजचा हा प्रपंच माझ्या आयुष्यातील त्या तिसऱ्या व्यक्तीबद्दल बोलण्याचा, ज्याने आयुष्यात 'असणं' काय असत हे शिकवलं-माझा काका, माझा मित्र, 'बाजा'. नाव तसं विचित्रच, पण आजी म्हणायची तू बोलायला लागलीस आणि माझ्या चांगल्या मधुकराचा 'बाजा' केलास. आणि मग आम्हा सगळ्या भावंडांचा तो बाजा झाला. माझ्या आजी आजोबांच्या पाच चुकांपैकी 'बाजा' ही चौथी चूक (अस मी

नाही आजोबाच म्हणायचे). तसा तो इतर भावंडांपेक्षा थोडा वेगळाच, अगदी बंडखोर म्हणण्याइतपत. विहिरीत पोहायला आजोबांनी घातलेल्या सक्त बंदीमुळे माझे इतर काका आणि बाबा पोहायला काही शिकले नाहीत पण कंबरतोड चोप खावूनही हा पट्ट्या विहिरीतच नव्हे तर दादर, गिरगाव चौपाट्यांवरही पोहून यायचा म्हणे. घरगुती मैदानावर क्रिकेट खेळणारा बाजा स्पोर्ट्स कोटातून टाटा स्टीलमध्ये नोकरीस राहिला. उंच, रुबाबदार शर्टावर एकही सुरकुती न चालणारा, चकाचक पॉलिश केलेले लेदर शूज घालणारा माझा काका. त्याच्या माझ्या वयात अठरा एक वर्षांच अंतर असेल, मी शाळेत जायला लागले आणि तो कमवायला. प्रत्येकाच्याच आयुष्यात फ्लॅश मेमरीज असतात, अशा आठवणी ज्या कधीही कुठेही पटकन डोळ्यांसमोर उभ्या रहातात आणि मनाला सुखावून जातात आणि त्या बहुधा आपल्या एखाद्या जवळच्या मित्र मैत्रीणी सोबतच्याच असतात. माझ्याकरता म्हणाल तर माझ्या बहुतांश फ्लॅश मेमरीज आहेत माझ्या आयुष्यातील पहिले अनुभव. बाजा घेऊन आलेला सिल्वर फॉईलमध्ये गुंडाळलेली पहिली चिकन तंदुरी पाहून माझी गळलेली लाळ, उडपी हॉटेलात बाजाने मागवलेला लांबसडक पेपर डोसा पहाताना माझी विस्फारलेली नजर, फॅशन स्ट्रिटवर बाजाच्या बाईकवर फिरत केलेली पहिल्या जीन्स पॅट्सची शॉपिंग, आजीला सकाळी शेजारच्या ईराणी हॉटेलात चहा पाजून आणतो सांगून, टॅक्सीने थेट चर्चगेट गाठून, गेट-वे-ऑफ-इंडियाला बाजाने घडवलेली पहिली बोट राईड. हे अनुभव मी पुनःपुन्हा घेतले असतील पण कधीच नंतर त्याच्या फ्लॅश मेमरीज नाही झाल्या.

सी.ए. झाले आणि चार दिवसांकरता हैद्राबादला जाव लागलं. त्यावेळी मोबाइल फोनचं बिलकुल प्रस्थ नव्हतं. जेव्हा ऑफिसने दिलेल्या बंगल्यात एकट राहायची वेळ आली तव्हा मुंबई उपनगरात फ्लॅट मध्ये वाढलेल्या मला घाम फुटणं स्वाभाविकच होतं. जेव्हा तिथल्या केअर टेकर ने सांगितल 'मॅडम आपके लिए फोन है' तेव्हा तिथला नंबर स्वतःलाही माहित नसणाऱ्या माझं आणखीनच धाबे दणाणले. भित-भितच फोनचा रिसिव्हर उचलला आणि पलिकडून आवाज आला 'काय कस वाटतय हैद्राबाद, बिनधास्त रहा शॉपिंग करता पैसे कमी पडले तर

मी हैद्राबादला एक दोन ओळखी काढल्यायत, व्यवस्था होईल. उद्या पुन्हा फोन करेन-आमच्या मुंबई ऑफिसहून त्याने हैद्राबादचा नंबर मिळवून फोन केला होता. मी निर्धास्त झाले. कारण तिथेही तो होता माझ्यासोबत.

पण माझा बाजा गेला, खूप लवकर जेवढं सहजपणे आयुष्याच्या कित्येक टप्प्यांवर त्याच असणं अनुभवत तेवढ्याच प्रकर्षाने त्याच नसणं जाणवतं आणि माझी नजर आजही मित्र-मैत्रिणींच्या गोतावळ्यात माझा बाजा शोधते!

Indian cricket

Cricket is fun,
When India scores runs.

When Kohli hits a six,
Bangladesh is in a fix.

When Hardik hits a four,
Everyone wants to know the score.

When Bumrah takes a wicket,
Everyone loves cricket.

When Rohit gets out,
Everyone shouts.

When Dhoni takes a catch,
India wins the match.

Samarth Bhatambrekar

हर फुलाचे

गिरीश शिरशाळकर

हर फुलाचे रंग न्यारे
त-हत-हेचे चांगले
श्रुन् कुणाचे गंध प्यारे
एकमेका वाटले ।१।

तो फुलांचा गुच्छ सुंदर
पाहुनी मन भारले
पाकळ्या मिटल्या कुणाच्या
त्यातही मन रंगले ।१।

फुल निवडावे करै
जर द्यावयाचे वाटले
जागच्या जागीच शोभे
फुल मोठे शानुले ।२।

बहरले श्वाकाश जेव्हा
तारकांचे पाहिले
नक्षत्रांचे गुच्छ होते
जागजागी विखुरले ।३।

धूव होते त्यात कोणी
तेज ज्यांचे वाहिले
धूव काही त्यात श्राणिक
लपलेले पाहिले ।४।

उमलती शुकती फुले ही
हार ज्यांचे वाहिले
नित्य लागे हार ताजा
निर्माल्य जाई फेकिले ।५।

विविधतेच्या रंगगंधी
विश्व शारे दाटले
एक तोची टिकणाश
क्षणिक बाकी राहिले ।६।

मैत्री @ City Pride

रागिणी रावळीया

मम्माचा परत पोहोचल्याचा फोन आला, आणि मी आता एकटी पडले असे जाणवू लागले, डोळे डबडबले होते पण मम्माला कळू दयायचे नव्हते, कंठ दाटून येत होता पण मी स्वतःला सावरत सावरत बोलत होते, हृदयाचे ठोके एकटेपणाच्या विचारानेच कमी झाल्यासारखे वाटत होते. मम्माला थोडीजरी शंका मनात आली असती तरी काही खरे नव्हते. सगळ्यात मोठे चॅलेंज मी घेतले आहे असे मला वाटत होते. मी किती खंबीर आहे असा आव आणून मम्माला **Not to worry** असे धैर्य देत होते. इतके दिवस मम्माची कायम **sympathy** मिळवणारी मी, आज तिलाच धीर देतेय, हे मम्मासाठी फारच अभिमानास्पद होते. पण मला मात्र शिवधनुष्य पेलल्यासारखे वाटत होते. सीता स्वयंवरात रामाने शिवधनुष्य उचलले असे ऐकून आम्ही हसायचो, धनुष्यासारखे धनुष्य ते, त्यात काय विशेष? आणि तो ही उचलणारा अवतारी पुरुष... मग काही प्रश्न होता कां? भाई विषयच नाही.. अहो, भाषा बदलली ना... हम्म आता मध्ये मध्ये अशीच पुणेरी भाषा ऐकावी लागेल माझ्याकडून, तशीच शुध्द पुणेरी सुद्धा... असो... विषय शिवधनुष्याकडून इंद्रधनुष्याकडे कसा वळला काही कळलेच नाही. आकार धनुष्याचाच, म्हणजे एक सुरवातीचे आणि शेवटचे टोक एकाच सरळ रेषेत आणि मधला भाग फुगीर. अंतर वाढत जाऊन एका विशिष्ट मर्यादेनंतर अंतर पुन्हा कमी होत गेलेले. हो तसेच झाले होते काहीसे आयुष्याचे. कदाचित सर्वांचे असेच होत असेल, पण पाहण्याची दृष्टी तशी झाली होती.

आजही आठवतोय मला तो दिवस, मम्मी पप्पांची खूप आठवण येत होती रात्री, पण विचार करता करता कधी झोप लागली होती कळलेच नाही. तरीपण सकाळी ७ च्या अलार्मला बरोबर जाग आली. रविवार होता पण उशीरापर्यंत लोळत पडणे शक्यच नाही. कारण पप्पांची शिस्त म्हणजे सुट्टीच्याच दिवशी साफसफाई करणे शक्य असते. त्यामुळे कुठेही असलो तरी पप्पांची साफसफाई आणि तोपर्यंत होत असलेला मम्माचा **Brunch** नेहमीच लक्षात राहणारी गोष्ट आहे. शेवटी पुणेकर आणि उच्च मध्यमवर्गीय **NRI** च ना... तरी माझ्या जन्माआधी पासूनच मम्मी, पप्पा दुर्बईला **settle** झालेले. दोघेही नोकरी करत तारेवरची कसरत करत असत. माझ्यात

आणि आशिष मध्ये तसे ८ वर्षांचे अंतर. आम्हा दोघांना त्या दोघांनी कायम चांगलेच संस्कार दिले... हा नोकरीचा व्याप सांभाळून. पुण्यातल्या आजी, आजोबांना नेहमीच आमचे आप्रुप वाटत असे. आजी म्हणजे पप्पांची आई जाऊन आता ३-४ वर्षे लोटली आणि आजोबा काकाकडे बंगलोरला असतात. असे अनेक विचारांचे काहुर माजले होते. हातात कॉफीचा मग घेऊन निवांत बाल्कनीत बसण्याचा बेत आखला. पण पाहते तर काय?... बाल्कनीमध्ये वरच्या काकूंची केसांची गुंतवळ, त्यांच्या बाळाचा लंगोट आणि प्रचंड कचरा पाहुन बेत रद्द करून 'बाल्कनी साफ करणे' असे स्वच्छतेच्या अर्जेडामध्ये टाकून दिले. मला काही जास्त अनुभव नव्हता सोसायटीमधल्या लोकांचा. कारण हा माझा पहिलाच सुट्टीचा रविवार होता तिथला. लवकरच एका लांबच्या मावशीची मुलगी मला रूम/फ्लॉट पार्टनर म्हणून येणार होती. पटकन कॉफी संपवली आणि डस्टर आणि झाडू घेऊन साफ सफाईला लागले. छान अरजितसिंगचा अल्बम साथीला होताच...पण तेवढ्यात अरजितसिंगचा आवाज अजितकाकांच्या आवाजापुढे फिका पडला. घाबरून बाहेर येऊन पाहते तर काय पांढऱ्या स्वच्छ अजितकाकांच्या शर्टवर चिखलाच्या पाण्याच्या धारा... चौथ्या मजल्यावरच्या साटमआजी कुंड्यांना पाणी घालत होत्या आणि आसमंतात घुमेल अशा आवाजात अजितकाकांनी जबरदस्त गर्जना करून शिव्यांची लाखली वाहिली. अर्धा तास हे मनोरंजक नाटक चालू होते. गोडबोले काका सुध्दा अजितकाकांना समर्थन करीत लवकरच सोसायटीची मिटींग ठेवण्याचा आग्रह करीत होते. हे कुठे संपतय, तेवढ्यात ४-५ बाईकांवर ५-७ टवाळ मुलांची गँग भरघाव वेगात सोसायटीच्या गेटवर हजर झाली. आणि 'राजा, ए राजा' चले राजा लवकर, शो जाईल' अशा आरोळ्यात सोसायटीत हा दुसरा गोंधळ सुरू झाला. शेजारच्या कुलकर्णी काकांनी पटकन् खिडक्या लावून घेतल्या. त्यांची मुलगी चार दिवसांपूर्वीच **USA** वरून लहान बाळाला घेऊन आली होती. बाळाला आणि आईला अशा आरडाओरडा आणि गोंधळाची सवय नसावी. मी बाल्कनीतून हा सारा तमाशा पाहत होते. त्या गँगमधली मुले कधी मुलगी न पाहिल्यासारखी नजर रोखून माझ्याकडे पाहत होती. एकेकाचे डोळे फोडून हातात द्यावे असे झाले होते मला. काय त्यांचा

ONE STOP AUTO WORKSHOP..

Repairing & maintaining your vehicle is challenging. When you look for a balance between quality and affordability you cannot sacrifice one for the other. We believe customers deserve quality work, parts guarantee at the reasonable price.

We provide most of the Auto services under one roof thus saving time and money for our customers. Furthermore you will find our level of service on par with reputed workshop's but considerably cheaper.

ANY MAKE & MODEL..

With 25 year expertise in auto repairs, we can diagnose precisely & repair quickly...Any make & model of Asian, American or European origin Cars and 4x4 SUV's.

SERVICE'S OFFERED..

- > COMPUTER DIAGNOSTICS
- > AC, COMPLETE SERVICE & REPAIRS
- > BATTERY & ELECTRICAL REPAIRS
- > ACCIDENT BODY WORK, PAINT & GLASS
- > BRAKES
- > ENGINE AND GEAR REPAIRS
- > STARTER & STEERING REPAIRS
- > SHOCKS & SUSPENSION REPAIRS
- > RADIATOR COOLING SYSTEM
- > ENGINE OIL SERVICE MINOR 5K, 10K, 15K AND 50K & 100K MAJOR SERVICE.. IMPROVES FUEL EFFICIENCY & PREVENTS MISHAP, SERVICE CONSISTS...
 - Engine oil & filter change with 20 point health check
 - Filters: Oil, Air, Fuel & AC filter clean or replace.
 - Spark plugs, Drive belt replacement
 - Brakes: Inspected, cleaned, adjusted or replaced.
 - Essential fluids: Gear, clutch, brake, power steering oil and coolant free top-up or replacement.
 - Road test: To detect wear and tear of undercarriage suspension functioning, wheel balance etc.

WE MAKE IT CONVINIENT FOR YOU

**** COMPLEMENTRY PICK & DROP**

While you attend your office or spend good time with family, we will pick and drop your car after service.. SAME DAY DELIVERY.. how's that

**** Car pick & drop available in Al Quoz, Barsha, DMC, Al Sufouh, Jumeirah, TECOM & Umm Suqeim Other area's please confirm while booking service.**

For Booking please call: Mr. Ajay Naik 052 2998358, 055 5414039

अवतार...? अगदी पुण्याचे मवाली वाटत होते. खांद्यापर्यंत केस, डोळ्यांवरचा काळा चष्मा स्टायल मारत कपाळावर अडकवला होता. टवाळखोर सारे कट्ट्यावर बसून टाईमपास करत असावेत, त्यांना या आठवड्याभरात पाहिल्याचे आठवत नव्हते. सोसायटीमधील १५ फ्लॅटपैकी मोजकीच ३-४ घरांची माझी ओळख मम्मामने मला करून दिली होती. राजा हा कोणाचा कोण मला काहीच माहित नव्हते. मी आत निघून आले आणि माझ्या कामाला लागले.

संध्याकाळी एक अनोळखी फोन आला, घाबरतच घेतला, ईषाचा फोन होता, ओला कॅब करण्यासाठी पुणे स्टेशनहून कॉल करून सोसायटीचा पत्ता विचारत होती. ईषा म्हणजे माझ्याबरोबर रहायला येणारी रूम पार्टनर, लांबच्या मावशीची मुलगी. मला जरा हायसे वाटले, पण तिला यापूर्वी मी कधी पाहिले नव्हते, भेटलेही नव्हते. त्यामुळे १० मिनिटांच्या बोलण्यावरून अंदाज बांधणे तसे कठिणच होते. सुमारे ८ च्या सुमारास सोसायटीच्या गेट समोर ओला कॅब आली, आणि ईषा २ लगेज बॅग व १ हँड बॅग पाठीला सॅक लावून सोसायटीकडे वर पासून पाहत होती. मी बाल्कनीतून हे पाहताना तिला हात उंचावला आणि खाली येते असे सांगून तिला सामानासकट वर आणण्यासाठी खाली गेले. तेवढ्यात तिथे सकाळी पाहिलेली ४-५ टवाळखोर मुले सोसायटीच्या गार्डनच्या बाहेर झाडाखाली घोळक्यात उभी असलेली मी पाहिली. तशीच थेट ईषाजवळ गेले, तिला **welcome wish** करून तिचे सामान घ्यायला मदत केली आणि वर आले. पण त्या टवाळखोर मुलांच्या गॅंगमधला एक चेहरा खूप ओळखीचा असल्याचा भास झाला. साधारण दुबाईमधल्या तरुण अरबाबची जशी दाढी असते तशी छान शेष दिलेली दाढी असलेला हा तरुण बाकी मुलांपेक्षा उजळ आणि थोडा हटके वाटत होता. मी खाली गेले तेव्हा त्याची नजर पटकन माझ्याकडे रोखली होती म्हणजे **off course** माझी सुद्धा. असो दुसऱ्या दिवशीची कॉलेजची तयारी करेपर्यंत ईषा फ्रेश होऊन आली. तिला कॉफी दिली. सोसायटी आणि आजूबाजूच्या भागाची तिला माहिती दिली. तेवढ्यात तिचा आणि मावशीचा फोनही झाला. मी ही मावशीशी बोलले आणि **Don't worry** असा धीर दिला. ईषाला कॉफीने बरे वाटले पण भूक लागली होती, पण परत बाहेर जायची ताकद नसल्याने माझ्याकडे असलेल्या जवळच्या हॉटेलच्या फोन नंबरवर फोन करून जेवण मागवून घेतले. जेवण करून कधी झोप लागली ते कळलच नाही.

दुसऱ्या दिवशी मी नेहमीच्या वेळेला उठून, आवरून हलका नाष्टा, कॉफी घेऊन कॉलेजला जायला निघाले, आज ईषा घरीच आराम करणार होती. माझी नवीन **Activa 5G** काढून

हेल्मेट घालून सोसायटीतून बाहेर पडणार तेवढ्यात तो कालचा पाहिलेला टवाळखोर गॅंगमधला मुलगा वेगात माझ्यासमोर आला. आम्ही दोघांनी करकचून ब्रेक लावला म्हणून वाचलो, नाहीतर काही खरं नव्हतं. तेवढ्यात सिक्युरिटी गार्ड पळत पळत माझ्याकडे आला आणि मला **sorry sorry** म्हणत राहिला. मला उशीर होत होता म्हणून काहीच बोलले नाही सिक्युरिटीला. पण तोंडात अतिशय हळू आवाजात 'मूर्ख' असा शब्द त्या मुलाकडे पाहून बोलले. कदाचित हेल्मेटमुळे त्याला तेही कळले नसावे. मी निघाले अन् 'अव्या, अव्या...' अशा हाका ऐकू आल्या पण मी थांबले नाही. संध्याकाळी परत आले तेव्हा पण ही टवाळखोर गॅंग बाहेर स्वागताला उभीच, त्यांच्या त्या म्होरक्यासोबत. मी कानाडोळा केला, वर गेले, ईषाने कॉफी तयार केलेली, फ्रेश होऊन जरा कॉफी घेत घेत गप्पा मारल्या आणि खाली जेवायला जायचे आणि खानावळ **explore** करू असा बेत केला. परत खाली येऊन पाहतो तर गॅंग परत उभीच, ह्यांना घरे नाहित कां? असा विचार पण येऊन गेला. ईषाला मी याबद्दल काहिच बोलले नाही. पण हे आपले रोजचेच झाले होते. ते ही सलग ३-४ महिने, मी आले की 'ए अव्या, ए अव्या' अशा हाका ऐकू यायच्या, ३-४ महिने हा सपाटा चालू असताना अचानक २ दिवस मला कोणीच दिसले नाही. काय झाले काही कळले नाही, तिसऱ्या दिवशी मात्र सोसायटीमध्ये मनात चर्च होणारी बातमी आली. सोसायटीमधल्या पाटील काकूचा राजा दोन दिवसापासून डॅंग्यूच्या तापामुळे आजारी होता आणि तो ह्या आजारात सर्वांना सोडून गेला. सगळे हळहळ करत होते. ती बाहेर बसणारी गॅंग त्याचेच मित्र होते. खूपच दुःखद बातमी होती ती. मी आणि ईषा पाटील काकूचे सांत्वन करायला गेलो आणि लगेचच भेटून परत आलो. त्याचे दिवस आणि सोसायटीमधले हे वातावरण निवळेपर्यंत मित्रमंडळीची वर्दळ चालूच होती. पावसाळा खूपच प्रमाणात जाणवत होता, रस्त्यावर दुथडी भरून गटारे वाहत होती, अस्वच्छता वाढली होती, रोगांचे प्रमाण नक्कीच वाढले असणार याची जाणीव झाली होती, आम्ही दोघी याबाबत पूर्ण काळजी घेत होते.

सोसायटी गेटबाहेर किंवा गार्डन बाहेर बसणारी ही गॅंग आता गल्लीच्या कॉर्नरवर अड्डा करून बसू लागली. गॅंगमधल्या मुलांची संख्या रोडावल्यासारखी वाटत होती. येता-जाता न चुकता त्याची अन् माझी नजरानजर होत असे, एक दिवस अचानक तो माझ्या कॉलेजमध्ये मला पाहिल्यासारखे वाटले. पण तो भास नसून आता कायमच तो मला कॉलेजमध्ये दिसू लागला. एक दिवस अचानक त्याने धाडस करून मला फ्रेंडशीप मागितली आणि मी **accept** केली. मला काय झाले होते कळलेच नाही. मी त्याला कसे हो म्हणाले? त्याच्याबद्दल

WITH BEST COMPLIMENTS
FROM

**Middle East's leading distributor
and marketer of chemicals.**

www.rchemie.com

काही माहित नसताना...हळूहळू त्याचे माझ्याशी बोलण्याचे धाडस वाढले, एक दिवस कॉलेज कॅम्पमध्ये बसून कॉफी पित तो ही उच्चशिक्षित असून बरोजगार असल्याची कबुली दिली. आता मला त्याच्याबद्दल आदर वाटू लागला... माझ्याकडून फ्रेंडशीप निभावेल अशाच गप्पा होत होत्या, पण त्याचे मन फ्रेंडशीप कडून लवशीप कडे वळताना मी पाहत होते.

मम्मी पप्पांचा नियमित फोन चालू होता. जुलै-ऑगस्टच्या दुर्दैव स्कूल व्हेकेशनला मम्मी आणि आशिष महिनाभर आले. पप्पा १० दिवस राहून लगेचच निघून गेले. तेव्हा मात्र आम्ही भेटणे टाळून फोनवर बोलत असू. मम्मी व पप्पांनाही पुण्यातल्या अस्वच्छता, बेशिस्त रहदारी, अर्धवट लटकलेली सरकारी कामे याचा वैताग आला होता. रोज त्याबाबत चर्चा घरी रंगत असे. आता माझ्या आणि त्याच्या बोलण्यातही या गोष्टींचा उल्लेख सतत येऊ लागला. मी अगदी hyper होऊन पुण्यात सुधारणा झाली पाहिजे असे ठामपणे बोलू लागले. आणि गल्लो-गल्ली कटट्यावर उभ्या असणाऱ्या मुलांना रोजगार मिळाला तर बरीच कामे होतील यावर पण रोज चर्चासत्र होऊ लागली.

खरंच, आपण ज्याच्यावर मनापासून प्रेम करतो; त्याच्यासाठी काहीही करण्याची तयारी आपोआपच होते, आज माझ्याबाबतीत असेच काही घडले. मम्मा आणि आशिषला सोडून मी एअरपोर्टवरून घरी येत असताना 'challenge Accepted' अशी एक कोऱ्या पानाची चीट माझ्या Activa वर मी पाहिली. जवळ जाऊन ती घेतली आणि घडी घालून सॅकमध्ये ठेवली. दुसऱ्या दिवशी सकाळी सोसायटी, गल्लीबोळ, रस्ते स्वच्छ दिसून अंतरा अंतरावर 'स्वच्छता राखा' 'keep clean' चे बोर्ड दिसू लागले, अगदी लिफ्ट आणि जिऱ्यातसुद्धा.

एका सिक्युरिटी गार्ड ऐवजी दोघे गार्ड गेटच्या आत-बाहेर अशी ड्यूटी करताना दिसले. ईषाकडूनही कौतुकाचा वर्षाव होत होता. पण हे सर्व कोणी केले असेल याची कल्पना नव्हती. मला मात्र चाहूल लागली होती. दोन दिवसानंतरही हा उपक्रम चालूच होता व अवनीश मला भेटायला कॉलेजवर आला. अहो अवनीश म्हणजे तोच तो...अव्या. मला म्हणतो कसा...''मग काय अन्विता सरदेसाई मॅडम, वाटतोय का बदल?'' मी काय म्हणणार...मी 'हो' म्हणाले, हसले आणि ''हा बदल सोसायटी, गल्ली पुरता होऊन चलणार नाही, संपूर्ण पुणे बदलून टाकण्याची ताकद तुमच्या सारख्या युवांमध्ये आहे. मनावर घेतले पाहिजे.''असे म्हणाले तेवढ्यात त्याने मी ही युवाच असल्याची जाणीव कुत्सितपणे टोमणे (पुणेरी) मारत केली. मग मी ही Acceptance दिला आणि

कामाला लागू असे म्हणाले, आणि म्हणता म्हणता, बघता बघता, We Are "City Pride @ Pune" नावाची संघटना सुरु केली. आमचे युवा सभासद, कार्यकर्ते झपाट्याने वाढत गेले. अनेक भागातल्या नगरसेवकांची मिटिंग करून अवनीश एक एक संकल्प राबवू लागला. कामे मार्गी लावण्याचा एक सपाटाच लावला. अवनीशला बरेच sponserer मिळून चांगल्याच ओळखी होऊ लागल्या. ध्येयापर्यंत पोहोचण्याची त्याची तडफड आणि तळमळ त्याच्या कष्टातून दिसत होती.

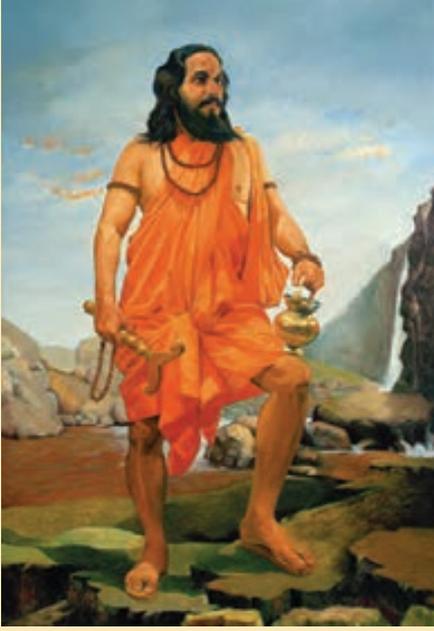
एक दिवस त्याच्या सत्काराचा दिवस ठरला, पुणे महानगरपालिकेमध्ये महापौरांच्या हस्ते युवा पुरस्कार अवनीश आणि त्याच्या मित्रमंडळींनी घेतला. भाषण केले, आणि भाषणात माझा उल्लेख करण्याची संधी त्याने सोडली नाही. सर्व गुपने "We are City Pride @ Pune" नावाने मोठी आरोळी ठोकली. अभिमानाने छाती फुलून आली.

आता माझे पुण्यातले शिक्षण संपवून MS. साठी, उच्चशिक्षणासाठी US ला जायची तयारी सुरु झाली. अवनीश भेटले, सर्व काही प्लॅनिंग त्याला सांगितले, तो नाराज वाटत होता, पण आपली मैत्री ही कायम रहाणार असल्याची ग्वाही मी त्याला डोळ्याच्या कडा ओल्या होऊन दिली. त्यालाही त्याची जाणीव झाली आणि पटले. कसा हा आयुष्याचा प्रवास... कुठून कुठे नेऊन काय घडवणारा....? अजबच. आणि आमची ही मैत्री पण अजबच...

'FRIENDSHIP'

Jui Milind Kanetkar

Friendship is an unwavering string
Rather more precious than anything
It grows stronger everyday
Evergreen and pure all the way
Nothing would trouble you ever again
Destined you are only for gain
Sorrows and agony will be shared
Happiness will conquer over despair
It dwells forever in your heart
Protect it from tearing apart

दासबोध अभ्यास वर्ग, दुबई तर्फे दिपावलीच्या हार्दिक शुभेच्छा

संपर्क - 0५0 ६२६५९0३

।। श्री राम जयराम जय जय राम ।।

SINCE 1926
KUBAL
PICKLE • SPICES • PAPAD • HING
shhujikubal@gmail.com | +91 9820041337
www.ktkubal.com

**Signature
Pickle & Spices
of India**

Kubal Pickle & Spices is an all-natural food-product that is guaranteed fresh. Our Product is of the highest quality and will be a delightful addition to any meal. Whether you're looking for traditional Indian Pickle & Spices to create an exotic dinner, or simply wanting to indulge your nostalgia and make a dinner with all of the familiar flavour of home, KUBAL House of Pickles & Spices has the all ingredients you need!

Now in Dubai

Kubal Products Now Available in Dubai!
Contact: Prachi Sawant +97150 1946 825

40+ Products in stock
Delivery option for orders

Weaving Stories

Vallari Gupte

Weaving stories day in and day out. Some are true. Some are embellished. No story is a story without a certain level of storytelling flair to it.

As Tyrion Lannister famously said in the Game of Thrones finale, "What we have in common are stories. Stories bring us together."

Be it a success story. Be it a cautionary tale of failure. Sharing stories is what keeps the human race going. Learning from our ancestors. Learning from our friends.

Looking at our friends' stories on Instagram and Facebook. Feeling that inexplicably human pang of jealousy, or sentiment of healthy aspiration.

This longing for another world. A pining for a different story for ourselves than the one that is unfolding right in front of us is what keeps us going.

Because something better is just around the corner. Your story is not yet over. This is just one of the chapters. Just turn the page and you can start as a brand new character.

In the labyrinth of weaving other people's stories and learning how to make those interesting, somewhere along the way, I've forgotten my own story. Some of the characters in my book have fallen off the pages. And I don't know how to retrace my tracks and bring them back.

Because now the one writing their story has changed. The girl who knew their dialogues like an actress in a play. The woman is now forgetting their lines in the rush to learn new ones for the new roles that she yearns to play.

Where is my story? How is my chapter going to unfold? Am I the protagonist here? Can it be that at the end of my story, I no longer recognize the people around me? They say dementia hits you in old age. But what if it is just another name for a condition when people cease to recognize you!

Everyone is so caught up in their bubbles. That the time to build a human connection is nowhere to be found. In a world where we are all afraid of getting hurt. Being vulnerable is the last thing on anyone's mind.

The clock ticks away and life grabs us by our wrist. When sipping on the evening cup of chaai and holding a phone in hand--don't you find yourself turning around and searching for that friend who always shared the sunset with you?

CONSTRONET

Homes, Landscapes, Buildings, Interiors

Sachin Sudhakar Gupte

Cell : 88888 67775

Mail:sachin.constronet@gmail.com

“Asmita” Pl No 21, Swapnamandir

Soc. Nr New Karnataka High

School Erandwane Pune 38

“We interpret your ideas of homes on ground”

Based in Pune and working in Maharashtra and Gujrath, we are civil contractors. With building industrial and special purpose engineering buildings, we are known for building farmhouses & Bungalows in any material from Bamboo to Natural stones.

Quality assurance, Good Transparent services and timely delivery are plus points we are known for.

We will be glad to offer our construction services to all .

www.constronet.com

मैत्री...स्वतःची स्वतःशीच

श्वेता घालवाडकर

मैत्री ही नेहेमी फक्त दोन व्यक्तींमध्येच नसते....ती निसर्गाबरोबर असू शकते, पक्ष्यांबरोबर असू शकते, पावसाशी असू शकते, गावाशी किंवा पुस्तकांशीही असू शकते. जिथे जिथे आपण बोलून अथवा न बोलूनही व्यक्त होवू शकतो ते आपले मैत्र!!
मग ही मैत्री स्वतःची स्वतःशीच का नसावी.... ?

नात्यांचे अनेक पदर जीवनात असतात. रक्ताची नाती तर जन्मापासून

ह्यातभर सोबत करतात. मानवी जीवनाच्या दीर्घ वाटचालीत नवनवीन आव्हानांना तोंड घ्यायला आणि समृद्धतेच्या काळात त्या समृद्धीचा आस्वाद घ्यायला मैत्रीचे नाते हवेच असते. आयुष्यात असंख्य लोक जीवनातल्या प्रत्येक टप्प्यावर भेटत असतात. त्यातील अनेकांशी ताटातूटही होते. पण जीवनाच्या अखेरच्या क्षणापर्यंत साथ देणार असतो आपण स्वतःच स्वतःला. मग आव्हानांना तोंड देताना किंवा समृद्धीचा आस्वाद घेताना नसतील मैत्र आपल्याबरोबर **तर का बनू नये स्वतःच स्वतःचे मित्र.... ?**

मैत्री ही कोणत्याही प्रकारची असली तरी जीवनात मैत्री असणे हे फार महत्त्वाचे असते. काही वेळा सुखदुःखाच्या काही घटना आपण फक्त आणि फक्त मित्रांसोबतच व्यक्त करू शकतो. पण प्रत्येक वेळेला असे घडतेच असे नाही. आपल्या मनातील गोष्टी अनोळखी व्यक्तीस सांगून मन हलके होईल.... पण समस्या संपणार आहे का..? एखाद्या गोष्टीचा त्रास झाला, एकटे पडलो तर नव्या उमेदीचा शोध घेण्याऐवजी आपण मान टाकायला खांदा हुडकत राहतो आणि कोणाचा तरी आधार घेण्याचा मार्ग शोधत राहतो..... पण तो आधार खरच तुमची काठी बनेल का...? कुणीतरी म्हटले आहे.... "काही लोक रडून ऐकतात आणि हसून जगाला सांगतात." मग वेळीच शहाणपणा बरा नाही का!! **मग अशावेळेस का बनू नये स्वतःच स्वतःचे मित्र..... ?**

संपूर्ण जगाने तुमच्यावर प्रेम करावे, कौतुक करावे अशी तुमची इच्छा असेल तर त्यासाठी सर्वात आधी तुम्ही स्वतःवर प्रेम करणे आवश्यक आहे. संत कबीर दास म्हणतात,

**“कस्तुरी कुंडल बसै, मृग ढूंडे वन माही
ऐसे घट घट राम है, दुनिया देखे नाही”**

म्हणजे ज्याप्रमाणे हरीण त्याच्या नाभिमध्ये असणाऱ्या कस्तुरीचा शोध संपूर्ण जंगलात घेत असते पण कधी स्वतःमध्ये पाहण्याचा प्रयत्नही करत नाही. तसेच काहीसे आपल्या बाबतीतही नाही का..? जसजसे तुम्ही स्वतःवर प्रेम आणि विश्वास करायला शिकाल तसतसे जीवनात सकारात्मकता येईल. गोष्टींकडे पाहण्याचा दृष्टिकोन बदलेल. **असे असताना का बनू नये स्वतःच स्वतःचे मित्र.... ?**

स्वतःशीच मैत्री असणे म्हणजे आत्मकेंद्री, स्वार्थी, एकलकोंडे असणे मुळीच नव्हे, तर आपल्याला अमर्याद प्रेम करण्याची क्षमता देणारी ही मैत्री आहे. आपण आपल्याशीच मैत्री केली की, जगातल्या कोणत्याही माणसाशी मैत्री करणे सहज सोपे होवून जाते. मंगेश पाडगावकरांची एक सुंदर कविता आहे. ते म्हणतात, "सांगा कंस जगायचं, कण्हत कण्हत की गाणं म्हणत".

थोडक्यात काय, प्रत्येक माणसाचा जीवनाकडे पाहण्याचा दृष्टिकोन वेगवेगळा असतो. त्यांच्याच कवितेची आणखी एक सुंदर ओळ आहे, "पाखरू होवून पाखराशी बोलायचं". पण पाखराशी बोलायला प्रथम पाखरू व्हायला पाहिजे ना!! तसेच दुसऱ्यावर प्रेम करण्यासाठी स्वतःवर प्रेम करायला शिकले पाहिजे ना!! **त्यासाठीच का बनू नये स्वतःच स्वतःचे मित्र..... ?**

ही स्वतःशी असणारी मैत्री अमर्याद आहे, शाश्वत आहे, स्वतःशी

प्रामाणिक रहायला शिकवणारी आहे, आत्मविश्वास वाढविणारी आहे. आयुष्य साचलेले डबके न होता, अथांग समुद्रासारखे होते. अपेक्षाभंग, नैराश्य, एकटेपणा ह्या नकारात्मक गोष्टी मनाच्या आसपासही फिरकत नाहीत. मनावरचे जोखड झुगारून आपण मुक्तपणे जगू शकतो. स्वतःशी केलेल्या मैत्रीचा मनात एक वेगळाच कप्पा असतो... आपल्याला अंतर्बाह्य सच्चा ठेवणारा. तो आवाज असतो, आपल्याला या जन्मावर शतदा प्रेम करायला शिकविणारा. **असे असताना का बनू नये स्वतःच स्वतःचे मित्र.... ?**

इतरांशी असणारी मैत्री जपण्यासाठी आपण जसे कष्ट घेत असतो, तसेच प्रयत्न आपण आपल्या आतल्या सख्याशी असणारी मैत्री जपण्यासाठी केले तर फेसबुकवरील हजारोंच्या फ्रेंडलिस्टची गरजच भासणार नाही. म्हणूनच म्हणावेसे वाटते,

“कभी खुद से भी दोस्ती करके देखो जनाब!!!”

जिंदगी मस्तीत पण
शिस्तीत जगायची.
टेन्शन घ्यायचच नाही...
फक्त स्वतःशी प्रामाणिक
राहून जगायचं.....

मैत्री

कांचन मिलिंद देशमुख

नाही शब्दांचा ताण
नाही वेळेचे भान
नाही काळाचे माप
नाही डोक्याला ताप
नाही क्षपेक्षांचं श्रोडं
नाही मत्सरचं बोजं
नाही पैश्याचे माप
नाही जातीचा शाप
मैत्री करते क्षी
कृष्ण शुदामा जशी

EMCON LLC

APPROVED BY
DUBAI
MUNICIPALITY

EMIRATES CONCRETE PRODUCTS

The One That Stands Out From The Rest

MANUFACTURERS AND SUPPLIERS OF

- HOLLOW / SOLID / HOURDI BLOCKS
- HORIZONTAL HOLLOW BLOCKS
- PUMICE/PERLITE. LIGHT WEIGHT BLOCKS
- THERMAL BLOCKS
- U-BLOCKS

THERMO-PLUS

ENERGY SAVING MASONRY UNIT

An ISO-Plus Technology

ISO-9002 REGISTERED FIRM

DUBAI MUNICIPALITY
TECHNICAL APPROVAL
NO.: 2003-003

P.O. Box 62942, Dubai - U.A.E.
E: infouae@emcongcc.com
W: www.emcongcc.com

Tel: 3473400, Fax: 3473402

कॅलॅवेरस

चाहूल चारुदत्त मळेकर

"Why this Calaveras, Calaveras big, big Tree!"

नेवाडा आणि कॅलिफोर्नियाच्या सीमेलगत वसलेल्या कॅलॅवेरस बिग ट्री स्टेट पार्कमध्ये (Calaveras Big Tree State park) कॅम्पिंग करायचा प्लॅन आमच्या उत्साही मित्रांनी ठरविला आणि डोक्यात "कोलावरी, डी" च्या तालावर कधीही न पाहिलेल्या महावृक्षांची रांग उगीचच फेर धरून नाचायला लागली. मनात म्हटले, महाकाय झाडे म्हणजे... असतील पाच-सहा माणशी उंचीची आणि दोन-चार हात घेराचा बुंधा असलेली. पण त्या जंगलात रात्रीचा मिट्ट काळोख असतो आणि अस्वलांची जन्म आणि कर्मभूमी असलेला प्रदेश असल्यामुळे साहजिकपणेच अस्वलांचा वावर सर्वत्र असतो हे ऐकून थोडीशी भीती वाटलीच पण त्यामुळे जायची ओढही तेव्हाच वाढली.

धडाधड ऐकमेकांना फोन आणि वॉट्स - अॅप् संदेश सुरु झाले. दोन रात्री, तीन दिवस कॅलॅवेरसच्या जंगलात रहायचे असा प्लॅन ठरला.

तंबू, रात्री झोपण्यासाठी sleeping bags, उबदार कपडे, कंदिल, जेवणाचे सामान, तेल, मीठ, मसाले, फळे, कांदा, टॉमॅटो, Barbeque करायला चिकन आणि मासळी, विचारू नका...ही भली मोठी यादी तयार झाली कामाचे वाटपही झाले.

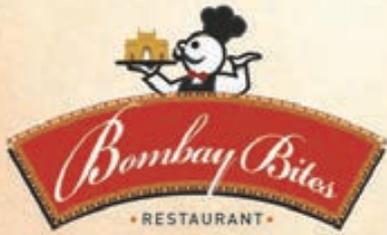
नेवाडा राज्याच्या पश्चिमेला कॅलॅवेरस काउंटीमध्ये हे पार्क वसलेले आहे. अति दूर आणि दुर्गम अश्या ह्या जंगलाचा शोध १८५२ साली एका अमेरिकन प्रवाशाला लागला. ह्या जंगलाचे उत्तर (North grove) आणि दक्षिण (South Grove) असे दोन भाग आहेत. स्थानिक लोकांच्या प्रयत्नांमुळे १९३१ साली उत्तर भाग राष्ट्रीय उद्यान म्हणून घोषित झाला. परंतु दक्षिण भाग विकत घेण्यासाठी कॅलिफोर्निया राज्याला खाजगी मालकाबरोबर खूप वाटाघाटी कराव्या लागल्या त्यामुळे दक्षिण भागाचे राष्ट्रीय उद्यानात सामिलीकरण व्हायला १९५४ साल उजाडावे लागले. तर असे हे पार्क तब्बल ४६०० फूट उंचीवर वसलेले आहे.

दुपारच्या शहरी ट्रॅफिकमधून वाट काढत आमच्या गाड्या नेवाडाच्या वाटेवर लागल्या. आजूबाजूची बैठी घरे, गवताची कुरणे, छोटी झाडे, लांब पळणारे रस्ते... "Big Tree Park" ची चाहुलसुद्धा कुठे लागत नव्हती. आजूबाजूला कुठे सपाट

शेते तर कधी द्राक्षाचे मळे दिसत होते. पण आमच्या गाड्या एका वेगळ्याच ओढीने पळत होत्या कारण आम्हाला आता वेध लागले होते महाकाय वृक्षांचे!

उन्हे उतरणीला लागली तरीही सूर्यमहाराजांचे तेज काही कमी झाले नव्हते. आमच्या गाड्या अलगद नेवाडा राज्याच्या सीमेवरून धावू लागल्या. आता डोंगरांची वळणे सुरु झाली मध्ये मध्ये येणाऱ्या- डोंगरांमुळे ऊन आणि सावलीचा मजेदार लपंडाव सुरु झाला. आणि एकदम जाणवले की झाडांच्या सावल्या आता लांब झाल्या आहेत. गाडीच्या काचेतून बाहेर बघितले आणि "दर्शन मात्रे मन" अचंबित होऊन गेले. उंच सूचिपर्णी वृक्ष आम्हाला सलाम देत गाडीच्या मागे पळत

SPECIALITY IN
**AUTHENTIC
MAHARASHTRIAN
FOOOOOOD**

VADA PAV · MISAL PAV · SABUDANA VADA · ONION POHA

Happy Diwali

We take PARTY orders!
CALL US NOW!

BANK STREET, ATRIUM CENTER
04 355 6363 / 04 355 6333

BRIGHT FORTUNE

“RECRUITMENT # TRAINING

UAE # INDIA”

Wishes you

Happy & Prosperous Diwali

“Building Fortunes Together”

+971-4-2940949

www.brightfortune.co

होते. पण हे महाकाय वृक्ष?... छे ss छे ss मन मानायला तयार नव्हते.

मजल दरमजल करीत कॅलॅवेरस पार्कच्या प्रवेशद्वारापर्यंत पोहोचलो तेव्हा उन्हे उतरणीला लागली होती. प्रवेशद्वारावर वनाधिकाऱ्यांचे (Ranger) दोन मजली लाकडी ऑफिस आणि तिकिट घर होते. लाकडांच्या जंगलात लाकडी तिकिट घर बेमालूम मिसळून गेले होते. वनाधिकाऱ्यांनी सर्व माहिती पत्रके हातात दिली. आदल्या आठवड्यामध्ये कॅम्पिंग साईट्सच्या आसपास अस्वलांचा वावर जास्त आढळल्यामुळे "काळजी घ्यावी" हा सल्लाही द्यायला ते विसरले नाहीत. अस्वलांना आपण त्रास दिला नाही तर ते आपल्या वाटेला येत नाहीत, पण बछडे बरोबर असलेल्या आई अस्वलांपासून अति दूर रहाणे सर्वात उत्तम. भोंग्याचा आवाज अथवा भांड्यांचा ठणठणाट

ऐकून अस्वले दूर पळून जातात. सगळ्या सूचनांची मनात नोंद घेतली तरीही पोटात भीतीने एक छोट्यासा खड्डा पडलाच!

प्रवेशद्वाराच्या आतून जंगलात प्रवेश करताचक्षणी भव्य, उंच, महाकाय सूचिपर्णी वृक्षांचे दर्शन झाले. उंच झाडांची परिभाषा बदलून टाकणारे महावृक्ष ! झाडांच्या माथ्याकडे बघताना डोक्यावरची टोपी पडलीच पाहिजे ! आणि यात कोठेही अतिशयोक्ती नाही! ह्याच साठी केला होता अट्टाहास!

उतरणीची उन्हे आपल्या उत्तुंग माथ्यावर दिमाखाने झळकवत हे महावृक्ष उभे होते. इथे, तिथे, पुढे, मागे, सर्वत्र, किती एक वर्षे, किती पावसाळे, किती उन्हाळे, आज मी त्यांच्यासमोर उभी माझ्या पूर्वी कित्येक आश्चर्यचकित डोळे आणि माझ्या नंतर अगणित पिढ्या बघतील असा हा चमत्कार!

आता काळोख दाटून यायला लागला. जणू डोंगरांमुळे सूर्यालाही मावळतीचे वेध लवकर लागायला लागले. अंधार गाठायच्या आत कॅम्पिंग साइटवर पोहोचायला हवे. GPS चे सिग्नल मिळणे आता केवळ अशक्य होते. नकाशात बघून कॅम्प साइटला पोहोचायला अजून अर्धा तास लागला.

अत्यंत उत्तम सोय असलेली ही कॅम्प साईट! निसर्गाच्या कुशीत तरीही आपल्या मूलभूत गरजा उत्तम रित्या भागवणारी झाडांच्या अंधे-मधे मोकळ्या जागा करून त्यात कॅम्पिंगसाठी सोय केलेली असते. एका ठिकाणी केवळ १०-१२ कॅम्पसुचा समूह असतो. थंडी जाळण्यासाठी, शेकोटीची सोय असते. जवळच झाडाखाली पाण्याचा नळ असतो.

खिले ठोकून, दोऱ्या आवळून नायलॉनचे तंबू उभारायला खूप मजा आली. "साथी हाथ बढाना" च्या तालावर आमचे दोन तंबू उभे राहिले. त्यात हलक्या गाद्या, sleeping bags आणि ब्लॅकॅटस् पसरली. रात्रीच्या मिट्ट काळोखाशी सामना करण्यासाठी कंदिल आणि टॉर्च उशाजवळ ठेवला गेला. मच्छर, किडे जाऊ नयेत म्हणून तंबूचे पडदे ओढून बंद केले गेले. पूर्वीच्या काळी आदिमानव ही असाच रहात असेल ना ?

तोपर्यंत दुसऱ्या चमूने झाडाखाली स्टोव्ह चालू करून रात्रीच्या जेवणाची तयारी सुरू केली. बेत होता मासळी फ्राय आणि कांदा बटाट्याचा रस्सा! दिवसभराच्या प्रवासाचा शीण, रात्रीची थंड बोचरी हवा, मिट्ट काळोखाला छेद देणारी धगधगणारी शेकोटी, जेवणाचा पसरलेला खरपूस सुवास आणि हव्या हव्याश्या माणसांची संगत. स्वर्गाची व्याख्या थोडी बदलून बघेन म्हटले!

नजरेच्या आवाक्यात, तरीही दूर दिसणाऱ्या इतर तंबूमधूनही धगधगणाऱ्या शेकोटीचा प्रकाश अंधार भेदून जात होता. महाकाय वृक्षांच्या काळ्या आकृत्या शेकोटीच्या प्रकाशात वाकुल्या दाखवत होत्या. अस्वले जवळ कुठेतरी असू शकतील अशी भितीही वाटत होती. पण संगती मित्रांचा वावर असल्यामुळे आमचा आवेश मात्र "शूर आम्ही सरदार आम्हाला काय कुणाची भीती" असा होता!

पोट तुडुंब भरले. जेवणाच्या सामानाची आता आवरा आवर

CORE PRODUCTS

FLATS

- Mild & High Tensile Plates
- High Strength & Low Alloy Steel (HSLA)
- Structural Offshore Qualities
- Shipbuilding Grades
- Abrasion Resistant / Armor / Ballistic Plates
- Galvanized, Alu Zinc and Stainless Sheets & Coils
- Pre-Painted GI / A.Z. / AL Coils
- Cold Rolled Coils & Sheets
- Aluminium & Stainless Steel

LONGS

- Wide Flange Beams & Columns (IUB, UC, HEA, HEB, IPE, W, JIS)
- Channels (Taper & Parallel)
- Angles (Equal, Unequal & Inverted)
- Flat, Square & Round Bars
- Bulb Flats
- Sheet Piles
- Reinforcement Bars and Wire Rods
- G.I. & Self Colour Gratings
- Mild Steel and Stainless

TUBULARS

- Seamless Pipes
- ERW Pipes
- Hollow Sections (Circular, Rectangular & Square)

VALUE ADDED STEEL PRODUCTS

- Profiled Roofing Sheets
- Sandwich Panels
- ZSC Purline
- Perforated Sheets
- Decking Sheets

At the Core is Steel
Supplied with the pride of 50 years by DBMSC

KEY SECTORS

CONSTRUCTION & ONSHORE

- Petrochemical Complexes
- Steel, Power & Aluminium Plants
- Oil Refineries
- Airport Terminals & Hangars
- Kitchen Equipment
- Manufacturing Industries
- Railway/Metro Stations
- Bridges & Tunnels
- High Rise Towers

OFFSHORE

- Fixed Platforms
- Jack Up Rigs
- Tension Leg Platforms
- Semi-Submersibles

OIL & GAS

- Exploration & Production of Oil & Gas (Oil Wells, Gas Wells & Pipelines)

MARINE

- Shipbuilding & Repairs
- FPSO Conversion

DBMSC
STEEL

+971 4 810 1111

www.dbmscsteel.ae

Since 1970

करायला हवी. रेंजरने सकत सूचना दिल्याप्रमाणे खाण्या-पिण्याचे पदार्थ बाहेर राहू देणे धोक्याचे होते.

कॅम्पिंगच्या जागेलगतच मोठी लोखंडी ट्रंकसमान कपाटे दिलेली असतात ज्यात खाण्याचे सामान, टूथपेस्ट, अत्तर, साबण असे सर्व वासाचे सामान आत ठेवून लॉक करायचे असते. अस्वलांनी गाड्यांच्या काचा फोडून आतल्या खायच्या सामानावर हल्ला केल्याच्या बऱ्याच घटना घडलेल्या आहेत म्हणून ही सावधगिरी. ह्याच रस्त्यावरून काल अस्वल आणि दोन बछड्यांना रमत गमत जाताना बघितल्याचे आमच्या शेजारच्या तंबू मित्रांनी सांगितल्यावर तर आमची धडकीच भरली.

जेवणाची आवराआवर झाली. लोखंडी पेट्यात खाण्याचे सामान भरून त्या लॉक केल्या गेल्या. उंच उंच सावळ्या सूचिपर्णी वृक्षांमधून टिपूर चांदणं जमिनीवर बरसत होते. त्या चांदण्यांचा रंग आमच्या तंबूवरही हलका पसरला होता.

शेकोटी भोवती खुर्च्या मांडल्या गेल्या. सटरफटर म्हणून तोंडांत टाकायला फरसाणाचे फाके मारत आमच्या गप्पांना उत आला. त्या गप्पांना शेकोटीच्या धूरीचा गंध होता, बोचऱ्या थंडीचा शहारा होता, मित्रांच्या संगतीची उब होती, हास्याचे फवारे होते आणि अस्वलांची आजूबाजूला असण्याची हवी नकोशी जाणीवही होती.

नक्षत्रे तेज होता होता आणि शेकोटी विझू-बिझू म्हणता अशी टूम निघाली की गच्च काळोखात टॉर्चच्या प्रकाशामध्ये कॅम्प साईटला एक फेरी मारून यायची! निघालो तेव्हा इतर तंबूमध्ये जवळजवळ शांतता होती. महाकाय सूचिपर्णी वृक्ष आपल्या झावळ्या आवरून सावरून स्तब्ध उभे होते. रस्त्यावर आमच्याच पावलांचा काय तो आवाज. आणि अचानक "तो" दिसला. झाडांच्या त्रिकोणी उंच उंच मनोऱ्याआडून, खूप सुखद, शीतल, असा चंद्र! आज पौर्णिमा ! दूर दूरवर दिवा नसलेल्या त्या जागी चंद्राने आम्हांला दिमाखदार दर्शन दिले. आमची पायवाट उजळणाऱ्या त्या चंद्राच्या साथीने त्या बोचऱ्या थंडीत एक फेरी मारून आम्ही परत तंबूकडे आलो. पाय आणि कान थंडीने पार गारतून गेले होते. केव्हा एकदा ब्लॅकॅटमध्ये गुरफटून झोपतो असे झाले होते.

तंबूच्या आत मधून बाहेर बघितले तर झाडांच्या चंद्रसावल्या तंबूवर पसरल्या होत्या. मधूनच वाऱ्याने पाने हलली की सावलीला जान येई. त्या चंद्रसावल्यांमध्ये अस्वलांचे आकार तर दिसत नाही ना हे शोधता शोधता कधी डोळा लागला ते कळलेच नाही.

बहुधा पहाटे ३.३० ची वेळ असावी. आम्ही सगळे तंबूमध्ये गाढ झोपलो होतो. अचानक आमच्या नायलॉनच्या तंबूवर "ठाप" असा कोणीतरी जोरात चपराक मारावी असा आवाज झाला. आम्ही एकदम उठून सावध होऊन बसलो. नंतर काही वेळ काही आवाज झाला नाही. त्यानंतर मात्र आमच्या डोळ्याला डोळा लागला नाही. पहाटे उठून पाहतो तर आमच्या तंबूच्या बाजूला दीड फूट लांबीचे अकार्न (रेडवूड वृक्षाचे कणसासारखे दिसणारे फळ) पडले होते. वरच्या उंच झाडावरून ते आमच्या तंबूवर रात्री आपटले आणि त्याचा आवाज झाला असणार

पण उजाडे पर्यंत आमच्या मनात मात्र "रात्रीस खेळ चाले, या गूढ चांदण्यांचा" चालले होते.

सकाळच्या प्रकाशात सूचिपर्णी वृक्ष खूप दिमाखदार दिसत होते. तंबूच्या बाजूलाच स्वच्छ टॉयलेटस् आणि आंघोळीच्या गरम पाण्याची उत्तम सोय केलेली आहे. जागोजागी कचरा

पेट्या आहेत. कौतुकाची गोष्ट म्हणजे या सर्व सोई निसर्गाला कमीत कमी धक्का देऊन वसविल्या आहेत.

आमच्या आंगोळी होईपर्यंत झाडाखाली लावलेल्या चुलीवर चहाचे आधण ठेवले गेले. सूर्य उगवला तरीही चंद्र काही जायचे नाव घेत नव्हता. प्रसन्न सकाळ, गुलाबी थंडी, सर्वदूर जंगलांचा सहवास आणि हातात गरम चहाचा कप!

आज भेटायचे होते दक्षिणेच्या पायवाटेला (South Trail)! ही पायवाट साधारण ५ मैलांची आहे. हायकिंगचे बूट्स, टोपी, पाणी आणि हातात तिथल्याच झाडीची काठी घेऊन आम्ही निघालो तेव्हा दुपारचे बारा वाजले होते. सूर्य लपंडाव खेळत अधून मधून आमच्या पर्यंत पोहोचत होता. पायवाटेवरची सुकी माती बुटाने उडत होती बाहेरची शुद्ध, प्रसन्न हवा श्वासात भरून घेत आम्ही मार्गाला लागलो.

पक्षांचा वावर या परिसरात फारसा जाणवला नाही. तरी पण खार, सुतारपक्षी दिसले जे अकॉर्न फळ खाऊन रहातात. या दक्षिणेकडच्या जंगलात (South Grove) एक हजाराहून जास्त महाकाय रेडवूड सिकोयाज (Giant sequoias) वृक्ष आहेत. तर उत्तरेकडच्या जंगलात (North Grove) सुमारे शंभर वृक्ष आहेत. हे महाकाय वृक्ष दोन-तीन हजार वर्ष जुने असावेत असा अंदाज आहे.

शतका नु शतके आयुष्याचे वरदान लाभलेल्या ह्या वृक्षांच्या वाढीस कारणीभूत आहे ते इथले पोषक हवामान, पाऊस, उतार, बर्फवर्षाव घरंगळून जाण्यासाठी सूयांसारखी पाने (सूचीपर्ण) आणि सर्वात महत्वाचे म्हणजे मानवाच्या लुडबुडीचा अभाव!

शुगर पाईन, व्हाईट फर, सेडार, पॉडेरोसा पाईन वृक्ष, रेडवूड वृक्ष अशा वेगवेगळ्या वृक्षांच्या जाती इथे वसती करून आहेत.

ह्या महाकाय वृक्षांची उंची २५०-३०० फूट आणि, घेर २५-३० फूट भरतो. नवलाची गोष्ट म्हणजे ह्या वृक्षांची मुळे खोलवर न पसरता आडवी पसरत जातात, त्यामुळे वर्षानुवर्षे जगणारे हे वृक्ष कधीतरी वादळामध्ये उन्मळून पडतात. स्थानिक लोकांच्या सांगण्यानुसार एखादा महाकाय वृक्ष जेव्हा धरणीवर कोसळतो तेव्हा प्रचंड गडगडाट होतो. बुंध्याच्या काही भागाच्या तर ठिकच्या उडतात. ह्या वृक्षांचे लाकूड ठिसूळ असल्यामुळे त्यांचा फर्निचर किंवा घरे बनवण्यासाठी फारसा उपयोग होत नाही असे पायवाटेवर पडलेले प्रचंड बुंधे पायवाटे पुरतेच कापून टाकून पायवाट अडथळा विरहित करण्यासाठी वनविभाग अतिदक्ष असतो. अचंबित करणारी गोष्ट म्हणजे जागोजागी

सिकोयाज महावृक्षाच्या बुंध्यावर नृसिंहाने पोट फाडावे तशी प्रचंड काळी ठक्क चीर दिसते. त्यात ७-८ माणसे सहज उभी राहू शकतील. वृक्षांवर वीज पडल्याने तेव्हा भाग जळून ही चीर पडलेली असते. एवढे महासंकट येऊनही तो वृक्ष जगत असतो हिरवा राजमुकुट परिधान करून. काही ठिकाणी जळलेल्या भग्न वृक्षांच्या महाकाय खोडांचे सुळके चर्चच्या मनोऱ्याची आठवण करून देतात!

एका झाडाचा बुंधा कापून त्याचा बॅण्ड आणि नाचाचा प्लॅटफॉर्म म्हणून आता उपयोग केला जातो तर एका झाडामधून महिरप कापून गाड्यांना जाण्यासाठी वाट तयार केली आहे.

ह्या पायवाटेने जाताना पाण्याचा खळखळणारा आवाज कधी दृश्य तर कधी अदृश्य स्वरूपात आमच्या साथीने येत होता. जंगलामध्ये लाकडाचा, अकॉर्नचा (फळें), वेगवेगळ्या पानांचा आणि वनस्पतींचा एक मंदसा दरवळ पसरला होता. प्रच्छन्न निसर्गाच्या गाभाऱ्यातून आलेला कस्तुरीगंध!

ह्या पायवाटेची सांगता झाली ती महाप्रचंड अॅगासिझ वृक्षाकडे (Agassiz Tree). ह्या वृक्षाचा घेर आहे ७.६ मीटर आणि, उंची आहे ७६.२ मिटर.

चालून चालून पायाचे तर तुकडे पडले होते. अॅगासिझ झाडाजवळच दहा पावलांवर एक छोटसा झरा झुळझुळत होता. हे डोंगरावरून येणारे असंख्य झरे खाली स्टॅनिलॉस (Stanilus) नदीला मिळतात. त्या झऱ्याच्या थंडगार वाहत्या पाण्यात पाय मोकळे करून मी बसले. निसर्गाचाच जणू एक भाग होऊन गेले.

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णं मुदच्चते
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवाव शिष्यते

तू पूर्ण आहेस, हे जग पूर्णत्वाने भरलेले आहे
पूर्णत्वातून पूर्णत्व जन्माला येते

पूर्णत्वातून पूर्णत्व वजा केल्यावरही
केवळ पूर्णत्व उरते.

डोक्यावर सूचिपर्णी वृक्षांच्या मनोऱ्यातून दिसणारा अथांग आकाशाचा तुकडा आणि महाकाय वृक्षाच्या बुंध्याखाली लाकडी ओंडक्यावर बसून स्वर्गातून आलेल्या वाहत्या झऱ्यात पाय बुडवून बसलेली मी

मी ही एक पूर्णत्व.....

मनाचे श्लोक

डॉ. किशोर निमखेडकर

महाराष्ट्र ही संतांची भूमी. आत्मसाक्षात्कारी संतांची परंपरा ह्या ठिकाणी अखंड चालू आहे. रामदास स्वामी एक मोठे बुध्दीमान कर्तृत्ववान व ब्रह्मज्ञानी महापुरुष तीनशे वर्षापूर्वी आपल्यात होऊन गेले. त्यांनी आपल्या वाङ्मयातून (समर्थ वाङ्मय) एक स्वतंत्र जीवनदर्शन मांडले. त्यांच्या अफाट वाङ्मयामध्ये श्रीमत् दासबोध, आत्माराम व मनाचे श्लोक हे मुख्य ग्रंथ आहेत. त्यांच्या वाङ्मयात प्रपंचाकडे पाठ फिरवून परमार्थाची साधना करण्यापेक्षा व्यवहाराच्या बैठकीवर परमार्थाची स्थापना कशी करता येईल ह्याचा वस्तुपाठ सापडतो.

मन हे अत्यंत चंचल असून त्याला जिंकणे अवघड हा आपल्या सर्वांचा अनुभव. वारा जसा मुठीत पकडणे कठीण तसे मन जिंकणे कठीण. वैसिजे तरी हिंडवी दाही दिशा (ज्ञानेश्वर) किंवा मन माझे चोरटे लागले कुसंगी (नामदेव महाराज) हा आपल्या सर्वांचा अनुभव.

सर्व संतांनी मनावर लिहीले पण श्री रामदासांप्रमाणे मनाला उद्देशून लिहिलेली कोणतीही स्वतंत्र रचना (ग्रंथ) उपलब्ध नाही. हेच मनोबोधाचे वैशिष्ट्य. सर्व संतांनी मनाला समजावले, चोपले एखादे वेळेस शिवी पण वापरली (संत नामदेवांनी मनाला आपल्या एका अभंगात हलगट म्हटले) पण समर्थांनी मनाला 'सज्जना' म्हणून हळुवार पणे गोंजारून त्याला उपदेश केला. 'मना सज्जना भक्ती पंथेची जावे' हा तो उपदेश आणि ही समर्थांची मनाला हाताळण्याची विशेषता. मन वळले तर कोणताही कार्यभाग होऊ शकतो हे ह्याच्या पाठीमागचे सूत्र.

मनोबोधात सुत्रात्मक विवेचन आहे आणि हे मनोबोधाला उपनिषदाच्या पंक्तीत आणून बसवते. श्री विनोबार्जींनी आचार्य व इतर संत वाङ्मयाचे सार काढून पुस्तक रुपाने प्रसिध्द केले. पण मनाच्या श्लोकाबाबत 'वेचे' त्यांना काढता आले नाही. सर्व संबंध श्लोकच त्यांना विचारात घ्यावे लागले. वेचे काढता आले नाहीत म्हणून मनोबोधाला जणू सोन्याची लगड हे संबोधन दिले.

सामान्य माणसाने मोठे ग्रंथ वाचणाऱ्या नादी न लागता मनाच्या श्लोकाचे चिंतन केले तर ते जास्त संयुक्तीक होईल.

मनाच्या श्लोकाची साधी सरळ भाषा असल्याने सामान्य माणसाला त्यांचा आनंद घेता येतो पण त्यातील आशय गहन असल्याने विद्वानांना ही त्यातून आनंद लुटता येतो.

सुप्रसिध्द समर्थ भक्त श्री शंकरराव देव व रमणमहर्षींची एकदा भेट झाली असता श्री देवांनी त्यांना मनाच्या श्लोकाची संस्कृत समश्लोकी दिली. ते वाचून रमणमहर्षी म्हणाले काय हा अप्रतिम ग्रंथ-हे तर एक दिव्य रत्न आहे. असे म्हणून त्यांनी पुढील श्लोकाचे सतत चिंतन करावे असे त्यांना सुचविले.

देहे बुध्दि हे ज्ञान बोधे त्यजावी
विवेके तये वस्तुची भेटी घ्यावी
तदाकार हे वृत्ति नाही स्वभावे
म्हणोनी सदा ते चि शोधीत जावे ॥१७०॥ म. श्लोक.

रचनेचा इतिहास

हा मोठा रंजक आहे. समर्थ रामनवमीचा उत्सव चाफळास करीत असत. एक वर्षी मंडळी बरीच जमा झाली आणि उत्सवाला धान्य कमी पडेल की काय अशी भिती निर्माण झाली. समर्थ म्हणाले 'रामच कर्ता, रामच भोक्ता' व त्याच रात्री त्यांनी कल्याण स्वामीला बोलावून रात्रभर बसून मनाच्या श्लोकांची रचना केली. अर्थातच ती लेखनिक म्हणून कल्याण स्वामींनी लिहून काढली. त्यानंतर समर्थ डोंगरात निघून गेले. सर्व शिष्यांनी श्लोकाच्या प्रति काढल्या व जवळपास गावात भिक्षेला गेले. अत्यंत उत्स्फूर्त आवाजात मनाचे श्लोक म्हणून भिक्षा मागितली, भावना उचंबळल्या. सांगणे न लगे की उत्सव खूप थाटामाटात काही कमी न पडता पार पडला.

एका रात्रीत २०५ मनाच्या श्लोकांची रचना करताना समर्थांची वाणी इतकी अनावर होती की व्याकरण दृष्ट्या शुध्द शब्दासाठी ती कुठेही अडून बसली नाही. व्याकरण दृष्ट्या सर्व श्लोक भूजंगप्रयात वृत्तात रचलेले आढळतात. हे वृत्त रचनेच्या दृष्टीने सुलभ व सहज गेय आहे. ऐकणाऱ्यांच्या मनावर झटकन परिणाम करणारे आहे.

समर्थांची भाषा मोठी प्रासादिक, अर्थाने भरून वाहणारी,

SPECIAL THANKS

Dr. Kishor Nimkhedkar

Dr. Sanjay Jadhav

Vithoba Ahire & Ganesh Bhajan Mandal, Sharjah

Swapnil Sunil Gupte • Sameer Yashwant Kulkarni

Prathamesh Sadalgekar • Ashwini Sadalgekar

Jatin Patel • Mitesh Kenkre

Narendra Korlekar • Sanjivani Patil

SAM Building Contracting L.L.C.

GANESH FESTIVAL PRASAD

Vaishali's Bombay Bites • Sindh Punjab Restaurant

Al Adil Trading LLC • Vasai Local Restaurant

Shruti Gokhale • Sapna Vijaykar • Rakesh Patil

Ashwini Sabnis • Archana Gokhale

Sonali Kokate • Prachi Sawant

Chandraben Bhatia • Chandraben Bhatia

Asawari Gupte

GANAPATI DECORATION

Archana Gokhale

DONATIONS

Rahul Tulpule • Kiran Saple • Atul Oza • Ravi Swar

Prakash Kelkar • Hemant Zuting • Sachindra Joshi

Tanay Deshmukh • Trivedi family • Sudhir Paranjape

Sushil Patne

नेमकेपणा दाखावणारी व मनोवेधक आहे. साक्षात्काराचे वैभव व जनमानसाच्या कल्याणाची तळमळ त्यात ओतप्रोत भरलेली आढळते.

मनाचे श्लोक हा एक छोटेखानी ग्रंथ आहे. ह्यात सर्व साधारणपणे २०५ श्लोक आढळतात. काही ठिकाणी ही संख्या २१० पण आहे. स्थूलमनाने प्रथम श्लोक मंगला चरणाचा, २ ते ६६ कर्म पर ६७ ते १३५ उपासना पर १३६ ते २०१ ज्ञान पर २०२ ते २०४ ज्ञान दृढ होण्याचा मार्ग व २०५ फलश्रुती सांगतो. समर्थ संप्रदायाचा प्रसिध्द उपासनाक्रम ह्या ठिकाणी आढळतो.

आधी ते करावे कर्म, कर्म मागे उपासना व उपासना सापडे ज्ञान, ज्ञाने मोक्षचि पावणे.

समर्थांनी ह्याला मनाची शते (श्लोक २०५) व मनोबोध (आरतीत) पण नाव दिलेले आहे. मंगलाचरणानंतर डोळस संप्रदायाचा पाया सदाचारापासून श्लोकाची सुरवात केली आहे नंतर भक्ती पंथ (३८-४२) उत्तमशिष्य (४७-५६) दशावतार (११६-१२५). मी पणाने होणारे नुकसान (१३७-१४१) संत अनंताचा शोध (१४६-१५०) संत संगती (१६२-१६७), सुखी होण्याची चत्वार युक्ती (१८७-१९०) व शेवटी फलश्रुती (२०५) दिली आहे.

समर्थांच्या प्रचितीचे हे बोल साधे सोपे, म्हणायला गोड, करायला सोपे, ऐकावयाला मधुर, मनाला सुख शांती देणारे आहे.

आनंदाचा अनुभव घेणारे मन कसे तयार करावे हे मनोबोध शिकवते. माणूस ही विश्वाची छोटी प्रतिकृती, माणसाचे मन हे विश्वमनाचा भाग (universal conciousness) असल्याने त्यात प्रचंड सूत्र सामर्थ्य वास करते.

अखिल विश्वाला चैतन्य रूपाने (जाणीव) व्यापणारी शक्ती (universal conciousness) प्रत्येक जीवमात्राच्या हृदयात डोकावते. शरीरात मनाच्या रूपाने ती ओळखली जाते.

मूळची आनंदरूप शक्ती देहात अडकून पडल्याने आकुंचित होऊन (मी पणा, मी देह) दुःखरूप होते. दृश्यात रमणाऱ्या मानवी मनाला ह्या आनंदरूप विश्वजाणीव शक्तीचा अनुभव येत नाही.

हे विश्वमन माणासाच्या मनाचे निजधाम आहे. त्यातच त्याचे सुख आहे. तेथे त्याचा अनुभव घेण्याचे सामर्थ्य मानवी मनात आहे. मनाचे मनाचे शोधन केले तर ते होऊ शकते.

काही सांडावे लागत नाही काही मांडावे लागत नाही एक विचार शोधून पाही म्हणजे कळे (दासबोध) किंवा संसार त्याग न करता, प्रपंच उपाधी न सांडता, जनामध्ये सार्थकता विचारेची होये हा समर्थांचा बोध तेच सांगतो.

‘ज्याचे चिंतन करावे त्याचे रूप बनावे’ हा आपल्या मनाचा मोठा गुण आहे. देहात राहून अनंदाचे चिंतन करावे व स्वतः अनंत बनून त्या शक्तीचे सारे ज्ञान आपल्या मनात उतरवावे की जीव आनंद स्वरूप होतो.

मन हे विरोधी गुणांनी युक्त आहे.

जसा वीजेचा विशिष्ट तंत्राने उपयोग केला तर उपायकारक होईल नाही तर तीच वीज अपायकारक ठरेल, तसेच मनाला चांगले संस्कार देऊन उपायकारक बनवता येते.

मन एवं मनुष्याणां कारणं बंध मोक्षयो (योगवाशिष्ठ) मनालाच उपदेश कां? ज्याला रोग झाला आहे त्यानेच औषध घ्यावे दुसऱ्यानी घेऊन कसे चालेल

॥ म्हणे दास लोकास मी काय सांगो ॥

॥ तराया जनी मी चि कासेसी लागो ॥

॥ बरी साक्षे औषधे वाढवावी ॥

॥ जया लागला रोग तेणे चि घ्यावी ॥

रोग कोणाला आहे तर की जीव, मजबंधन, मज आहे जन्म मरण म्हणजे त्या मी-मी म्हणणाऱ्या मनाला म्हणजेच जेथे मी आणि मन तादात्म्याने आहे व मी ला स्वतंत्रतेचे भान नाही त्या ठिकाणी. (मनुष्य मनाशी एकरूप होऊन मन जसे नाचवेल तसे नाचतो हा सर्वसाधारण अनुभव) मनाला उपदेश करणारा मनाहून वेगळा असला पाहीजे जो उपदेश करतो त्याला मनसाक्षी भूमिका स्वीकारण्याचा वारंवार अभ्यास घडतो ह्याच अनुभवाच्या प्रक्रियेने मनोबोध सिध्द आहे.

मनाच्या श्लोकाचे वाचन, चिंतन, मनन, आणि प्रत्यक्ष व्यवहारात परिवर्तन केले (नुसतेच पाठांतर किंवा पारायण नको) तर ती खरी साधना होईल. मानस शास्त्रात ह्याला cognitive behaviour therapy असे नाव आहे.

मानसिक आजारावरील उपचारात सहज फलदायी होणाऱ्या ग्रंथाचा उपयोग करतात (Bibiotherapy) मनोबोधाचा वापर येथे होऊ शकतो.

एका पाश्चात्य पुस्तकात (Authentic happiness by Martin) जगण्याचे ढोबळ मार्ग दाखवले आहे ते असे

FOSTER CONSULTANTS

Let's grow together

ISO 9001 (Quality Management System)
ISO 10002 (Quality Management – Customer Satisfaction)
ISO 13485 (Quality Management System for Medical Services)
ISO 4001 (Environment Management System)
ISO 17025 (Competence of Testing and Calibration Laboratories)
ISO 20000 (Service Management System)
ISO 22000 (Food Safety Management System)
ISO 27001 (Information Security Management System)
ISO 29000 (Quality Management Systems - Oil & Natural Gas Ind.)
ISO 29001 (Quality Management System for Petroleum, Petrochemicals and Natural Gas Industries)

ISO 50001 (Energy Management System)
ISO 45001 (Occupational Health & Safety Management System)
TS 16949 (Quality System for Automobile Industry)
TL 9000 (QMS Telecommunication Industries)
HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point)
SA (Social Accountability)
API, UL, CE & DCL Marking
GMP (Good Manufacturing Practices)
GWP (Good Warehousing Practices)
Lead Auditor & Internal Auditor Trainings

WE ARE AN ISO MANAGEMENT CONSULTING, AUDITING AND TRAINING FIRM WITH A HERITAGE OF DEVELOPING EFFICIENT AND EFFECTIVE MANAGEMENT SYSTEMS FOR CLIENTS ACROSS MIDDLE EAST, EUROPE, AND ASIA.

We are approved by Dubai Municipality for various Food Safety Related Trainings.

**UAE • INDIA • SAUDI ARABIA
• BAHRAIN • UNITED KINGDOM • OMAN**

LET US CONNECT:

FOSTER CONSULTANTS
PO BOX 234479
OFFICE: +971 4 3965614
E-MAIL: info@fosterms.com
Mobile: +971 55 8181829

FOSTER MANAGEMENT SYSTEM
TILEKARNAGAR, KONDHAWA
PUNE: 0411048/02065274984
E-MAIL: info@fosterms.com

SEOUL FURNITURE INDUSTRY LLC

P.O Box 33131, Sharjah, UAE

+971 65313330, +971 50 855 8420

eMail: info@seoulfurnitureindustry.com

1 Pleasant Life, 2 Good Life and meaningful Life

मनोबोधामध्ये सुध्दा जीवन कसे जगावे हे दाखवले आहे

- १ सुखमय आयुष्याचा उथळपणा (ओळखावा) ह्यात सुख टाळायला सांगितले नाही
- २ चांगल्या आयुष्याचा पाया
- ३ अर्थपूर्ण आयुष्य जगण्याची प्रेरणा

एवढे मोठे २०५ श्लोकांचे प्रकरण असावे, का शंकराचार्या सारखे लहान लहान स्तोत्रांनी उदबोधन केलेले पुरे झाले नसते का? समर्थांचे सर्वच वाङ्मय पाहिले तर कोणताही विषय त्यांनी विस्तृतपणेच मांडलेला आढळतो.

‘ब्रह्म सत्यं जगत् मिथ्या’ येवढेच एका वाक्यात म्हणून चालत नाही कारण माणासाची प्रवृत्ती इतक्या विविधतेनी भरलेली असते की त्याला मार्गदर्शन जरा सविस्तरच करावे लागते त्यात ती प्रवृत्ती अज्ञान, मोह, आसक्ती, अंकारानी बरबरटलेली असते.

दुसरे असे की मनुष्य स्वभाव कसा तर समर्थ म्हणतात,

देहकारणी कष्टाळू पण देवकारणी लाजाळू, देहा करता काही मिळवायचे असेल तर रात्रंदिवस कष्ट करण्यास मनुष्य एका पायावर तयार असतो. व त्या ठिकाणी प्रयत्नाची पराकाष्ठा असते तितकी वा तशी परमार्थात नसते. संसाराला वेळ असतो, परमार्थाला नसतो. चालढकल, काटकसर, बरेचसे मनात संशय हे सर्व परमार्थाच्या माथीच येतात ह्या सर्व संशयाच्या निराकरणासाठी हट्ट व जिद्द वाढवी ह्या साठी विस्ताराने सांगावे लागते.

कुठ पर्यंत तर म्हणे कंटाळा येई पर्यंत.

फलश्रुती

मनाची शक्ती ऐकता दोष जाती । मती मंदते साधना योग्य होती

मनाचे श्लोक ऐकल्याने माणसाचे दोष नाहीसे होतात, मनाची व बुद्धीची चंचलता कमी होते, विषयाची आसक्ती कमी होते. व्यवहारात जेव्हा आणि जितके व जसे करायला हवे ह्या बद्दल मनुष्य विचार करण्यास प्रवृत्त होतो. काम, क्रोध विकार कमी होतात काय चुकते ते कळू लागते, ते न चुकू द्यावे ह्या बद्दल ओढ वाटते, चुकल्यावर आत्मग्लानि होते. हळू हळू आसक्ती कमी होत जाते व संपूर्णता नीतीमते द्वारे जीवन जगावे ह्या विचाराला विजय मिळतो. आपली साधना

सतत वृद्धीगंत होऊन, वाढणाऱ्या पवित्र शक्तीचा न्हास होऊ देऊ नये ह्याकडे लक्ष राहते.

देहे त्यागिता किर्ती मागे उरावी
मना सज्जना हेचि क्रिया करावी

— जय जय रघूवीर समर्थ —

**SEVEN EMIRATES GLASS AND MIRRORS
FACTORY L.L.C. – SHARJAH, U.A.E.**

SPECIALISTS IN ALL INTERIOR GLAZING WORKS INCLUDING:

1. SHOWER ENCLOSURES
2. LED BACKLIT MIRRORS
3. DECORATIVE MIRRORS
4. GLASS BALUSTRADES
5. SHOPFRONTS
6. SKYLIGHTS

AND OFFER MANY VALUE ADDED SERVICES FOR GLASS AND MIRRORS SUCH AS:

1. SANDBLASTING
2. ACID WASH
3. PAINTING
4. BEVELLING

CONTACT US

TEL: 06 563 715 OR EMAIL: sevenemiratesglass@gmail.com

You aspire we build!

Tel.: +971 4 3372745, Fax: +971 4 3372746, P.O. Box: 124542, Dubai, U.A.E. Email: sambc@eim.ae
website: www.samcondubai.com.

**أس آيه ام لمقاولات البناء ش.م.م.
SAM BUILDING CONTRACTING (L.L.C.)**

BRANCHES :

DUBAI

SHARJAH

ABU DHABI

AL AIN

- Specialised in Turnkey Construction of Steel Buildings
- Construction of Factories, Warehouses, Showroom, Office, Labour Camps, Villas etc..
- Inhouse Capabilities including Civil, MEP, Structural and Interior works
- Green Building Solutions.

You aspire we build!

आयुष्यातील प्रत्येक क्षण जोडणारा

संजीवनी सुजय पाटील

दुवा म्हणजे आपलं मन! खरंतर जन्मल्यापासून आपण जोडत जातो ते म्हणजे आपलं नातं- आईवडील.. ईश्वरी रूप... त्यांनी सांगितलेली नाती आपण मानत जातो. जुळवत जातो. ही तर आपल्या रक्ताची नाती. यांची जुळवाजुळव करत असताना त्यांचं महत्व कळत असतानाच काही अजाणतेपणे ऋणानुबंध जुळत असतात. हे बंध रक्ताचे नसतात तर मनाचे असतात.

माझा जन्म मुंबईत गिरणगावातला. वडील सामाजिक कार्यकर्ते! त्यामुळे politics पेलणाऱ्या कुंटुंबाला जे काही झेपावे लागते ते चांगले आणि वाईट सर्व अनुभव लहानपणापासूनच पेलले. आमच्या वडीलांवर प्रेम करणारी इतकी मंडळी पाहिली! ते सर्व अनुभव मनांत खूप खोलवर घर करून गेले।

खरंतरं मैत्री म्हणजे आपले वर्ग मित्र-मैत्रीणी, कॉलेज मधील office मधील मित्र-मैत्रीणी, लहान वयापासून प्रत्येक वयात बांधली गेलेली मैत्रीची गुंफण.

ह्या मैत्रीला वयाचं कधीच बंधन नसतं. आमच्या वडिलांच्या बाबतीत अनुभवलं की त्यांचे मित्र हे त्यांच्याच वयाचे फक्त नव्हते. त्यांना सर्वजण भाई म्हणत - कोणत्याही office मध्ये गेले किंवा काही कामासाठी गेले तरी अजूनही बऱ्याच offices मध्ये गजानन वर्तक माझे चांगले मित्र होते असे म्हणतात! आणि मी विचार करते माझे वडिल असताना ही व्यक्ती किती वर्षांची असेल? म्हणजे माझ्या वडिलांना किती young मित्र होते! म्हणजेच मैत्रीला वयाचं बंधन नाही. विचारांची देवाण घेवाण - अनुभवांचं हितगूज - कोणतीही अपेक्षा न ठेवणारं कायमचं नातं म्हणजेच मैत्री...

माझ्याही आता पर्यंतच्या आयुष्यात अशी कितीतरी मंडळी आली, किंबहुना येत आहेत, ज्यांना मी मित्र म्हणेन! 'मैत्रीण म्हणेन! कशी गंमत असते. शाळेत असताना आपले वर्गमित्र-मैत्रीणी रोज भेटतात. एकत्र अभ्यास, मस्ती, कार्यक्रम करताना दहावीच्या परीक्षे नंतर शेवटचा दिवस. नंतर regular भेटण्याचे भरपूर plans! कॉलेजमध्ये गेल्यावर friends चं एक मोठ्ठ Circle तयार होतं. अचानकपणे carrier मध्ये इतकं लक्ष जातं कि त्यासाठी जुळून आलेली मैत्री घट्ट होते. माझ्याही

आयुष्यात माझ्या शाळेत आणि कॉलेजमध्ये दोन मैत्रीणी आल्या आणि आजच्या क्षणापर्यंत आमची कॉलेज संपल्यानंतर भेटच झाली नाही. जीवनाच्या प्रवाहामध्ये इतरांप्रमाणे मीही रमले. नवीन-नवीन मित्र-मैत्रीणी गुंफत गेले. पण आठवणीने डोळे भरून येणारी माझी सुप्रिया अजूनही मला भेटली नाही. खरंतर आजकाल facebook मुळे व्यक्ती शोधणं सोपं झालंय - पण ह्याबाबतीत तरी मला खंत आहे - अशी जी मैत्री जी वर्षानुवर्षे न भेटताही टिकून रहाते. मैत्री हे असं नातं आहे जे निरपेक्ष आहे. कोणत्याही अपेक्षा नाहीत. मित्र-मैत्रीणींच्या गुण दोषासकट आत्मसांत केलेल्या. ह्या सुगंधित मैत्रीचा वेल मी बालपणापासून भारतात, दुबईत, कॅनडांत, अमेरिकेत जोडत राहिले आणि जोडतच राहीन.

असंच एक छान मैत्रीच नातं मला परमेश्वराने दिलं ते माझे जोडीदार सुजय! आपला life partner कसा असावा तर आपला चांगला मित्र असावा. त्याची मैत्री ही अपेक्षांनी गुंतलेली असते. पण त्या जीवनाच्या अपेक्षांमध्येही निरपेक्षता असावी. कोणतीही गोष्ट न सांगता आपल्या partner ला कळावी. आपला जोडीदार आपला आनंद, दुःख, नजरेतून, वावरण्यातून समजतो तेव्हाच तो चांगला मित्र होतो. सर्व राग- रुसवे बाजूला टाकून संसाराच्या प्रत्येक क्षणांना बरोबरीने रहातो तो खरा मित्र.

ह्या बंधनांतून मैत्रीतून मला मिळालेलं सुंदर गिफ्ट म्हणजे माझी मुलं! दुधावरची साय म्हणजे माझी नात आणि नातू! परमेश्वर कृपेने दोन सुंदर नातवंड दिली! पण मला जाणवलं माझ्या आता पर्यंतच्या मैत्रीतली आगळी वेगळी मैत्री ही आव्या आणि आदि बरोबर आहे. त्यांचा स्पर्श! ज्या स्पर्शात सर्व जगातील सुख आहे. काहीही झालं! हंसू आले, रडू आलं कि आजीकडे आतूरतेने पहाणारी त्यांची नजर! ह्यापेक्षा उत्तम सुख ते काय!

इंटरनेट, skype आणि दुबईला Botim याने आपलं विशेषतः आजी आजोबांचं जीवन अती सुखावह केलंय। Online सुद्धा मुलं आजी आजोबांच्या आवाजाने जवळ येतात तेव्हा आनंद

ओसंडून जातो! आव्या आमची नात Hi aaju! my friend how r u? असं विचारते आणि तिच्या बोबड्या भाषेत दिवस भरतील सर्व गोष्टी share करते. आजी आपली friend आहे. तिला काय खाल्लं! काय खेळले! गार्डन snow fall अश्या अनेक गोष्टी सांगायच्या असतात. मला वाटतं ही oldest friend आहे माझ्या आत्तापर्यंतच्या मैत्रीणींमधे. आणि माझा नातू आदि! आता तो चार महिन्याचा झालायं. पण आजीचा आवाज आला की मी घ्यावं म्हणून पाठी लागतो. मी पण त्याच्याशी बोबडे बोलले की जणू काही त्याला सर्व समजल्याची पावती देतो. आणि तू माझा friend आहेस ना म्हटलं की खळी दाखवत हसत राहतो.

ह्या दोघांच्या स्पर्शानी सर्व नाती विसरायला होतात. इतकं निरागस इतकं निरपेक्ष मैत्रीचं नातं असूच शकत नाही. म्हणूनच माझे खास मित्र-मैत्रीण म्हणजे माझी नातवंड! किंबहुना आम्हां उभयतांच्या मैत्री पेक्षाही स्पर्शाने मनानं जोडलेली आमची अतूट, जन्मजन्मातरीची मैत्री म्हणजे आव्या, आदि!! आयुष्यभर जमलेल्या, जपलेल्या मैत्री बरोबर, मैत्रीच्या बहरांत फुललेली ही नातवंडाची मैत्री आजन्म आणि जन्मोजन्मी बहरत राहो हीच सदिच्छा!

Immerse yourself to an authentic culinary experience

Grayton Hotel, P.O. Box 7, 12A Street, Al Mankhool, Bur Dubai, United Arab Emirates

Telephone: +971 4 401 0000 | Fax: +971 4 401 0100

Email: reservations@graytonhotel.com Web: www.graytonhotel.com

मित्र नसते तर.....

गिरीश शिरसाळकर

जीवन हे प्रवाही असतं. नदीच्या पाण्यात हात बुडविल्यावर ज्याप्रमाणे प्रत्येक क्षणाला नवीन पाण्याला हात लागत असतो तसेच वर्तमान काळाचा क्षणात भूतकाळ होतो, परत कधीच न येण्यासाठी.

अशा या गतिमान प्रवाही जीवनात स्मृतींसारखा, आठवणींसारखा विसावा, दिलासा आहे हे फार चांगले आहे. शिवाय आजकाल आधुनिक जगात तांत्रिकी ज्ञानाने (टेक्नॉलॉजीमुळे) आवाज व फोटोरूपाने काळ तेवढ्यापुरता स्थगित केला जाऊ शकतो नि आपण परत जुन्या आठवणींच्या नॉस्टॅलजियात रमू शकतो. पण या प्रक्रियेची खरी गंमत येते ती म्हणजे सुद्धांच्या म्हणजे मित्रांसोबत होणाऱ्या खेळकर व निर्मळ गप्पाटप्पांमध्ये, देवाणघेवाणीत.

लहानपणी सूर्य नसता तर ह्यावर निबंध लिहा वगैरे मास्तर सांगायचे पण आता जर मला कुणी सांगितले की मित्र नसते तर यावर लिहा... माय गॉड, विचारच करवत नाही. मित्र नसते तर, बापरे. म्हणजे सूर्य नसता तर कदाचित चांदण्यांच्या प्रकाशात जगलो असतो पण मित्र नसते तर आख्ख जीवनच अंधारमय होऊन गेले असते.

मला आठवतंय मी प्रेमात पडलो तेव्हा अशा गोष्टी आईबाबांना सांगायच्या म्हणजे फाशी. ताईला फारतर **may be** पण प्रेमात विव्हळ झालेले मन मोकळं करायची एकमेव खात्रीलायक जागा म्हणजे मित्र. प्रेमातील सगळी सुखं-दुःखं, दर्देदिल आस्थेने कोण ऐकणार तर मित्र. मदत कोण करणार तर मित्र.

पहिल्यांदा आळीतले मित्र, मग शाळेतले मित्र, त्यानंतर महाविद्यालयीन (कॉलेजमधले) शिंग फुटलेले मित्र. चांगल्या वाईट सवयी लावणारे मित्र. एकत्र अभ्यासासाठी जागणारे मित्र. रात्री दोनला कोपऱ्यावर जाऊन टपरीवर चहा मारणारे मित्र.

करिअरला सुरवात झाली की नवीन सहचर, नवीन मित्र. स्थलांतर असेल तर तिथले नवीन होणारे मित्र. कुठेही असो पण मित्र हे हवेतच. दुबईत महाराष्ट्र मंडळाच्या कार्यक्रमात भाग घेता घेता झालेले मित्र... शिवाय आता व्हॉट्सएपचे,

फेसबुकचे ऑनलाईन मित्र. कुणी कितीही नावे ठेवा पण या व्हॉट्सएप/फेसबुकने कित्येक जुन्या हरवलेल्या मित्रांना एकत्र आणलंय. माझा एक शाळेतला हरवलेला मित्र मला फेसबुकने परत मिळवून दिलाय.

खऱ्या मैत्रीला ना वयाची मर्यादा असते ना गरिबी-श्रीमंतीची भिंत. दोन जीवांची वेव्हलेंगथ जुळते नि अतूट मैत्रीचे नाते जुळते. मैत्रीच्या या नात्यांवर अतोनात सुंदर सुंदर कविता व्हॉट्सएपवर सतत येत(फिरत) असतात. अशा अनेक हिंदी-मराठी कवितांचा संग्रह आपल्याकडे असतोच म्हणून येथे काही कविता देण्याचा मोह मी टाळतो आहे.

दासबोध अभ्यास वर्गामुळे झालेले आध्यात्मिक मित्र. मित्र म्हणजे वेगवेगळ्या पातळीवरचे असतात. मुख्य म्हणजे मोकळेपणा असल्यामुळे कुठल्याही बौद्धिक पातळीवरचे मित्रसुद्धा एकमेकांची चेष्टा करत तसेच वेळ पडल्यास एकमेकाला मदत करत अतिशय घट्ट मित्र असू शकतात. सामाजिक जीवनात मित्रांचा दर्जा हा नातेवाईकांपेक्षा कितीतरी वरचा आहे.

कॉलेजमधल्या 'रंगल्या रात्री अशा' आठवल्या की आजही हळहळ वाटते नि 'गेले ते दिन गेले' वगैरे गाणी आठवतात. ऐनप्रसंगी क्षणात धावून येणारे कोण असतील तर ते म्हणजे मित्र आणि फक्त मित्रच.

एखाद्या गंभीर प्रसंगी 'पीजे' मारून वातावरण हलकंफुलकं करणारे म्हणजे मित्रच. मित्रांना काहीही कुठेही बोलायचा जन्मसिद्ध हक्क असतो. आपण कधी काही चुकत असल्यास आपले कान खेचणारेही मित्रच असतात. अशावेळी पुष्कळदा आपल्याला वडीलधाऱ्यांपेक्षा मित्रांचा तोच सल्ला ऐकायला जास्त सुसह्य होतो.

तर 'मित्र नसते तर' ही कल्पनाच सहन करवत नाही. मला वाटतं कुणाला एखादी प्रेमिका न मिळू दे, जीवनात चांगली नोकरी-व्यवसाय नसू दे, सुबत्ता, धनदौलत, प्रतिष्ठा, यश, प्रसिद्धी न मिळू दे, पण सर्वात दरिद्री जर कोण असेल तर ज्याला मित्र नाहीत तो. आईविना भिकारी हे सत्य आहेच पण

मित्राविना भिकारी हे देखील सूर्य प्रकाशाइतके सत्य आहे.

हे सगळे खरे असूनसुद्धा आपला खरा मित्र म्हणजे आपण स्वतःच. आपण आपल्याशी सतत आतल्या आत बोलत असतो. कधी स्वतःलाच कोसत असतो तर कधी मनोराज्य रंगवत असतो. हे अंतर्मन आपला खरा जीवाभावाचा मित्र असतो. तो मित्र-बंधू जर सांभाळता आला तर जीवन सुसह्य होते. तो जर सांभाळता आला नाही तर हा अंतर्मनाचा मित्रच आपला शत्रू होतो. भगवद्गीतेतला श्लोकही हेच सांगतो. सहाय्या अध्यायात भगवंत अर्जुनाला सांगतात, -----

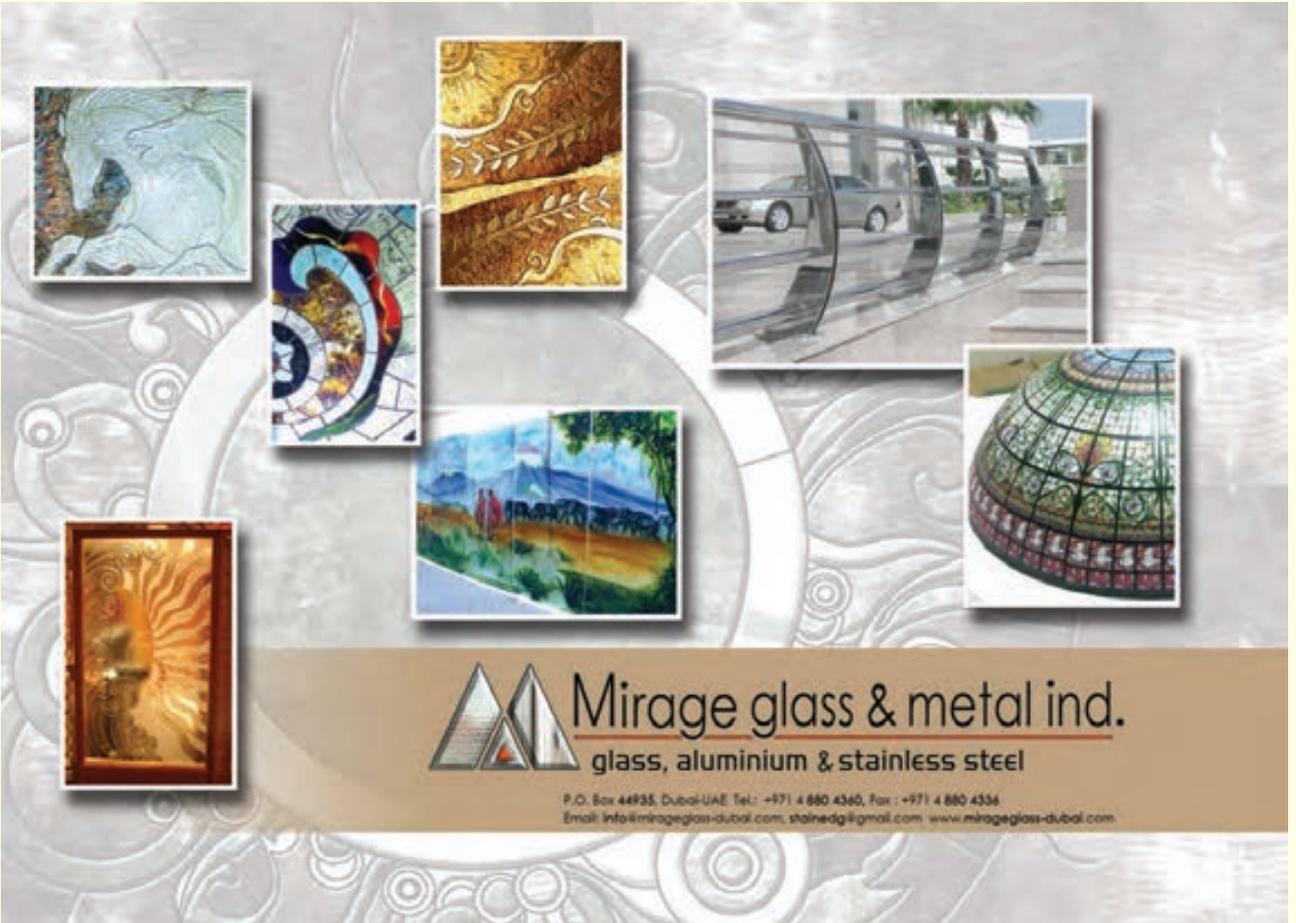
उद्धरेदात्मनाऽऽत्मानं नात्मानमवसादयेत ।

आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ ५ ॥

‘मनुष्याने स्वतःच स्वतःचा उद्धार करावा. आपला नाश आपण करून घेऊ नये कारण आपणच आपले बंधू व मित्र असतो नि आपणच आपले शत्रू होय’!

पण काही म्हणा, मित्र हे वेगळंच रसायन आहे यात शंका नाही.

म्हणून सगळ्या मित्रांना दंडवत आणि भरपूर टपल्या.

The advertisement for Mirage Glass & Metal Ind. features a collage of images showcasing their products. On the left, there are several framed glass panels with intricate designs, including a blue and white abstract pattern, a colorful circular design, and a golden sunburst. In the center, there is a large, curved glass railing with a silver metal frame. To the right, there is a large, colorful stained glass dome structure. The background is a light gray with a subtle pattern of circles and lines. At the bottom, the company logo consists of two stylized triangles forming a larger triangle, followed by the text 'Mirage glass & metal ind.' and 'glass, aluminium & stainless steel'. Below this, the contact information is provided: P.O. Box 44935, Dubai-UAE, Tel: +971 4 880 4360, Fax: +971 4 880 4354, Email: info@mirageglass-dubai.com, stainedg@gmail.com, www.mirageglass-dubai.com.

मैत्री, एका चैतन्याशी

स्वप्नील सुनील गुप्ते

मैत्री, किती लहान शब्द आहे पण तेवढाच व्यापक आहे. कुठलंही नातं घ्या आपल्या आई वडिलांशी, भावाशी, बहिणीशी, आपल्या जोडीदाराशी, शिक्षकांशी आणि अगदी आपल्या बॉसशी देखील. या कोणत्याही नात्यात जर मैत्री नसेल तर ती केवळ नामधारी नाती राहतात. जिथे भावनिक नाळ जुळते तिथे मैत्री होते आणि अशी नाळ कोणाशी जुळावी याला काहीच बंधन नाही. अगदी मुक्या प्राण्यांपासून ते कोणत्याही जातीधर्माच्या व्यक्तींशी मैत्री होऊ शकते. एखादा छंद देखील तुम्हाला मैत्री मिळवून देऊ शकतो. माझ्या मैत्रीला सुरुवात झाली ती माझ्या वाचनाच्या छंदामुळेच. हे मित्र अगदी पक्के साथ देणारे असतात, कितीही संकटे आली तरी साथ सोडत नाहीत आणि खूप काही शिकवून जातात. स्वतः जीर्ण होतात पण आपलं आयुष्य उजळवून जातात.

माझे दोन मित्र मला लहानपणीच भेटले. १९८८ मध्ये छावा आणि १९९० मध्ये मृत्युंजय. अगदी भरभरून दिलं तर यांनी आणि अनेक गोष्टी शिकवल्या. आत्मविश्वास, संस्कार, जिद्द, तत्व, निष्ठा, आदर, निर्भिडपणा, यादी खूप मोठी होईल. पण दोघे खूप भोळे होते पण पक्के साथ देणारे होते, त्यावेळेस आणखी एकजण मित्र व्हायचा राहीला, प्रथमदर्शनी नाही आवडला.

आयुष्य पुढे सरकत होतं यश मिळत होतं अडचणी निर्माण होत होत्या आणि पार देखील होत होत्या. मित्र होतेच बरोबर. छान चाललं होतं अगदी, पण मग अशी काही परिस्थिती आली आम्ही तिघे विचार करत होतो आता काय करायचं पुढे. छावा म्हणाला "आमचे आबासाहेब याला खूप मानायचे तु भेट त्याला एकदा", मृत्युंजय देखील म्हणाला "अरे एकदा भेटून बघ त्याला, मी देखील त्याचा भक्त आहे." आणि एका योगायोगाने अनपेक्षितपणे एका वळणावर तो दिसला. कुठेतरी पाहिलंय असं वाटत होतं, तो मात्र अगदी ओळखीचं हसला. मग आठवलं हाच तो, जो भेटला होता लहानपणी, पण अजून खूप यंग वाटत होता. मला म्हणाला "केस पिकले रे तुझे", आणि माझे खांदे त्याच्या मजबूत हातानी धरून माझ्या डोळ्यात बघत होता. एक विलक्षण सामर्थ्य होतं त्याच्या डोळ्यात, पुन्हा एकदा आश्वासक हसला, खूप वर्षांची ओळख असल्यासारखा. नंतर आपले हात पसरून म्हणाला "ओळखलं नाहीस का", मी देखील ओढल्यासारखा त्याला आलिंगन दिलं आणि पाठीवर त्याचा मायेचा हात फिरला आणि कानात शब्द पडले, "होईल सगळं व्यवस्थित." डोळ्यात अश्रू तरळले, ते बघून तो म्हणाला, चल माझ्याबरोबर. आणि माझ्या खांद्यावर हात टाकून माझ्याबरोबर चालू लागला. माझ्यापेक्षा अंगाने लहान होता तरी कसा खांद्यावर हात ठेऊ शकला म्हणून त्याच्याकडे बघितलं, तो तसाच होता. त्याने पुन्हा माझ्याकडे बघितलं, एक प्रसन्न हास्य मुखावर होतं त्याच्या, माझ्या खांद्यावर थोपटलं आणि मानेनेच इशारा केला चल म्हणून. त्याच्या खांद्यावरच्या हाताच्या पकडीत एक विलक्षण आश्वासकता होती. मनात विचार आला अरे हा आधी भेटायला हवा होता. तो एखाद्या मनकवड्यासारखा म्हणाला, "अरे मी तर तुझ्याबरोबरच होतो तू फक्त हाक मारायची वाट बघत होतो." सगळं अतर्क्य होतं, तो म्हणाला, "चालत रहा, काही सांगायचंय तुला" मी मागे बघितले माझे दोघे मित्र देखील होते, हा परत म्हणाला "मित्र शोभताय तिघेही" छावा आणि मृत्युंजयाला उद्देशून म्हणाला "अरे छान शिकवलत याला, पण प्रत्येक ठिकाणी नुसतं हल्ला चढवत पुढे व्हायचं नसतं, एक जबरदस्त धडक देण्यासाठी चार पावलं मागे देखील यायचं असतं. वादळात नुसतं ताठ उभं राहून नाही चालत, कधीकधी वादळाला नमवण्यासाठी झुकावे लागतं." नंतर माझ्याकडे वळून म्हणाला "अरे माघार म्हणजे पराजय नाही, जोपर्यंत तुमचं ईक्षिप्त साध्य होत नाही तोपर्यंत तुम्ही हरलेले नसता, कधीही गरज लागली की माझं स्मरण कर आणि हे वाचत जा" माझ्या हातात पुस्तक देऊन त्याच्या मुखपृष्ठावरील छायाचित्रात तो एकरूप झाला.

माझ्या डोळ्यातील पाणी बघून छावा आणि मृत्युंजयला भरून आलं होतं, मलादेखील कृतकृत्य झाल्यासारखे वाटत होतं, जगण्याची आणि लढण्याची एक नवीन उमेद मिळाली होती, भावनेपेक्षा कर्तव्याला महत्त्व देण्याची शिकवण मिळाली होती. आज एक मार्गदर्शक मित्र लाभला होता, होता? नव्हे आहे, तो नेहमीच असणार आहे, कारण तो आहे **युगंधर**

श्रीकृष्णार्पणमस्तु

Mandalachi Parampara

Year	President	Secretary	Treasurer
73-74	Nana Shahane	Arvind Adhikari	Shri. Gajare
74-75	C.V. Garde	Madan Angolkar	Shyam Kolhatkar
75-76	Anant Datir	Nana Shahane	Digambar Sadekar
76-77	Uday Chipalkatty	Sunanda Gokhale	Ravindra Punekar
77-78	Gajendragadkar	Ranade / Kulkarni	Sanjeev Chitre
78-79	Suhas Kambli	Vijay Kunte	Danve
79-80	Shashikant Shirodkar	Vijay Dixit	Vinod Angadi
80-81	Suhas Gokhale	Ravi Kanvinde	Sudhir Paranjape
81-82	Ravindra Dingankar	Suresh Nafde	Arun Desai
82-83	Vasant Athavale	Achyut Nagarkar	Anil Chipalkatti
83-84	Vinod Angadi	Ravindra Punekar	Prashant Sule
84-85	Madan Angolkar	Shyam Damle	Sudhir Patne
85-86	Suhas Tamhane	Ashok Prayag	Abhay Patne
86-87	Anantayya	Kulkarni / Pathare	Uday Shankar
87-88	Ashok Vartak	Vijay Rane	Jaysing Desai
88-89	Satish Gadagkar	Ashok Kale	Ravi Chitnis
89-90	Sharad Hemadi	Subhod V. Chachad	Vishwanath Kamat
90-91	Sudhakar Deshpande	Vinayak Badami	Ashutosh Paluskar
91-92	Girish Shirsalkar	Avinash Totade	Hemant Sathe
92-93	Shrikrishna Pai	Rajan Weling	Ravi Bhatt
93-94	Anand Rahate	Kishore Deotarse	Prashant Sule
94-95	Vilas Nargund	Vijay Agashe	Sudhir Paranjape
95-96	Guru Dhabolkar	Revati Kanvinde	Shrikant Rane
96-97	Shrikant Rale	Shashank Dandavate	Vasant Lad
97-98	Prakash Pradhan	Usha Bolan	Girish Padhye
98-99	Rajan Weling	Vijay Matondkar	Asha Chitnis
99-00	Prasad Pathare	Chandrashekhkar Datir	Neela Paranjape
00-01	Dr.Kishore Nimkhedkar	Vidyut Joshi	Abhay Patne
01-02	Vijay Rane	Arvind Sawant	Lokesh Rele
02-03	Udayshankar Bolan	Sanjivani Patil	Parag Pandit
03-04	Vikas Mhatre	Shrikant Kale	Chahul Malekar
04-05	Pradeep Agnihotri	Uma Rale	Shrikant Joshi
05-06	Kishore Deotarse	Prakash Kelkar	Salil Jamkhedkar
07-08	Ravi Swar	Manoj Patil	Pradeep Keskar
08-09	Shrikant Joshi	Pradeep Havaladar	Abhiram Dixit
09-10	Sanjivani Patil	Vishnu Raut	Gopal Gumaste
10-11	Pradeep Keskar	Manoj Patil	Mahesh Shukla
11-12	Anil Dani	Salil Jamkhedkar	Madhavi Chavan
12-13	Prakash Kelkar	Atul Oza	Niranjan Vaidya
13-14	Vishwas Shinde	Hrishikesh Chavhan	Nikhil Joshi
14-15	Tushar Karnik	Prasad Datar	Mandar Damle
15-16	Salil Jamkhedkar	Sandip Gupte	Rahul Gokhale
16-17	Ashok Sawant	Abhay Patne	Vivek Sinha
17-18	Rahul Gokhale	Prashant Phadnis	Rahul Kulkarni
18-19	Ashwini Sabnis	Swati Kharkar	Sameer Kunte
19-20	Sandip Gupte	Mahesh Deshmukh	Ashish Deodhar

Wishing you a
Happy & Prosperous
Diwali

zafraan
Indian Bistro

Dubai Marina Mall Tel 04 399 7357 | Mirdif City Centre Tel 04 284 0987

शुभ दिवाळी

CONSISTENT
ENGINEERING CONSULTANTS

www.consistentconsultants.com

Consistent Engineering Consultants arm your built environment with MEP solutions that are tailor-made to suit your needs. With our vision to offer you complete satisfaction and comfort, CEC goes an extra mile to make your projects sustainable.

- MEP BUILDING DESIGN
- ENERGY MODELLING
- ENERGY AUDITING
- SUSTAINABLE BUILDING SOLUTIONS
- PROJECT MANAGEMENT
- RENEWABLE ENERGY DESIGN

DUBAI OFFICE

P.O.Box: 125786, M 03, Al Tawhid Building, Bank Street, Dubai.
Tel: +971 - 4 - 3860601 | Fax: +971 - 4 - 3860602
Email: info@consistentconsultants.com

MUMBAI OFFICE

105, Ashok Industrial Premises Co-op. Soc. Ltd, LBS Road, Bhandup (W) Mumbai 400078. Tel : +91 - 22 2594 1717
Email: mumbai@consistentconsultants.com

The Largest Moving Company in UAE

Over 500 People

Over 100 Vehicles

Over 70,000 Sq. ft

Over **10,000** annual moves

10,000+

Quality Training
Man Hours Per Year

97%+

Customer
Satisfaction

70%+

Business by Referral

In business since 2003

www.emoversuae.com

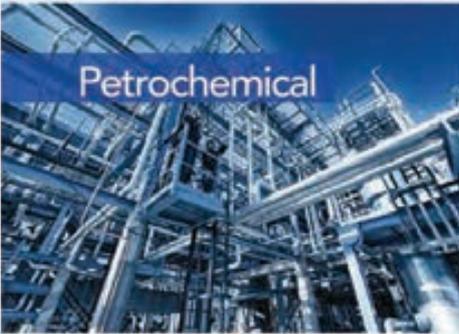
Call Toll Free - 800 EMOVERS

Dubai | Abu Dhabi | Sharjah | Qatar

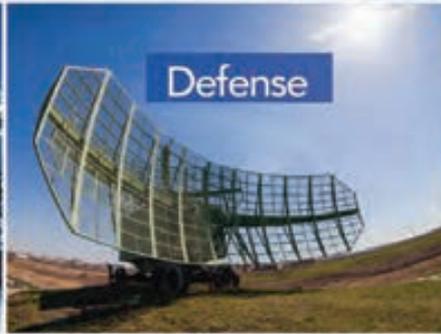
Global Supplier,
Sourcing,
Procurement,
Logistics & Services
World Wide.

Petrochemical

Defense

Manufacturing

Construction

Energy

Mining

**Global Supplier of Electrical,
Industrial, Instrumentation,
Mechanical Valves &
Automation,
Lighting Poles, Engineered
Equipment & Generators
and Commercial & Industrial
Supply in General.**

KGN CORPORATION FZE
LOB02025, P.O.BOX 17394,
Jebel Ali Free Zone Dubai, United Arab Emirates
Tel : +971 4 8808689 Fax : +971 4 8808679
Email: info@kgncorp.ae

Serving Energy, Petrochemical, Construction, Mining, Manufacturing, Defense and Electrical Supply Industries Worldwide.

KGN is managed by dynamic experience executives having 25+ years' experience of supplying all types of Electrical, Industrial, instrumentation & mechanical valves and automation, Lighting and Lighting poles, Engineered Equipment and Generators to OIL & GAS, Petrochemical, Energy, Construction, Mining and Defense Industry.

KGN management has 25+ years' experience of supplying globally to all international EPC contractors and military contractors. Supply to OIL & GAS, Petrochemicals, Power and Desalination, Utilities, Construction, Mining, Manufacturing & Industries worldwide. Our range of products conform to both US (ANSI | NEMA | NEC) and European IEC specifications. We have the expertise, ability and knowledge to support customers.

KGN management understands the niche requirement of different types of projects at site that includes the standard of material as per respective countries, respective type of projects and meets the end users requirement accordingly. KGN believes in quality, customer satisfaction and long term relations.

Our promise is delivering professional expertise, exceptional customers service and quality product.

www.kgncorp.com